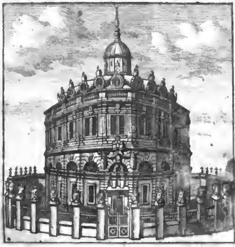
MUSARUM
Anglicanarum
ANALECTA:

SIVE,

Poemata quædam melioris notæ, ſeu hactenus Inedita, ſeu ſparſim Edita, In duo Volumina congeſta.

VOL. II.

OXON.

E Theatro Sheldoniano, Impenſis *Tim. Child*, ad Inſigne Albi Cervi in Cœmeterio D. *Pauli*, An. Dom. M. DC. XCIX.

PRÆFATIO.

ALterum habes, *Erudite Lector*, Musarum Anglicanarum *Volumen*: *sed illud & genuinum & Autorum permissu impressum.* Londinensi Editori *hanc laudem concedimus, ut Poetarum famæ dispendio sibi quæstum faciat; illis parum invidentes, qui opera adeo mutila & furtiva Typis mandârunt, ut deformes partus aut non agnoverint ipsi Parentes, aut agnitis erubuerint. Ista vero expolita jam & absoluta. Tibi non displicere confidimus, quæ inchoata tantùm & inculta humanitèr acceperis.*

Fatendum est tamen opus hoc minùs esse perfectum, quòd nullis Cantabrigiensium *exornetur Carminibus. Illud verò infortunium nimiæ potiùs ipsorum modestiæ tribuendum est, quàm nostris votis, qui præstantissima illorum Poemata non semel frustra expectavimus. Eorum sanè haud pauca summâ cum voluptate legimus, quibus denuò recudendis Prælum* Sheldonianum (*si ita visum fuisset Autoribus*) *non sine honore inserviisset. Noluimus tamen alicujus scripta sese inscio in lucem emittere, ne invitis videremur donare famam, & nostro exemplo approbare, quod in* Poetico Wellingtoni Examine *redarguimus.*

Nobis interim ignoscat Academia Oxoniensis, *si quorundam Carmina rejecerimus, ut tertio Volumini sua etiam superessent ornamenta.*

a 2 *De*

PRÆFATIO.

De Autoribus noſtris multa præfari ſupervacaneum ducimus. Defunctorum gloria ſupra invidiam poſita eſt; quam à viventibus amoliri verſus nequeunt vel accuratiſſimi. Tecum modò cogites, quàm caſtigata Whitfeldi *Poemata ipſo ſuperſtite in publicum prodiiſſent, quæ poſthuma licet, & ab adoleſcente conſcripta, tam eximiè eluceſcunt.*

Nullarum denique partium ſtudio addicti delectum hunc confecimus: de Carminis elegantiâ, potiùs quàm argumento ſoliciti. Facilè autem advertes, Illum *plura excitâſſe Poetarum ingenia, qui ampliorem præbuit Poetis materiem. Nec iſtud Tibi ingratum fore ſperamus* Gulielmum noſtrum *tot laudis ſuæ præcones habuiſſe; niſi forſan ægrè tuleris Vatem tantæ virtuti celebrandæ non inveniri parem.*

INDEX.

INDEX.

Taurus

Sphæ-

D.

INDEX.

ERRATA.

Pag. 32. *lin.* 1 & 2. *dele* & Reginæ Mariæ. *P.* 43. *l.* 5. *leg.* accurrunt. *P.* 1
l. 12. *leg.* Atque Sophocleum. *P.* 171. *l.* 2. *leg.* igne.

HON(

HONORATISSIMO VIRO

CAROLO MONTAGUE,

ARMIGERO,

SCACCHARII CANCELLARIO, ÆRARII PRÆFECTO, REGI A SECRETIORIBUS CONSILIIS &c.

CUM tanta auribus Tuis obstrepat vatum nequissimorum turba, nihil est cur querar is aliquid inusitatum Tibi contigisse, ubi præclarum hoc argumentum Meis etiam numeris violatum conspexeris. Quantum virtute Bellica præstent Britanni, recens ex rebus gestis testatur gloria; quàm vero in humanioribus Pacis studiis non emineamus,

Sphæ-

D.

PRÆFATIO.

Alterum habes, Erudite Lector, Musarum Anglicanarum *Volumen: sed illud & genuinum & Autorum permissu impressum.* Londinensi Editori *hanc laudem concedimus, ut Poetarum famæ dispendio sibi quæstum faciat; illis parum invidentes, qui opera adeo mutila & furtiva Typis mandârunt, ut deformes partus aut non agnoverint ipsi Parentes, aut agnitis erubuerint. Ista vero expolita jam & absoluta Tibi non displicere confidimus, quæ inchoata tantùm & inculta humanitèr acceperis.*

Fatendum est tamen opus hoc minùs esse perfectum, quòd nullis Cantabrigiensium *exornetur Carminibus. Illud verò infortunium nimiæ potiùs ipsorum modestiæ tribuendum est, quàm nostris votis, qui præstantissima illorum Poemata non semel frustra expectavimus. Eorum sanè haud pauca summâ cum voluptate legimus, quibus denuò recudendis Prælum* Sheldonianum *(si ita visum fuisset Autoribus) non sine honore inserviisset. Noluimus tamen alicujus scripta sese inscio in lucem emittere, ne invitis videremur donare famam, & nostro exemplo approbare, quod in* Poetico Wellingtoni Examine *redarguimus.*

Nobis interim ignoscat Academia Oxoniensis, *si quorundam Carmina rejecerimus, ut tertio Volumini sua etiam superessent ornamenta.*

PRÆFATIO.

De Autoribus noſtris multa præfari ſupervacaneum ducimus. Defunctorum gloria ſupra invidiam poſita eſt; quam à viventibus amoliri verſus nequeunt vel accuratiſſimi. Tecum modò cogites, quàm caſtigata Whitfeldi *Poemata ipſo ſuperſtite in publicum prodiiſſent, quæ poſthuma licet, & ab adoleſcente conſcripta, tam eximiè luceſcunt.*

Nullarum denique partium ſtudio addicti delectum hunc confecimus: de Carminis elegantiâ, potiùs quàm argumento ſoliciti. Facilè autem advertes, Illum *plura excitâſſe Poetarum ingenia, qui ampliorem præbuit Poetis materiem. Nec iſtud Tibi ingratum fore ſperamus* Gulielmum noſtrum *tot laudis ſuæ præcones habuiſſe; niſi forſan ægrè tuleris Vatem tantæ virtuti celebrandæ non inveniri parem.*

INDEX.

Taurus

Sphæ-

D.

INDEX.

ERRATA.

Pag. 32. *lin.* 1 & 2. *dele* & Reginæ Mariæ. *P.* 43. *l.* 5. *leg.* accurrunt. *P.* 123. *l.* 12. *leg.* Atque Sophocleum. *P.* 171. *l.* 2. *leg.* igne.

HONO-

HONORATISSIMO VIRO

CAROLO MONTAGUE,

ARMIGERO,

SCACCHARII CANCELLARIO, ÆRARII PRÆFECTO, REGI A SECRETIORIBUS CONSILIIS &c.

CUM tanta auribus Tuis obstrepat vatum nequissimorum turba, nihil est cur queraris aliquid inusitatum Tibi contigisse, ubi præclarum hoc argumentum Meis etiam numeris violatum conspexeris. Quantum virtute Bellica præstent Britanni, recens ex rebus gestis testatur gloria; quàm vero in humanioribus Pacis studiis non emineamus,

neamus, indicio ſunt quos nuper in lucem emiſimus verſiculi. Quod ſi Congrevius *ille Tuus divino, quo ſolet, furore correptus materiam hanc non exornaſſet, vix tanti eſſet Ipſa Pax, ut illa lætaremur tot perditiſſimis Poetis tam miſere decantata. At dum alios inſector, Mei ipſius oblitus fuiſſe videor, qui haud minores forſan ex Latinis Tibi moleſtias allaturus ſum, quam quas illi ex vernaculis ſuis carminibus attulerunt; niſi quod inter ipſos cruciatus lenimentum aliquod dolori tribuat tormenti Varietas. Nec quidem unquam adduci poſſem, ut poema patrio ſermone conſcriptum oculis Tuis ſubjicerem, qui ab iſtis conatibus cæteros omnes ſcribendo non minus deterres, quam favendo excitaveris.*

HUMANITATIS TUÆ

CULTOR DEVOTISSIMUS

JOSEPHUS ADDISON.

MUSÆ ANGLICANÆ.

Pax GULIELMI *Auſpiciis Europæ reddita* 1697.

POſtquam ingens clamorque virûm, ſtrepituſque tubarum,
Atque omnis Belli cecidit fragor; Aſpice *Cæſar*
Quæ Tibi ſolliciti, turba Importuna, Poetæ
Munera deducunt: generoſæ à pectore flammæ,
Diræque armorum effigies, ſimulachraque belli
Triſtia diffugiant: O tandem abſiſte triumphis
Expletus, penituſque animo totum excute Martem.
Non ultrà ante oculos numeroſo milite campi
Miſcentur, ſolito nec fervent arva tumultu;
Stat circùm alta Quies, curvoque innixus aratro
Deſertas foſſas, & caſtra minantia caſtris
Ruſticus invertit, tacita formidine luſtrans

Horroremque loci, & funeſtos ſtragibus agros.
Jamque ſuper vallum & munimina longa vireſcit
Expectata ſeges, jam propugnacula rident
Vere novo; inſuetos mirabitur Incola culmos,
Luxuriemque ſoli, & turgentem à Sanguine Meſſem.

Aſpicis ut toto excitus venit Advena mundo
Bellorum inviſens ſedem, & confuſa ruinis
Oppida, & everſos flammarum turbine muros!
Ut trepidos rerum Annales, triſtemque laborum
Inquirit feriem, attonitis ut ſpectat ocellis
Semirutas turres, & adhuc polluta cruore
Flumina, famoſoſque *Ormondi* Volnere campos!

Hîc ubi ſaxa jacent diſperſo infecta cerebro,
Atque interruptis hiſcunt divortia muris,
Vexillum intrepidus [1] fixit, cui tempora dudum
Budenſes palmæ, Peregrinaque laurus obumbrat.
Ille ruens aciem in mediam, quà ferrea grando
Sparſa furit circùm, & plumbi denſiſſimus imber,
Sulphuream noctem, tetraſque bitumine nubes
Ingreditur, crebroque rubentem fulgure fumum.
Ut vario anfractu, & disjectis undique ſaxis
Mænia diſcedunt, ſcopuliſque immane minantur
Deſuper horrificis, & formidabile pendent!

1 *Honoratiſſimus D. Dominus* Cutts *Baro de* Gowran. *&c.*

Hîc

Hîc peſtem occultam, & fæcundas ſulphure moles
Cernere erat, magno quas inter mota tumultu
Prælia fervebant; ſubito cùm clauſtra fragore
Horrendum diſrupta tonant, ſemiuſtaque membra,
Fumanteſque artus, laniataque corpora lethum
Corripit informe; & rotat ater in æthere turbo.
Sic poſtquam Enceladi dejecit fulmine fratres
Cœlicolûm pater, & vetuit contemnere Divos:
Divulſam terræ faciem, ingenteſque ruinas
Mortales ſtupuere; Altum hinc mirantur abeſſe
Pelion, invertique imis radicibus Oſſam;
Hîc fluvium moles inter confuſaque ſaxa
Reptare, atque aliis diſcentem currere ripis.
Stant dubii, & notos montes umbraſque requirunt,
Errore ambiguo eluſi, & novitate locorum.
Nempe hîc *Auriaci* nuper vexilla ſecutæ
Confluxere acies, hîc, aſpera corda, *Britanni*,
Germanuſque ferox, & juncto fædere *Belga*,
Quique truci Boreæ, & cœlo damnatus iniquo
Vitam agit in tenebris, & Qui dudum ore peruſto
Decolor admoti prodit veſtigia Phœbi,
Undique conveniunt, totum conſcripta per orbem
Agmina, Naſſovique latus ſocialibus armis
Circumfuſa tegunt, fremituſque & murmura miſcent,

Tam vario disjuncta situ, tot dissona linguis.
Te tamen è mediis, [2] Ductor Fortissime, turmis
Exere, Tu vitam (si quid mea Carmina possunt)
Accipies, populique encomia sera futuri,
Quem varias edoctum artes, studiisque Minervæ
Omnibus ornatum Marti *Rhedicina* furenti
Credidit invita, & tanto se jactat Alumno.
Hunc nempe ardorem, atque immensos pectoris æstus
Non jubar Arctoum, aut nostri penuria cœli,
Sed plaga torridior, quà Sol intentius omnes
Effundit radios, totique obnoxia Phœbo
India progenuit, tenerisque incoxit ab annis
Virtutem Immodicam, & generosæ Incendia mentis.
Jam quoque torpentem qui infelix suspicit Arcton,
Brumamque æternam frigusque perambulat, ursæ
Horridus exuviis, *Gulielmi* ingentia facta
Describit sociis, pugnataque in ordine Bella
Attentus numerat, neque brumam aut frigora curat.
En! vastos nivium tractus & pallida regna
Deserit, imperio extremum [3] Qui subjicit orbem,
Indigenasque hyemes, Britonumque Heroa pererrat
Luminibus tacitis; subeunt nunc fusa *Namurcæ*
Mænia, nunc tardo quæ sanguine plurima fluxit

2 *Intellig. Insig. Dom.* Christoph. Codrington, *Unus ex Regii Satellitii Præfectis.* 3 *Muscoviæ* Imperator.

Boinia,

Boinia, nunc dubii palma Indiſcreta *Seneſſi*.
Quæ facies & Quanta Viri! Quo vertice in auras
Aſſurgit! Quali firmat veſtigia greſſu,
Majeſtate rudi, & torvo ſpectabilis ore!
Sic olim Alcides, immania membra Leonis
Inſtratus ſpoliis, vaſtâ ſe mole ferebat,
Evandri amplexus dextramque adjungere dextræ
Cum peteret, tectiſque ingens ſuccederet Hoſpes.
Dum pugnas, *Gulielme*, Tuas, campoſque cruentos
Accipit, in venis ebullit vividus humor,
Corda micant crebrò, & mentem ferit æmulus ardor.
Non jam Riphæos hoſtis populabitur agros
Impunè, aut agitabit inultas Sarmata prædas.
Quis tamen ille procul fremitus, Quæ murmura vulgi
Naſſovum ingeminant? video cava littora circùm
Fervere remigibus, ſubitiſque albeſcere velis.
Anglia ſolve metus, & inanes mitte querelas,
Naſſovi ſecura tui, deſiſte tumentes
Proſpicere in fluctus animo ſuſpenſa, truceſque
Objurgare notos, tardamque requirere puppim:
Optatus tibi *Cæſar* adeſt, nec ut ante videbis
Sollicitum belli ſtudiis fatalia Gallo
Conſilia, & tacitas verſantem in pectore pugnas.
Olli grata Quies & Pax tranquilla verendum

Com-

Composuit vultum, lætosque afflavit honores.

Ut denso circùm se plurimus agmine miles
Agglomerat lateri, ut patriam veteresque penates
Respicit exultans! juvat ostentare recentes
Ore cicatrices, & vulnera cruda, notasque
Mucronum insignes, afflataque sulphure membra.
Chara stupet conjux, reducisque incerta mariti
Vestigat faciem; trepidâ formidine proles
Stat procul, & patrios horrescit nescia vultus.
Ille graves casus, duri & discrimina belli
Enumerat, tumidisque instaurat prælia verbis.

Sic postquam in patriam fœcunda Heroibus Argo
Phryxeam attulerat Pellem, lanamque rigentem
Exposuit Graiis, & tortile velleris aurum,
Navita terrificis infamia littora monstris
Describit, mixto spirantem incendia fumo
Serpentem, vigilesque feras, plaustroque gementes
Insolito tauros, & anhelos igne juvencos.

Te tamen, O quantis *Gulielme* erepte periclis,
Accipimus reducem, Tibi Diva Britannia fundit
Plebemque & Proceres, medias quacunque per urbes
Ingrederis, crebræ consurgunt undique pompæ,
Gaudiaque & plausus; mixto ordine vulgus euntem
Circumstat fremitu denso: Tibi Jupiter annum

Seriùs

ùs invertit, luces mirata ſerenas
et Hyems, feſtoque vacat cœlum omne triumpho.
amque [4] Nepos Tibi parvus adeſt, lætoque juventæ
eſſu, & blando teſtatur gaudia riſu.
Patrius vigor atque elati gratia vultûs
ſareum ſpirant, majeſtatemque verendam
undunt puero! ut Mater formoſa ſerenat
guſtam frontem, & ſublimia temperat ora!
noſcò faciem ambiguam, mixtoſque parentes.
: Tuas, *Gulielme*, acies, & triſtia bella,
gnaſque Innocuâ dudum ſub imagine luſit.
ınc indignanti ſimilis fugitiva puſillæ
erga premit turmæ, & falſis terroribus implet,
ernitque Exiguum ficto cognomine Gallum.
unc ſimulat turres, & propugnacula parva
ominibus ſignat variis; ſubitoque tumultu
dulus infirmas Arces, humilemque *Namurcam*
iruit; interea generoſæ in pectore flammæ
ſlurgunt ſenſim Juveni, notat ignis honeſtas
urpureo fervore genas, & amabilis horror.
Quis tamen *Auguſtæ* immenſas in carmine pompas
ıſtruet, in luteos ubi vulgò effuſa canales
ina rubent, variatque infectas purpura ſordes?

4 *Celſiſſimus Princeps Dux* Gloceſtrenſis.

Quis

Quis lapſus referet ſtellarum, & fictile cœlum,
Quà laceram oſtendunt redolentia compita chartam,
Sulphuris exuvias, tubuloſque bitumine caſſos?

En procul attonitam video clareſcere noctem
Fulgore inſolito! ruit undique lucidus Imber,
Flagranteſque hyemes; crepitantia ſidera paſſim
Scintillant, totoque pluunt Incendia cœlo.
Nec minùs in terris Vulcanus mille figuras
Induit, Ignivomaſque feras, & fulgida monſtra,
Terribiles viſu formas! hîc membra Leònis
Hiſpida mentitur, tortiſque comantia flammis
Colla quatit, rutilaſque jubas; hîc lubricus Anguem
Ludit, ſubſiliens, & multo ſibilat igne.

Lætitiam ingentem atque effuſa hæc gaudia civis
Jam tandem ſecurus agit, poſitoque timore
Exercet ventos, claſſemque per ultima mundi
Impunè educit, pelagoque licentiùs errat.
Seu conſtricta gelu, mediiſque horrentia Cancri
Menſibus arva videt; ſeu turgida malit Olenti
Tendere vela noto, quà Thurea flamina miſcet
Æolus, & placidis perfundit odoribus auras.

Vos Animæ illuſtres Heroum, Umbræque recentes,
Quarum trunca jacent & adhuc ſtillantia crudis
Corpora vulneribus, quibus hæc optabilis Orbi

Parta

ta Quies, nondum *Nassovo* abducite vestro
la satellitia, at solitis stipate catervis
ctorem, & tenues circùm diffundite turmas.
ıque, *Maria*, tuos non unquam oblita Britannos,
Diva, O patiens magnum expectare Maritum,
e terris Dominum invideas, quanquam amplius Illum
etineant, Longamque agitent sub Vindice Pacem.

J. Addison, A. M. Coll. Mag. Soc.

In

In Exoptatum GULIELMI *Regis ex Hiberniâ Reditum*, 1690.

ODE.

O Fida Navis, quæ Dominum Anglicæ
Reponis oræ, læta tibi fluat
Fortuna ſemper, nec ſecundus
Deſtituat tua vela ventus,
Quocunque tendis; ſeu petis *Indiam*
Secura lucri, ſeu generoſior
Bellum in triremes *Gallicanas*
Non vacua meditaris ira.
Scimus, beatam Quantus ad Inſulam
Accedat Hoſpes; ſcimus, ut impiam
Gentem fugarit, multa mœſto
Pollicitam melius Jacobo.
Quid ripa ſurgens, aut medius liquor
Contra Britannum robur, & agmina
Sequuta *Naſſavum*, & juventam
Montiaci memorem Triumphi
Juvare poſſet? Primus in obvios
Mire efficacem exercet acinacem

Princeps, & insignes & imos
Exitio premit æquus uno.
ıalem Poetæ, quos Epicus labor
ıvo Latino eduxit in æthera,
Ponunt vel Æneam, vel acrem
Hostibus in mediis Achillem;
d quos colores non ego surgere
usim canendo, cum neque Spiritus
Ascendat æquus, nec modorum
Norma sinat, tenuisque versus:
'alis *Gatheli* degenerem gregem
Vassavus urget. Non reducem pater,
Non speret uxor, si quis ensi
Fisus in oppositum propinquat.
Ac forte quisquam laudis amantior
Illum exequentem sæva negotia
Tiro lacesset, quem decorum
Multa domi generosa virgo
Ardet vicissim, quatenus æmulos
Omnes choreis & pede mobili
Excedit, aut apte vocata
Ad citharam patriam camæna.
Eheu, nec illi fæmineus favor
Prosit, nec artes, quin miser occubet,

Humi-

Humique ſingultans amores
Dimidios aliis relinquat!
Sub Rege tali quid putet arduum
Britanna pubes? En, alacris tuba
Invitat! En, ſuſpenſa patrum
Arma tholo repetamus unco!
Juvabit arces ſcandere *Gallicas*,
Plaudente Mundo, & proruere oppida,
Suumque Vulcanum in ſceleſtas
Ferre domos. Erit, ut colonus
Inducat *Anglus* curva *Lutetiæ*
Aratra ridens; tectaque regia
Invertat; & feſſus ſub umbra
Egregiæ ſedeat ruinæ.
At tu remittas tempore poſtero,
Cæſar, doloſam pectus in aleam
Offerre pugnando; Hoc Senatus,
Hoc humili rogat ore Vulgus:
An non propinquas atra Neceſſitas
Concuſſit alas, & memori nota,
Ne Tu venires inter arma,
Admonuit, Jove ſic jubente?
Averſus illi conſilio Senex,
Ubique partis clarus adoreis,

Shom-

Shombergus in turmam haud merentem,
Et medios properavit ignes;
uem nunc ademptum exercitus anxio
ıctu requirit, non fine carmine
Heroa laudante, & feveris
Invidiam faciente fatis:
ustra; Nec horæ, quas fuga temporis
vexit, optant ferre pedem retro;
Nec Mens ab exangui figura
Lapfa femel remeare curat:
on fi medentes, unde poteft, aquas
ocla miniftret *Ratlivius* manu;
Non fi *Drydenus* invidendo
Pulfet ebur geniale pleɛtro.

Edv. Hannes, A. M. ex Æde Ch.
& Prof. Chym.

Mufæum

Musæum Ashmoleanum.

SEcretos ignota diu Natura recessus
Captavit, non ante oculis, non obvia luci,
Et sese, obscurâ Caligine tecta, remotis
Abdideratve plagis, aut imo mersa profundo
Conatus risit varios, hominumque labores
Elusit, nulla deprênsa indagine, nullum
Admissura diem, nisi *Tradescantius* ausu
Fœlici Maris & Terræ spatia ampla perenni
Emensus Cursu, captivam pone tulisset
Naturam, missumque nova in Compendia Mundum.
Ergo age, Musa, tuum duc in penetralia Vatem,
Et totos evolve sinus, juvat ire per æquor
Immensum, & diversa sequi miracula rerum;
Jamque mihi extremis videor conterminus Indis
Eoasque Domus, & Phœbi Regna tueri:
O quam læta illic Nemorum spatiarer in Umbra,
Ver ubi perpetuum, semperque injussa virescunt
Gramina, & irriguæ succis melioribus herbæ!
Quis mihi plantarum, longus quas explicat ordo,
Commemorat vires, nostro sub sydere nasci

Quas

uas olim vetuit pigri inclementia Cœli ?
ngusto cum se non passus limite claudi
; brevibus spatiis, sibi *Tradescantius* Orbem
oscit utrumque dari; Sed enim si sole negatum est
lc propiore frui, fœcundaque semina rerum
ulsa retro gravis aura necat, petit impiger Ortus
ethereos, primæque adit incunabula lucis.
rte aliquid nostris erat avexisse Carinis
ngestas Orientis Opes, spoliata relinqui
egna vel antiquis superûm celebrata triumphis,
uos Famæ posuisse ferunt Monumenta futuræ.
Fallor? an ignoti video densa agmina Cœli
ssimili specie, & variis depicta figuris?
ieu vel mille modis radios percussa remittant,
iœbeos, seu Nativo fulgore coruscent)
pparet tali Thaumantias Iris amictu,
sa suos induta adverso sole Colores.
on alium Regi dat decolor India cultum,
ii texunt molles augusta insignia plumæ.
Ede, augur Romane, (tibi namque omnia constant)
ui voces avium obscuras ac Nomina calles,
qua tibi similis vasti per inania Cœli
reas inter volucres, turbamque sonoram,
scriptum toties ornavit Pompa Theatrum?

 Tuque

Tuque etiam quanquam pariter divinus Aruſpex,
Qui pecorum fibras, præſagaque conſulis exta,
Fare age, quæ Nobis tulit hæc animalia tellus,
Quorum nunc ſimulachra juvat fixaſque videre
Poſtibus exuvias; ut adhuc immania pandunt
Ora, ſitim prædæ patulo ſimulantia rictu,
Atque nova innocuus ſequitur ſpectacula terror!

Sic cum vela daret longinqua per æquora Bacchus,
(Victorem ſemper teſtabitur India Bacchum)
Obſtupuere omnes gravibus diſtincta Corymbis
Carbaſa, & ignotas paſſim diſcurrere Lynces.

Nec Maris immenſum fruſtra decurritur æquor,
Aut infœcundos præbent regna humida campos,
Et ſteriles meſſes; cœptis audacibus itur
In thalamos Neptune tuos; gemmæque latentes
Cognatum videre diem, jamque æmula ſolis
Fulgura diffuſum late jaculantur in Orbem.
Indignata ſedet vacuo Thetis alma Cubili,
Et ſtupet incomptis habitata palatia Nymphis,
Quas ornare ſolet gemmarum lucidus Ordo,
Et niveâ ſemper pendentes aure lapilli.
Non adeo illuſtrem parili vel imagine pompam
Edidit ulla Dies, ex quo Cleopatra nefandâ
Ingluvie regni pretium diſſolvit aceto,

Ægyp-

Ægyptumque uno dannosa absorbuit haustu :
Nec tales victrix egisti Roma Triumphos,
Cum sua littoribus monstraret vela Britannis
Cæsar, & in nostris legeret Conchylia ripis.
Quocunque aspicias nil non mirabile ; totos
Expandit Natura sinus, facilesque videri
Denudat vultus, & cœlo gaudet aperto.
Naturæ sed quis poterit comes ire ? sequemur
Artis & humanæ tandem molimina mentis.
O quali feret hæc Populus spectacula plausu,
Æstivi tunc cum malè mordax incola lecti
Ponè trahet longæ sinuosum syrma Catenæ,
Tercentumque geret perplexum nexibus aurum!
Bellua ceu Lybicâ captam venator arenâ
Quam circum vinclis, & ahenâ compede claudit
Indomitam, & sævo meditantem prælia dente.
Illic sublimem ferri Phaetonta videbis,
Illic solis equos, similemque per omnia Currum,
Quo prius exciderat, nisi quod sit Cerea summæ
Curvatura rotæ, radiorum cereus ordo.
Nec frustra mœstæ lachrymas fudere sorores;
Protinus in varias Electra cadentia formas
Artifices lusere manus; hinc flava nitescunt
Poculaque & gravido prægnantes stamine fusi,

Quos Pygmæa poteſt conjux geſtare, trahendæ
Partitur ſociis cum penſa domeſtica lanæ.
Hîc & parva uxor poterit, ſerieſque Nepotum
Æquales habitare caſas; nuce clauditur unâ
Tota Domus, tenuique in cortice tota ſupellex.
Seu tibi Bella placent, vivâ depicta Tabellâ
Geſta illic cernes anguſto prælia Campo;
Squamoſuſque Draco lethalis ſpicula Caudæ
Contorquet, parvoque acini committitur orbe,
Cum Duce Cappadocum invicto, quo præſide gaudet,
Et tutelarem ſibi vendicat Anglia Divum.
Seu tibi decurſos animus fert ire per Annos,
Quos omnes pulchro diſtinguunt ordine magni
Heroum tituli, nec vani Nominis, umbræ .
Illuſtres referunt antiqua Numiſmata Vultus:
Quo Dictatorem tulerit ſe Julius ore,
Quo Pater Æneas olim, Regeſque Latini
Jura dabant Populis immenſum in nomen ituris.
Sic diverſa ſuis ſignantur ſecla Metallis,
Et revocant memores labentia tempora Faſti.
Ornaſti Matrem tantis, *Aſhmole*, Trophæis,
Ut quo fælicem ſeſe jactavit Alumno,
Æternum gratâ teſtetur voce Patronum.
Accipe ſolennes tibi quas devovimus aras,

Quá-

Quáque licet monumenta tuis æqualia donis.
En ut noſtra tibi laxâ Compage dehiſcant
Mœnia, præcipitemque trahant disjecta ruinam!
  Tali Victores excepit Græcia pompâ,
Ingreſſiſque ſacri concuſſo Vertice Muri
Confertas ſtravere vias, aditumque dedere.
  Excelſo tollet quondam ſe vertice Moles,
In quâ perpetuis ardens fornacibus ignis
Fœcundo rerum primordia percoquat æſtu;
Et quæcunque diu cæcâ latuere ſub Umbrâ
Naturam cogat vel per tormenta fateri.
Hîc ſuſpenſa tui ſemper quæ vivet imago,
Et poſita adverſâ *Sheldoni* fabrica fronte
Præbebunt alterna ſibi ſpectâcla, nec uno
Lumina percellent vultu, vel ſimplice Pompâ.
  Nec tamen hic ſiſti poterit ſibi Conſcia Virtus,
Illa dies aderit, gratis celebranda Camenis,
Quando tuis oppreſſa gement ſubſellia libris,
Herôum qui vix imitanda exempla ſecutus,
Sheldono cedis, (quem nulla æquaverit ætas)
Et cum *Bodleio* ſocios partiris Honores.

Jo. Dolben, Archiep. Ebor. Fil.
Ædis Chr. Alumnus.

Paſſer.

INdefeſſum Animal, nullâque libidine victum,
Cui clunes Natura agiles, caudamque ſalacem,
Nec ſeſe æterno paſſam langueſcere motu
Indulſit, Quid tu *paſſer*, mortalibus ægris
Objicis abſumptas uno molimine vires,
Demiſſoſque animos, laſſos cum evanidus artus
Deſtituit vigor, & cœptæ fiducia pugnæ?
Quam ſe tota tuis abdit *Cythereïa* venis,
Laſcivoque omnes gremio inſpiravit Amores,
Et dedit ipſa ſuas longe ſuperâſſe Columbas!
Nulla tibi Veneris ſubeunt faſtidia, nulla
Vel ſemel accenſo deſunt alimenta furori;
Sufficit ipſe ſibi, ſeſe depaſcitur ignis,
Seſe alit, & ſolo ſemper ſe fomite gaudet.
Ut memini voces læto clangore ſolutas,
Cum patiens oneris ſternit tibi fœmina dorſum,
(Parva quidem, tali ſed non indigna marito)
Circuituque vago, placideque ſtrepentibus alis
Sollicitare tuas viſa ad connubia flammas,
Suſcitat his Furiis, facilemque accendit Amantem.

Tunc

'unc Tu, qui fusus miscetur corpore toto,
xtimulas genitalem ignem; fœcundaque virtus
uggerit invictum robur; Si victa fatiscat
aulisper Venus, at renuis tibi longa quietis
ntervalla dari, primosque recolligis æstus,
ıtque instauratis iterum complexibus usque
'ervet opus, strident pennæ, committitur inguen
ndomitum, & tenui lascivis cuspide, *Passer.*
)uid quod Te subiti rapit inclementia fati,
Nec tibi concessa est nulli speranda Senectus;
Mille tibi præstat, *Passer*, lux singula vitas,
Una dies, una hora humano longior ævo est.

T. S. Ædis Christi Alumnus.

Arausio

Arausio recepta.

DUm figit bellator inertia postibus arma,
Dum lituus silet, & pulsis ad carmina nervis,
Aonio vates deducunt vertice Musas;
Te quoque dicemus, regio *Arausina*, receptam,
Fœderis æterni pignus; Tu carmina poscis,
O patria *Auriacûm* memoranda! O inclyta nutrix
Heroum Divûmque! O mille experta labores,
Invisisque diu *Senonum* obluctata catenis!
Ergo iterum gremio *Nassovi* infusa recumbis?
Ergo arcto amplexu dilectum heroa fatigas
Lætitiæ impatiens, dominoque priore superbis?
Sic vi prædonum longum vexata, marito
Penelope castos redeunti aspirat amores
Singultans; oculosque natantes pascit, & ulnis
Advolat expansis, & inhæret pendula collo.
Jam pulsi exilio cives, pia turba penates
Dilectos repetent, jam rura Arausica simplex
Relligio, pietasque, fidesque antiqua revisent.

Mox

Mox huc confugient *Valdensis*, & accola ripæ
Eridani durus, patriis de Vallibus actos,
Quos ferro hinc *Lodoix*, hinc igne *Sabaudius* arcet.
nterea longè Auriacis *Gulielmus* ab oris
gnatî sobolem pellet, fœdosque cucullos,
tque pias fraudes tardosque abdomine Fratres.
rtibus ille suam melioribus instruet Urbem,
ıra, magistratusque dabit, sanctumque senatum.
le novas Ædes, Phœbo Musisque, dicabit,
tque recepta novi cantabunt rura Marones.
le domos Atavûm lapsas, & hiulca ruinis
œlicôlum attollet delubra; arcesque reponet
Mauritii eversas, & inexpugnabile vallum.
En! video ut studio fervet generosa juventus,
ırs humeris truncos, pars grandia marmora portant
bnixi; surgit moles operosa, minæque
urorum ingentes; summis undantia pinnis
uriaci vexilla ardent, ruptoque remugit
ormentum fumans cœlo, & nigrescit ad auras.
Tum tibi quas grates, *Gulielme*, *Arausio* solvet,
ıas statuas dabit, & capiti decernet honores?
:mpus erit cum olim Arausinos advena tractus
visens, illic non jam pendentia saxa,
lliquias fastûs Romani, aut templa stupebit

Disjecta,

Disjecta, egregiasve ruinas *Amphitheatri.*
Non *Mario* victos post *Cimbros* structa trophæa
Spumantem *Rhodani* attonitus spectabit ad undam;
Sed, *Gulielme*, tuum spiranti in marmore vultum,
Atque triumphales portas, monumentaque famæ
Sacrata Auriacæ, surgentesque ære Columnas,
Defixus mirabitur, ardescetque tuendo.

At vos queis virtus bellandi, & nobile robur
Semper crescentem famam, semperque virentes
Concessit lauros, immortalesque triumphos,
Magnanimi heroes *Nassovæ* gentis, & umbræ
Mauritii Fredericique, atque ingentis *Adolphi*;
Vos dilectæ animæ; Vos (si mortalia curant
Ordinibus divûm inscripti) nova gaudia tangant;
En! vester sanguis *Britonum* diademate crines
Auctus laurigeros, post expugnata *Namurci*
Mœnia, post fractas vires, animumque subactum
Borbonii dextram placidè tendentis, & ultrò
Pacem implorantis, sedes securus avitas
Occupat, atque domos patrum, *Auriacûmque* reposcit
Regna olim erepta, atque suis dominatur in oris.

Jam *Senonas* piget, Augustos rapuisse penates,
Fœnore cum multo, *Gulielme*, requiris adultus,
Quos puero incassum *Lodoix* detraxit honores.

Sic

Sic olim *Edvardus*, plenis maturior annis
Fræna *Arari Ligerique* daturus, mitior iras
Distulit, & Celtis concessit fœdera, sedesque
Avulsas *Aquitanum*, & *Neustrica* regna recepit.

Ric. Mariett ex Æde Christi,
Superioris Ordinis Commensalis.

Ad-

Administratio Mariæ.

DUdum relicto pectine *Lesbio*,
Nunc ad priorem sic temerè feror
Insaniam. O Pecten, movere
Qui superos potes, & creare,
Hoc si supremum carmen amicior
Camœna pulchrum ducet in exitum,
Te, Blanda testudo, lyramque
Emeritam tholus hic eburnus
In pace ponet tempore postero:
Haud ulla rursus dextera pervicax
Audebit ad priscum quietas
Officium revocare chordas.
Me si *Lycoris* dura refugerit,
Non Tu quereris flebilibus modis;
Me si beârit, non, ut olim,
Voce Tuâ peragam triumphum.
Maria, magni Comparis æmula,
Te destinamus materiem; Tibi
Theatra clamant, ac jocosa
Admonitus salit *Isis* unda.
O Diva, si quid forte Tibi vacat,
Nec semper urges pectus amabile

Curis,

is, geriſque ſemper Anglo
Sollicitam ſuper orbe frontem,
cende paulum huc, & propior Tuas
iſe Muſas, dum Tibi Regiam
Jrbem æſtus infeſtat, Caniſque
Pene novum minitatur ignem.
lebis omnes laudibus in tuis
vere vates: Pars ad originem
Recurrit, & clarum ſalutat
Per memores genus omne faſtos:
: enitentem corpore gratiam
rrat; manuſque & cæſariem, & genas
Miratur, incedens per ignes,
Et nimio periturus auſo.
er ſonabit, *Tu bona, Tu pia,*
pura vitæ, & juſtitiæ tenax,
Mittetque virtutes in ævum
Egregiis numeris Poeta.
n hæc ab udâ fas fuerit Tibi
rare *Leydâ*: Laurea *Belgicam*,
Quocunque delinita cultu,
Odit humum minus hoſpitalem.
O! Quis almum tollet honoribus
em, labanti qui dedit Inſulæ

Spem

Spem primus, ultricemque flammam
Borbonias tulit in carinas?
Illas ovantes in vacuo mari
Matrona longè ex mœnibus *Anglicis*
Profpexit, ut charis diurnum
Virginibus dabat æqua penfum;
Ah, flete, dixit, fata *Britannici*
Extrema regni! Quæ nova *Wallia*
Victis favebit, atque fractum
In gremio populum recondet?
Vos in catenis quatenus auguror,
Captas puellas auferet infolens
Cohors, & ignotum bibetis
Aut *Rhodanum* procul, aut *Garumnam*:
Tunc, vel fuperbum vefter erit labor
In *Ludovicum* pfallere carmina,
Laurofque, fupplicefque gentes
Et trepidò data jura mundo;
Vel imperatæ ftamina purpuræ
Texetis auro, quam Domina induet
Parifiana, quo fagatum
Luce novâ feriat maritum:
Sic elocuta eft. Atqui aliam vicem
In lance pendens fata Diefpiter

Parabat:

Parabat: Extemplo volantem
Ad scopulos, & amica saxa
allum videres, fulmine percitum
nglo: Videres nantia Lilia,
Trabesque, & Antennas Deosque,
Præcipitesque rates, & ipsos
luces in undis; heu, nitidos comæ
rustra, & ferentes pignora Virginum
Lævo lacerto, dum repellit
Dextra graves operosa fluctus.
x hoc in hostem bella refundere
rdemus ultro: Jam freta milite
Anglo relucent; jam potiti
Oppositâ dominamur orâ.
Normanna Tellus, unde genus virûm
udax *Britannâ* crevit in Insulâ,
O Pulchra mater! O tot alma
Post hyemes repetita, salve!
gnosce natos, qui tibi vincula
Rumpent dolenti; seu *Lodoix* fremat
Præsens in armis, sive prisca
Ex Erebo redeat *Joanna.*

D^s. *Ric. Vernon* Baronet. ex Æde Ch.

Inaugu-

Inauguratio Regis Gulielmi & *Reginæ* Mariæ.

AD REGEM.

O Magna *Auriacûm* ſoboles! O ſtemmate longo
Heroum demiſſe Heros! Quo ſoſpite manes
Naſſavii exultant; *Fredericique* umbra ſuperbit,
Magnanimi recolens famamque & fata nepotis:
En! tibi captivam priſci gens aſpera Bruti
Submittit cervicem ultro; tibi bella minanti
Obvia in amplexus ruit; & Mavortis aviti
Oblita, inſuetam manibus prætendit olivam.

Quos non terribilis Cimber, triſteſque videri
Pictones, aut torvi fregit vis dura Canuti;
Quos non Roma potens bello, Celtæve Latinis
Agminibus miſti; gelido neque victor ab Iſtro,
Edomuit pugnando, deditque in vincula *Cæſar*:
Hi non indecores ferro, neque cedere caſtris
Aſſueti quondam, Tua ſponte in fræna reclines
Subjiciunt humeros; victriciaque arma ſecuti,
Optato cedunt nodo, maniciſque fruuntur.

Aſpice, ut unanimis Procerum, populique ſenatus
Sceptra Tibi parat, & ſolito movet ordine palmam,
Et merito capiti exortes decernit honores!

Nam

...m neque Te regni summa ad fastigia vexit
...icinæ favor, & nascendi inglorius ordo:
...vida sed bello virtus, tutataque ferro
...bertas, justique amor, & reverentia Divûm,
...temerata fides, & non revocabile verbum.
Hâc olim Argolicum *Theseus*, hâc arte *Quirinus*
...omanum imperium fixit: *Cyrusque* subacto
...ajor avo, ambigui Martis durique laboris
...ercedem, Persas, populosque recepit Eoos.
Te Duce, Gradivum poscunt desueta triumphis
...gmina, & in patrias sperant assurgere lauros:
...e Duce, victrices aquilas trans ostia Rheni,
...rans Ligerim ostentant Britones; avibusque secundis
...vulsos Morinos, & Neustrica regna reposcunt:
...mineces video Celtas, genibusque minorem
...*rbonium* sævire minus, promittere iniqui
...ilii finem, pulsosque requirere cives:
...equicquam: Domino *Rhodanus* meliore superbit,
...fractos Tibi volvit Arar, Tibi Sequana fluctus.
Auspice Te, canum Mater cultuque decorum
...feret os tenebris, puroque incedet amictu
...elligio; & vanas, in Te inclinata, retundet
...asque, insidiasque, & ovantem sanguine Romam.
Vos, fidi Manes, nati melioribus annis,

Vos *Balioleis* bustum miserabile flammis
Experti quondam; *Latimeri* simplicis umbra,
Ridlæique anima, & *Cranmeri* dia senectus;
Nunc O! nunc hilares defensis funere vestro
Arridete aris; hasque olim sanguine fœdas
Lustrari gaudete arces; hâc sede cucullos,
Funigerûmque greges, & adorea numina pelli;
Inferiæ hæ vobis, hæc grata piacula sunto.

Ecce suos repetit, pulso bubone, Penates
Cecropiasque domos, dilectaque mœnia Pallas.

Qualis ubi mediâ volucris Jovis ales in Æthrâ
Sanguineas agitavit aves, milvumque rapacem;
Impavidæ redeunt in patria rura volucres,
Tuta colit sylvas Philomela, & littora Cycnus.

Quin Tu, sancta Ædes, quæ multos ubere partu
Fudisti Heroas: Quæ nunc (sic fata revolvit
Nassaides) Dominum tanto es sortita minorem,
Quanto alias inter fulges Regina sorores:
Tu quoque non levibus nuper jactata procellis,
Tu cladis pars magna; alios meliore metallo
Fidas ire dies; alium tibi surgere credas
Wolsæum; Auriaci Te spe-
Henricique Tui ma-

Academiæ Oxonienſis Comitia,
Anglicè *An Oxford Act.*

PHœbe redi, quâcunque lates fugitivus in orâ,
Sive aliquam ſequeris deſerta per avia Daphnen,
:u paſtoralis repetens geſtamina ſceptri
heſſaliæ jam triſtis agas in finibus exul;
e (quam longa tuæ paſſi diſpendia lucis)
e Dominum *Oxonidæ*, quondam tua turba, repoſcunt:
ınt & adhuc qui Te non in vulgata vocabunt
ırmina, ſunt Juvenes, qui, ſis modo dexter, Apollo,
on ita degeneres opera interrupta capeſſent:
uo tibi ſolennes inſtaurant ordine pompas
ernis, & auguſti pandunt ſpatia ampla *Theatri.*
ilicet hanc *Cæſar* Phœbeis fecit Alumnis
etitiam [illegible] procul *Moſæ* bellator ad undas,
ela [illegible] & diſtrictos cominus enſes
tr[illegible] et iter, nec, quanquam ſæpe *Maria*
[illegible] ago, [illegible] oſque remittit,
ultant [illegible] it æquore *Gallum*
cidæ [illegible] pacis

Exercere dedit ſtudia, atque aperire receſſus
Caſtalios juſſit, ſacroſque recludere fontes:
Tuque adeo, Decus Aonidum, quo Præſide manes
Sheldoni exultant, & ſancti dia ſuperbit
Canities *Felli*, doctæ otia longa Juventæ
Excutis, & Muſas ultra non paſſus inertes,
Deſuetos renovas, circo plaudente, triumphos:
Qualis, cum nimiam Latio indulſere quietem
Relligio mitiſque Numæ ſapientia, lentæ
Virtutem excivit Patriæ, reſideſque movebat
Tullus in arma Viros. Opera omnibus arbiter æquus
Impendis diverſa; hic dulcia pollice lævi
Fila movet Flacci, aut Divinam Æneida tentat;
Ore ſonans grandi, Demoſthenis acrior alter
Arma quatit, denſis alii Te, *Occhame*, latebris
Expediunt, multoque latentem pulvere *Scotum*:
Fervet opus, læti feriunt laquearia plauſus.

Quare agite, egregii pars & vos parva triumphi,
Queis calamos inflare leves Heliconia Virgo
Indulſit, facilique poemata ludere venâ.

H. Noſti quæ feſta & quos reſtaurare triumphos
Incipit? (*G.*) Aut hoc aut aliquid ſimile huic mihi quondam
Commemorabat Avus. (*H.*) Certe hæc nil tale tulerunt
Secula,

ecula, vix tenuis famæ nos attigit aura.

G. Hinc eſt, quod varium mirabar in oppida vulgus
onfluere, Aonidumque domos turbare quietas:
lac Cives (quibus alma ſalem Natura negavit,
t multum nebulæ per frontem fudit amictum)
ncedunt taciti, & mirâ gravitate verendi.
c juxta, taurorum uncique oblitus aratri,
uſticus exultat; paſſim convitia ſpargit
n ſocios; hilaris baculo, pede, voce jocatur.
llic Cecropidas, Nomentanoſque nepotes
eſtibus inſignes, nec non & torva tuentem
hraſonem vidi, ille plicatam in terga retorſit
æſariem, tunicamque dedit diffundere ventis,
t ſubtus lato fulgebat balteus auro.

H. Credideram vero haud oculos retinere tuos qui
pectatum veniunt, ſed qui ſpectentur ut ipſi.
idiſti in ſcenâ Pygmæam ludere gentem,
t ſaltare vagum per pulpita Pumilionem?
idiſti, populo qua lætos area ludos
xhibet, & gemino diſtendit ſtipite funem,
Quam facili corpus niſu ſaltator in auras
ollat, quam juſto greſſus libramine firmet
nſiliens, agiliſque trementia fila pererret? [det illum

G. Parcius hæc. (*H.*) Te puparum pudet? haud pu-

Qui ſeptem ſtudiis annos dedit, & cui longe
A cubito manica ad talos demiſſa pependit.
Hic Te, ſi memini, ſeniori cedere juſſit,
Summovitque loco, ſibi prima ſedilia poſcens.

G. Hæc tecum ulterius mox excutienda, vocat jam
Altera materies; & da (*ad B.*) Tu, ſi grave non eſt,
Quæ tanta hoſpitibus *Rhedicinam* cauſa videndi?
Et quo procedant, quas narras, ordine Pompæ?

B. Organa, diverſo quæ multa foramine jungit
Fiſtula, & aerios acceptat follibus Euros,
Audiſtis centum diſcrimina ludere vocum.
Inde canunt, habiles quibus in nova carmina vires
Diva dedit, numeris & qui valuere ſolutis.
Talibus auſpiciis Juvenes Encænia templi
Pierii renovant, Magni memores *Sheldoni.*
Ille (ſacras quanto verſans molimine curas!)
Has poſuit ſedes æternaque mœnia Muſis,
Et Te centenis admiſit, Phœbe, feneſtris:
Illi ſolennes primo ſolvamus honores;
Craſtina lux vobis forſan gratiſſima, riſum
Cum moveat, crepitant cui circum compita ſocci,
Et male compactas pelles ſutura relaxat:
Aut qui Sidonio ſplendet venerabilis oſtro,
Dum ſudat ſub mole togæ, taloſque gravatos

Vix

'ix trahit, & toto resonat gravis ocrea vico.

H. Sed nullos stimulos, nullum, puto, gestat acumen.
lunc credas forsan sedes mutare quietas
:ornipidemque diu desuetum poscere, terrasque
:xplorare novas. (*G.*) At credant ista recentes,
Jon ego, namque illos didici securum agere ævum,
Jec charis *Rhedicinæ* excedere mœnibus unquam,
)um loca sunt, quæ grata focis communibus ardent,
ipumea qua lætos ducit circum amphora gyros,
Et bene concusso crepat alea jacta fritillo.

B. Mox veniet, magno vulgi qui murmure rostra
Conscendet, cujus mordax agitabit acumen
Confestim juvenem atque senem. Trepidate Puellæ
Deliciæ Cottis, bullatæ & cura juventæ:
Tuque annis gravis & fracto jam corpore, cujus
Friget in effœtis conjux petulantior ulnis.

H. Agnosco quid ait, *Terræ*, puto, *filius* hic est.

G. Et magis agnosces, cum Teque tuamque Corinnam
Attigerit, cæcosque diu patefecerit ignes.

H. Hunc circum longo dum sese examine fundit
Turba favens tremuloque quatit subsellia risu,
Hîc forsan vili subtemine crassus arator
Incumbens baculo, colloque in terga reclini,
Torvum hiat, indoctasque ad pulpita porrigit aures;

Et

Et quoties alii plaudunt, juvat hunc quoque riſu
Durum agitare latus, grandeſque intendere buccas.
G. At cur ſimplicitas adeo tibi ruſtica ludo eſt?
Quid facient cives? aurem ſubſtringet hianti,
Et gravis in turbâ luctabitur *Aldermannus*:
Illi ſufflatu pulmo prælargus anhelat,
Colla madent, liquidâque genæ pinguedine rorant,
Materieſque ſuis fit Lychniopola lucernis:
Demum importuno diducit labra cachinno,
Tum cum forte ſuâ de conjuge fabula cœpit.
Atque aliquem, credo, fallent perſæpe togatum
Romano ſermone joci. (*H.*) Verum ille ſodalem,
Cui tenues melius finxerunt pectus Athenæ,
Obſervat, nerviſque alienis mobile lignum
Ducitur: hunc uſque intentis aſpectat ocellis,
Ac ſiquando videt patulum dimittere rictum,
Laxat & ipſe parata ſequacibus ora cachinnis.
G. Abderitano quis me pulmone beabit,
Quis mihi ferratos lateri circumdabit orbes,
Craſtina ſi tantum præbent ſpectacula riſum?
O quam te impatiens quæ proxima volveris opto
Læta dies, longumque Mihi memoranda per ævum.
H. Et memoranda quidem, cuicunque accumbere menſæ
Contigerit, cuicunque loco ſucceſſeris hoſpes.

Seu

ıu qua fumantes ex æquo meta laceſſit
ı certamen equos, vel galli cæde rubentem
'ingit humum ſanguis, ſeu cum ridente colono
ffutire ſales mavis, ut turba jocantem,
't dominum miretur anus grandæva futurum,
linc ſalis æterni fontes, hinc nota ſupellex
uggerit ingenium, & decies repetita placebit.

B. Multus uterque fuiſtis in hoc; jam fronte ſeverâ
.cce movent duo pugnacis certamina linguæ,
)*emocriti* ille ingens vacuum, & tenuiſſima rerum
emina; particulaſque leves, globuloſque *Renati*;
)bſcuro hic quicquid *Zabarella* volumine condit,
/lateriem formamque & inania nomina jactat.
Ios cito dimitti ſperabitis. (*H.*) Imo ego lætus
Ios etiam ſpecto, vultu dum multa minati;
:xertis digitis, exporrectiſque labellis
Jeſcio quid ſpinoſum, atque implicitum Labyrintho
: nube & tenebris in lucem educere certant.

G. Dumque ardent oculi, & pulmo acres ventilat æſtus,
iurdus uterque ſono alterius diverberat aures,
Jec lateri parcunt, nec ſicco ex ore ſalivæ.
:t jam jamque magis fervent, atque omnia miſcent,
\rbiter è cathedrâ donec venerabilis altâ
ncrepet, & lites æquali examine libret,

Atque

Inauguratio Regis GULIELMI *&* *Reginæ* MARIÆ.

AD REGEM.

O Magna *Auriacûm* ſoboles! O ſtemmate longo
Heroum demiſſe Heros! Quo ſoſpite manes
Naſſavii exultant; *Fredericique* umbra ſuperbit,
Magnanimi recolens famamque & fata nepotis:
En! tibi captivam priſci gens aſpera Bruti
Submittit cervicem ultro; tibi bella minanti
Obvia in amplexus ruit; & Mavortis aviti
Oblita, inſuetam manibus prætendit olivam.

Quos non terribilis Cimber, triſteſque videri
Pictones, aut torvi fregit vis dura Canuti;
Quos non Roma potens bello, Celtæve Latinis
Agminibus miſti; gelido neque victor ab Iſtro,
Edomuit pugnando, deditque in vincula *Cæſar*:
Hi non indecores ferro, neque cedere caſtris
Aſſueti quondam, Tua ſponte in fræna reclines
Subjiciunt humeros; victriciaque arma ſecuti,
Optato cedunt nodo, maniciſque fruuntur.

Aſpice, ut unanimis Procerum, populique ſenatus
Sceptra Tibi parat, & ſolito movet ordine palmam,
Et merito capiti exortes decernit honores!

Nam

Nam neque Te regni summa ad fastigia vexit
Lucinæ favor, & nascendi inglorius ordo:
Vivida sed bello virtus, tutataque ferro
Libertas, justique amor, & reverentia Divûm,
ntemerata fides, & non revocabile verbum.
Hâc olim Argolicum *Thefeus*, hâc arte *Quirinus*
Romanum imperium fixit: *Cyrusque* subacto
Major avo, ambigui Martis durique laboris
Mercedem, Persas, populosque recepit Eoos.
Te Duce, Gradivum poscunt desueta triumphis
gmina, & in patrias sperant assurgere lauros:
Te Duce, victrices aquilas trans ostia Rheni,
Trans Ligerim ostentant Britones; avibusque secundis
vulsos Morinos, & Neustrica regna reposcunt:
emineces video Celtas, genibusque minorem
Borbonium sævire minus, promittere iniqui
xilii finem, pulsosque requirere cives:
Nequicquam: Domino *Rhodanus* meliore superbit,
t fractos Tibi volvit Arar, Tibi Sequana fluctus.
Auspice Te, canum Mater cultuque decorum
fferet os tenebris, puroque incedet amictu
elligio; & vanas, in Te inclinata, retundet
asque, insidiasque, & ovantem sanguine Romam.
Vos, fidi Manes, nati melioribus annis,

Vos *Baliolæis* bustum miserabile flammis
Experti quondam; *Latimeri* simplicis umbra,
Ridlæique anima, & *Cranmeri* dia senectus;
Nunc O! nunc hilares defensis funere vestro
Arridete aris; hasque olim sanguine fœdas
Lustrari gaudete arces; hâc sede cucullos,
Funigerûmque greges, & adorea numina pelli;
Inferiæ hæ vobis, hæc grata piacula sunto.

Ecce suos repetit, pulso bubone, Penates
Cecropiasque domos, dilectaque mœnia Pallas.

Qualis ubi mediâ volucris Jovis ales in Æthrâ
Sanguineas agitavit aves, milvumque rapacem;
Impavidæ redeunt in patria rura volucres,
Tuta colit sylvas Philomela, & littora Cycnus.

Quin Tu, sancta Ædes, quæ multos ubere partu
Fudisti Heroas: Quæ nunc (sic fata revolvit
Nassaides) Dominum tanto es sortita minorem,
Quanto alias inter fulges Regina sorores:
Tu quoque non levibus nuper jactata procellis,
Tu cladis pars magna; alios meliore metallo
Fidas ire dies; alium tibi surgere credas
Wolsæum; Auriaci Te spera in nomen ituram,
Henricique Tui majorem agnosce Nepotem.

Henricus Aldrich, S. T. P. Ecclef. Chr. Decanus.

Aca-

Academiæ Oxoniensis Comitia,

Anglicè *An Oxford Act.*

PHœbe redi, quâcunque lates fugitivus in orâ,
Sive aliquam sequeris deserta per avia Daphnen,
Seu pastoralis repetens gestamina sceptri
Thessaliæ jam tristis agas in finibus exul;
Te (quam longa tuæ passi dispendia lucis)
Te Dominum *Oxonidæ*, quondam tua turba, reposcunt:
Sunt & adhuc qui Te non in vulgata vocabunt
Carmina, sunt Juvenes, qui, sis modo dexter, Apollo,
Non ita degeneres opera interrupta capessent:
Quo tibi solennes instaurant ordine pompas
Cernis, & augusti pandunt spatia ampla *Theatri.*
Scilicet hanc *Cæsar* Phœbeis fecit Alumnis
Lætitiam: Ipse procul *Mosæ* bellator ad undas,
Tela inter media & districtos cominus enses
Intrepidum urget iter, nec, quanquam sæpe *Mariæ*
Menti surgat imago, iras animosque remittit,
Quin toto insultantem ardens agit æquore *Gallum.*
At Nobis placidæ interea fœlicia pacis

Exercere dedit ſtudia, atque aperire receſſus
Caſtalios juſſit, ſacroſque recludere fontes:
Tuque adeo, Decus Aonidum, quo Præſide manes
Sheldoni exultant, & ſancti dia ſuperbit
Canities *Felli*, doctæ otia longa Juventæ
Excutis, & Muſas ultra non paſſus inertes,
Deſuetos renovas, circo plaudente, triumphos:
Qualis, cum nimiam Latio indulſere quietem
Relligio mitiſque Numæ ſapientia, lentæ
Virtutem excivit Patriæ, reſideſque movebat
Tullus in arma Viros. Opera omnibus arbiter æquus
Impendis diverſa; hic dulcia pollice lævi
Fila movet Flacci, aut Divinam Æneida tentat;
Ore ſonans grandi, Demoſthenis acrior alter
Arma quatit, denſis alii Te, *Occhame*, latebris
Expediunt, multoque latentem pulvere *Scotum*:
Fervet opus, læti feriunt laquearia plauſus.

Quare agite, egregii pars & vos parva triumphi,
Queis calamos inflare leves Heliconia Virgo
Indulſit, facilique poemata ludere venâ.

H. Noſti quæ feſta & quos reſtaurare triumphos
Incipit? (*G.*) Aut hoc aut aliquid ſimile huic mihi quondam
Commemorabat Avus. (*H.*) Certe hæc nil tale tulerunt
Secula,

ſecula, vix tenuis famæ nos attigit aura.

G. Hinc eſt, quod varium mirabar in oppida vulgus
Confluere, Aonidumque domos turbare quietas:
Hac Cives (quibus alma ſalem Natura negavit,
Et multum nebulæ per frontem fudit amictum)
Incedunt taciti, & mirâ gravitate verendi.
Ac juxta, taurorum uncique oblitus aratri,
Ruſticus exultat; paſſim convitia ſpargit
In ſocios; hilaris baculo, pede, voce jocatur.
Illic Cecropidas, Nomentanoſque nepotes
Veſtibus inſignes, nec non & torva tuentem
Thraſonem vidi, ille plicatam in terga retorſit
Cæſariem, tunicamque dedit diffundere ventis,
Et ſubtus lato fulgebat balteus auro.

H. Credideram vero haud oculos retinere tuos qui
Spectatum veniunt, ſed qui ſpectentur ut ipſi.
Vidiſti in ſcenâ Pygmæam ludere gentem,
Et ſaltare vagum per pulpita Pumilionem?
Vidiſti, populo qua lætos area ludos
Exhibet, & gemino diſtendit ſtipite funem,
Quam facili corpus niſu ſaltator in auras
Tollat, quam juſto greſſus libramine firmet
Inſiliens, agiliſque trementia fila pererret? [det illum

G. Parcius hæc. (*H.*) Te puparum pudet? haud pu-

Qui ſeptem ſtudiis annos dedit, & cui longe
A cubito manica ad talos demiſſa pependit.
Hic Te, ſi memini, ſeniori cedere juſſit,
Summovitque loco, ſibi prima ſedilia poſcens.

G. Hæc tecum ulterius mox excutienda, vocat jam
Altera materies; & da (*ad B.*) Tu, ſi grave non eſt,
Quæ tanta hoſpitibus *Rhedicinam* cauſa videndi?
Et quo procedant, quas narras, ordine Pompæ?

B. Organa, diverſo quæ multa foramine jungit
Fiſtula, & aerios acceptat follibus Euros,
Audiſtis centum diſcrimina ludere vocum.
Inde canunt, habiles quibus in nova carmina vires
Diva dedit, numeris & qui valuere ſolutis.
Talibus auſpiciis Juvenes Encænia templi
Pierii renovant, Magni memores *Sheldoni.*
Ille (ſacras quanto verſans molimine curas!)
Has poſuit ſedes æternaque mœnia Muſis,
Et Te centenis admiſit, Phœbe, feneſtris:
Illi ſolennes primo ſolvamus honores;
Craſtina lux vobis forſan gratiſſima, riſum
Cum moveat, crepitant cui circum compita ſocci,
Et male compactas pelles ſutura relaxat:
Aut qui Sidonio ſplendet venerabilis oſtro,
Dum ſudat ſub mole togæ, taloſque gravatos

Vix

Vix trahit, & toto reſonat gravis ocrea vico.

H. Sed nullos ſtimulos, nullum, puto, geſtat acumen.
Hunc credas forſan ſedes mutare quietas
Cornipidemque diu deſuetum poſcere, terraſque
Explorare novas. (*G.*) At credant iſta recentes,
Non ego, namque illos didici ſecurum agere ævum,
Nec charis *Rhedicinæ* excedere mœnibus unquam,
Dum loca ſunt, quæ grata focis communibus ardent,
Spumea qua lætos ducit circum amphora gyros,
Et bene concuſſo crepat alea jacta fritillo.

B. Mox veniet, magno vulgi qui murmure roſtra
Conſcendet, cujus mordax agitabit acumen
Confeſtim juvenem atque ſenem. Trepidate Puellæ
Deliciæ Cottis, bullatæ & cura juventæ:
Tuque annis gravis & fracto jam corpore, cujus
Friget in effœtis conjux petulantior ulnis.

H. Agnoſco quid ait, *Terræ*, puto, *filius* hic eſt.

G. Et magis agnoſces, cum Teque tuamque Corinnam
Attigerit, cæcoſque diu patefecerit ignes.

H. Hunc circum longo dum ſeſe examine fundit
Turba favens tremuloque quatit ſubſellia riſu,
Hîc forſan vili ſubtemine craſſus arator
Incumbens baculo, colloque in terga reclini,
Torvum hiat, indoctaſque ad pulpita porrigit aures;

Et

Et quoties alii plaudunt, juvat hunc quoque risu
Durum agitare latus, grandesque intendere buccas.
G. At cur simplicitas adeo tibi rustica ludo est?
Quid facient cives? aurem substringet hianti,
Et gravis in turbâ luctabitur *Aldermannus*:
Illi sufflatu pulmo prælargus anhelat,
Colla madent, liquidâque genæ pinguedine rorant,
Materiesque suis fit Lychniopola lucernis:
Demum importuno diducit labra cachinno,
Tum cum forte suâ de conjuge fabula cœpit.
Atque aliquem, credo, fallent persæpe togatum
Romano sermone joci. (*H.*) Verum ille sodalem,
Cui tenues melius finxerunt pectus Athenæ,
Observat, nervisque alienis mobile lignum
Ducitur: hunc usque intentis aspectat ocellis,
Ac siquando videt patulum dimittere rictum,
Laxat & ipse parata sequacibus ora cachinnis.
G. Abderitano quis me pulmone beabit,
Quis mihi ferratos lateri circumdabit orbes,
Crastina si tantum præbent spectacula risum?
O quam te impatiens quæ proxima volveris opto
Læta dies, longumque Mihi memoranda per ævum.
H. Et memoranda quidem, cuicunque accumbere mensæ
Contigerit, cuicunque loco successeris hospes.

Seu

Seu qua fumantes ex æquo meta laceſſit
In certamen equos, vel galli cæde rubentem
Tingit humum ſanguis, ſeu cum ridente colono
Effutire ſales mavis, ut turba jocantem,
Ut dominum miretur anus grandæva futurum,
Hinc ſalis æterni fontes, hinc nota ſupellex
Suggerit ingenium, & decies repetita placebit.

B. Multus uterque fuiſtis in hoc; jam fronte ſeverâ
Ecce movent duo pugnacis certamina linguæ,
Democriti ille ingens vacuum, & tenuiſſima rerum
Semina; particulaſque leves, globuloſque *Renati*;
Obſcuro hic quicquid *Zabarella* volumine condit,
Materiem formamque & inania nomina jactat.
Hos cito dimitti ſperabitis. (*H.*) Imo ego lætus
Hos etiam ſpecto, vultu dum multa minati;
Exertis digitis, exporrectiſque labellis
Neſcio quid ſpinoſum, atque implicitum Labyrintho
E nube & tenebris in lucem educere certant.

G. Dumque ardent oculi, & pulmo acres ventilat æſtus,
ſurdus uterque ſono alterius diverberat aures,
Nec lateri parcunt, nec ſicco ex ore ſalivæ.
Et jam jamque magis fervent, atque omnia miſcent,
Arbiter è cathedrâ donec venerabilis altâ
Increpet, & lites æquali examine libret,

Atque

Atque regat dictis animos, & temperet Iras.

B. At ne vos teneat cæcis discordia nodis
Perplexa, & vocum obductæ farragine nugæ.
Alter adest vestras qui molli urbanior aures
Mulceat eloquio, & Nympharum enarret amores:
Virgineum ille chorum, pexusque togâque recenti,
Sublimi spectat de sede, latusque venustum
Huc illuc lentè flectit, miserisque puellis
Dat vulnus linguâ, obliquo dat vulnus ocello.

G. Ille refert siquis lascivæ uxorius ulnis
Languescit sponsæ, gremio quæ infusa seniles
Nauseat amplexus, invisaque basia libat.
Vel siqua incauto tacitis præcordia flammis
Accendit juveni, sterilesque inspirat amores:
Mox male respondet curis, animumque morando
Torquet, & admissos astutè ventilat ignes

H. Pectoris O duri silices! O ferrea corda!
Ille verecundos suffundere sanguine vultus
Audebit, tenerisque procax dare vulnera Nymphis?

G. Crudelis Virgo magis an magis improbus ille?

H. Improbus ille. (*G.*) Tamen, crudelis tu quoque Virgo.

Nec tu adeo immitis nimium miserere Corinnæ;
Ipsa dolet merito, quæ tot fuit ante dolori.

H.

H. Sic poſt edomitum Buten Pagaſumque Chromimque
elix jaculo cecidit ſtridente Camilla.
B. Quotquot amœna colunt formoſæ rura puellæ,
l quarum doctæ veneres mirantur Athenæ,
ıc ſimul occurrunt. (*H.*) Hinc tu tibi ſelige Nympham,
ıæ tecum aut faſtus Galateæ & Daphnidis ignes
ılce canat, vel, humum pallâ verrente, choreas
ſtituat numeroſa, (*G.*) Choreas ſemper amavi.
B. Vos tamen, auguſtas qua pandunt atria valvas,
t vaſtæ fumant patinæ, & geniale ſalernum,
nte dapes ſumetis. (*H.*) Et has quoque ſemper amâſti.
B. Ut memorare juvat quo pingues ordine menſæ
ſtentant epulas, quo nondum inſtructa tumultu
ınà hoſpes civeſque ruunt in fercula; ſed vos
lon moror invitos; notum dat buccina ſignum,
ırbor & in medias altè porrecta plateas
ımdudum pictâ pandit ſpectacula chartâ.

Ds *Car. Boyle* Comitis de *Orrery* Fil.
Gulielm. Hayes, *Gualterus Gough* } Equitum Fill.
} Ex Æde Chriſti.

Barometri

Barometri *Descriptio.*

QUà penetrat Fossor terræ cæca antra, metallo
Fœcunda informi, rudibusque nitentia venis;
Dum stupet occultas gazas, nummosque futuros,
Eruit argenti latices, nitidumque liquorem;
Qui nullo effusus prodit vestigia tractu,
Nec terram signo revolubilis imprimit Udo,
Sed fractus sparsim in globulos formam usque rotundam
Servat, & in teretes lapsans se colligit orbes.
Incertum quâ sit naturâ, an negligat ultrà
Perficier, jubar & maturus inutile temnat;
An potius Solis vis imperfecta relinquat
Argentum malè coctum, Divitiasque fluentes:
Quicquid erit, magno se jactat nobilis usu;
Nec *Deus* effulsit magis aspectabilis olim,
Cùm *Danaen* flavo circum pretiosus amictu
Ambiit, & gratam suadente libidine formam,
Depluit irriguo liquefactum Numen in Auro.
Quin age, sume tubum fragilem, cui densior aer
Exclusus; fundo vitri subsidat in imo
Argenti stagnum; ut pluviâ impendente metallum

Mobile

›bile descendat, vel contra, ubi postulat æstus,
ɔdeat hinc liquor emergens, & rursus *inane*
cupet Ascensu, tubulumque excurrat in omnem.
Jam cœli faciem, tempestatesque futuras,
nscia lympha monet, brumamque & frigora narrat.
ım quoties liquor insurgit, vitreoque Canali
blatum nequeunt ripæ cohibere priores;
ım lætos sperare dies licet, arva fatentur
.statem, & largè diffuso lumine rident.
n sese immodicùm attollens Argenteus humor,
t nimium oppressus, contendat ad ardua vitri,
m sitiunt herbæ, jam succos flamma feraces
xcoquit, & languent consumto prata virore.
Cùm verò tenues nebulas spiracula terræ
undunt, & madidi fluitant super æquora Fumi,
abula venturæ pluviæ; tum fusile pondus
nferiora petit; nec certior Ardea Cœlos
ndicat humentes, medias quando ætheris Oras
Tranando, crassâ fruitur sublimiùs aurâ,
Discutit & madidis rorantia nubila pennis.
Nunc guttæ agglomerant, dispersas frigora stipant
Particulas, rarusque in nimbum cogitur humor:
Prata virent, segetem fœcundis imbribus æther
Irrigat, & bibulæ radici alimenta ministrat.

Quin

Quin ubi, plus æquo descendens unda metalli
Fundum amat, impatiens pluviæ, metuensque procellam;
Agricolæ caveant; non hoc impunè colonus
Aspicit; ostendet mox fœta vaporibus aura
Collectas hyemes, tempestatemque sonoram.
At licet Argentum mole incumbente levatum
Subsidat, penitusque imo se condat in alveô,
Cætera quæque tument; eversis flumina ripis
Expatiata ruunt, spumantibus æstuat undis
Diluvium, rapidique effusa licentia ponti.

Nulla tacet secreta poli mirabile Vitrum,
Quin varios cœli vultus & tempora prodit.
Antè refert, quando tenui velamine tutus
Incedes, quando sperabis frigidus Ignem.

Augurio hoc fretus, quanquam atri nubila cœli
Dirumpunt obscura diem, pluviasque minantur;
Machina si neget, & sudum promittat apertum,
Audax carpat iter nimbo pendente viator;
Nec metuens imbrem, poscentes Messor aristas
Prosternat: terræ jam bruma incumbit inermis,
Frigoraque haud nocitura cadunt, feriuntque paratos.

Jo. Addison, A. B. è Coll. Magd.

Dux

Dux Glocestrensis 1697.

RAptas Tiaras vertice perfido
Narrare vellem, ſignaque *Turcica*,
Enſeſque falcatos, & Iſtrum
Sanguine barbarico rubentem.
ctoa digno prælia ſpiritu
narer efferre; ut glacies putri
Induruit tabo, atque vinclis
Purpureis riguêre piſces;
uà torvus alget Sarmata, & hiſpidos
ntriſtat agros perpetuum gelu:
Sed Muſa caſtigat vagantem,
Et Patrias celebrare laudes
pellit. O Quo læta *Glocestria*
perbit! O Quem tollit Honoribus!
Te Diva ſumit non pudendo
Carmine, degenerique verſu
nare; quamvis nec teneras genas,
ec enitentem crudior aſperet
Frontem cicatrix, nec venuſta
Vulnus adhuc violârit ora.

At

At mox adulto robore firmior
Quaſſabis haſtam, vel gladio minax
Fremes, nec ultrà Fœminarum
Indecores patieris Artes:
Seu ritè juſtis inſtituant pedes
Movere gyris, ſeu doceant comam
Torquere perplexam, & futura
Ponere virginibus pericla.
Jam non Alumni grandis amantior
Nutrix recenſet, fatidicè loquax,
Quot *Albion* olim videbit,
Quot pelagus, Domini triumphos.
Nunc tela fervens poſcit, & horridos
Martis tumultus; nunc in Achaïcas
Urbes, pharetratamque Thracen,
Non humiles meditatur iras.
En! ut ferocem Bucephalum domat,
Fruſtra inſolentem verberis! ut jubam
Vexat recurvatam, docetque
Compoſitos glomerare greſſus!
At ille nequícquam emicat arduâ
Cervice in auras, oraque concutit
Spumantia, obluctanſque frænos
Dente terit malè contumaci.

Verùm

rùm quid Arces *Vinforiæ* tremunt?
uid lœta vano fulmine perftrepunt
Tormenta, feftivafque flammas
Projiciunt, & inerme fulgur?
ivinus ora, & pulchrior afpici
cedit Heros; Agmina Principem
Aurata cingunt, & profanæ
Ponè ruunt populi catervæ:
iter Sodales vertice celfior
Ioardus extat, Tuque premis latus,
Sacville, quem cunĉti Patronum
Sollicitant, Tua cura, Vates.
tque Ille pofthac Te quoque carmine,
rinceps, fonabit, Grandia nobilis
Æquare Verfu non caduco,
Et Genio numerofiori:
eu Te remotis tradere Pofteris
ibet, faventem pacificæ Togæ,
Mufifque, feu Bello furentem
Intrepidè, ac facilem perire.
ignofco Pompam: nunc galea afpera
omptos capillos impedit, & femur
Ornat finiftrum, qui recondi
Refpuet, irrequietus Enfis.

D En

En! Qualis auro fulgidus ordinat
Parvam phalangem, & prælia ludicro
Furore commiſcens, trophæa
Sicca refert, ſine clade Victor.
Jam denſat agmen cautus, ut obvias
Arcto cohortes proruat impetu;
Fugamve mentitus, catervas
Opprimit exitii ſequaces.
Ut nunc minaci pondere deſuper
Nutâſſe turres, & malè pendulos
Hæſiſſe muros! ut *Seneffam*
Ambiguâ maduiſſe cæde
Accenſus audit! mixtaque funera
Ardet tueri, & ſulphure luridos
Artus, & indiſcreta membra
Per medias agitata flammas!
Ut ponè Magni geſtit Avunculi
Urgere greſſus, dum furit impiger,
Qualis *Boandæ*, vel ſubacti
Mœnibus intonuit *Namurci*!
Nunc æra luget rauca quieſcere,
Bellique fulmen; ſcilicet æmulus
Sequi Parentem, *Danicamque*
Non dubiè Sobolem fateri:

Sic

: parvus Angues comprimit Hercules,
as Novercæ, & vividus exerit
Omnem Tonantis vim, asseritque
Se Superis animosus Infans.

Tho. Jones è Coll. Magd. Oxon.
Superioris Ordinis Commensalis.

Inauguratio Regis GULIELMI *&* *Reginæ* MARIÆ.

AD REGINAM.

QUid *Britonum* dubiæ detrectant arma cohortes,
Et figunt tellure haſtas, & ſcuta reclinant?
Quid per *Danorum* tumulos, urnaſque *Latinas*,
Saxonidumque pyras, fataliaque hoſtibus arva,
Securus graditur *Belga*, & ſine Marte triumphat?
Uſque adeo Britonum bello langueſcere virtus?
Degenereſque adeo tibi ſunt, Arthure, Nepotes?
Non illos Pallas, non Belgica juſſit Enyo,
Arma procul jactare, & pacem expoſcere dictis,
Et ramum præferre manu fælicis Olivæ:
Tu, Dea, quæ longo numeras in ſtemmate Reges,
Cui *Brutus* primi, cui *Fergus* ſanguinis Author:
Quæ ſacrum decoras genus, abſolviſque Parentem;
Tu ſævos animorum æſtus, & atrocia mulces
Pectora, Brutigenûmque jubes miteſcere corda.
Qualis ubi gelido ſi forte aſpexit in Hæmo
Spirantem bella, & meditantem pectore clades
Mavortem formoſa Venus; Deus horridus haſtam

Ponit

onit humi; mollitque iras, vultumque minacem
xplicat; & placidis se acclinat mitior ulnis;
ec malit Geticas miscere in prælia gentes.
Sponte tuos ambit pubes Mavortia fasces;
lec quis erit, ferro qui te violaverit Aruns,
lec quis, qui Veneri dederit nova vulnera, miles.
Aspice ut effusos oleâ redimita capillos;
)et tibi sponte suas grandæva Britannia palmas!
lla Anglûm fœcunda parens, dilecta Gradivo
Jympha; nec assiduis nequicquam exercita pugnis;
)lim Nympha potens bello; & Quæ fræna Garumnæ,
'ræna Arari posuit Victrix; modo, cardine verso,
Aarcentes lauros, antiquæ insignia famæ,
Aœsta gerit; Celtasque timet, neque terret Hibernos.
At nunc in notas iterum se attollere laudes,
'œmineisque ardet se iterum submittere sceptris:
) quanta incedit gressu! ut præsaga triumphos
'rælibat Nympha! & venturæ conscia famæ
Multam in Te *Boadiccam* & multam agnoscit *Elizam*.
O dilecta polo Diva; & spes una Britannûm,
Magnis orta atavis, atavûm generosior hæres:
Accipe fortunam generis: Neu sceptra recuses
Formosâ gestanda manu: Tibi regius auro
Velet honos caput, & crines tibi cingat Iaspis,

 Eoisque

Eoisque nitens scintillet purpura gemmis.
Tu decus interea, & sacræ pars optima pompæ,
Addideris splendorem auro, pretiumque Smaragdis.
Sic ubi, vere novo, violas & lilia passim
Et niveo myrtos decerpunt pollice nymphæ,
Et Triviæ agrestem texunt de more coronam:
Ipsa sibi fusos decorat Latonia flores;
Ipsa rosis suaves, myrtisque inspirat odores.
Hos inter plausus, Virgo, pars una triumphi
Heu nimium pars parva tui, tibi grata virentes
Prætendit *Rhedycina* hederas, Parnassia dona;
Et tibi Pieriis intexit tempora sertis:
Illam equidem tetigit propiori fulmine strages
Immeritam; & sacræ intremuerunt Palladis arces:
Tu, Dea, si puris tibi lucent ignibus aræ,
Teque pia annumerat Patria inter numina, Virgo,
Nec flammâ majore umbris adoletur *Elizæ*:
Tu stabilem firmari arcem, & contemnere ventos
Auspicio meliore dabis: neu *Tibris* in *Isim*
Gurgite liventi properet; nec misceat unquam
Impuras *Lemanus* aquas in virgine lympha.
Hoc tibi, Nympha, datum est; alios restare labores,
Et nova pensa tuis gaudes superesse Camœnis:
Nam veluti Hesperiæ regina Lavinia terræ,

Dilecto

Dilecto cum Troe ſuos diviſit honores,
Et thalami Ænean, ſoliique in parte locavit:
Sic nolis tibi, Nympha, uni parere Britannos,
Auriacique comas nullo diademate cingi;
At magno indulges dotalia ſceptra Marito.
Auſpiciis paribus Dis & Proſerpina Manes;
Jupiter æthereas regit, & Saturnia ſtellas;
Æqua ſuo dat jura Thetis, dat jura profundo
Neptunus; madidique tenent conſortia regni;
Ipſa tuum in tua ſceptra vocas, *Maria*, Tonantem,
Immenſumque regis non unâ cuſpide pontum.

Tho. *Newey* Ædis Chr. Alumnus,
& Acad. Procurator.

ΠΥΓΜΑΙΟ-

ΠΥΓΜΑΙΟ-ΓΕΡΑΝΟΜΑΧΙΑ

SIVE

PRÆLIUM

INTER

Pygmæos & Grues commissum.

PEnnatas acies, & lamentabile bellum
Pygmeadum refero: parvas Tu, Musa, cohortes
Instrue; Tu gladios, mortemque minantia rostra,
Offensosque Grues, Indignantesque pusillam
Militiam celebra; volucrumque hominumque tumultus.
Heroum ingentes animos & tristia bella
Pieridum labor exhausit, versuque sonoro
Jussit & æternâ numerorum assurgere pompâ:
Quis lectos Grajûm juvenes & torva tuentem
Thesea, Quis pedibus velocem ignorat *Achillem*?
Quem dura *Æneæ* certamina, quem *Gulielmi*

Gesta

Gesta latent? fratres *Thebani*, & flebile fatum
Pompeii quem non delassâvêre legentem?
Primus ego intactas acies, gracilemque tubarum
Carmine depingam sonitum, nova castra secutus;
Exiguosque canam pugiles, Gruibusque malignos
Heroas, nigrisque ruentem è nubibus hostem.
Quà solis tepet ortu, primitiisque diei
India læta rubet, medium inter inhospita saxa
(Per placidam vallem, & paucis accessa vireta)
Pygmæum quondam steterat, dum fata sinebant,
Imperium. Hîc varias vitam excoluêre per artes
Seduli, & assiduo fervebant arva popello.
Nunc si quis dura evadat per saxa viator,
Desertosque lares, & valles ossibus albas
Exiguis videt, & vestigia parva stupescit.
Desolata tenet victrix impunè volucris
Regna, & securo crepitat Grus improba nido.
Non sic, dum multos stetit insuperabilis annos
Parvula progenies; tum si quis cominùs Ales
Congredi, & immixtæ auderet se credere pugnæ,
Miles atrox aderat, sumptisque feroculus armis
Sternit humi volucrem moribundam, humerisque reportat
Ingentem prædam; cæsoque epulatur in hoste.
Sæpè improvisas mactabat, sæpè juvabat

Diripere

Diripere aut nidum, aut ulcifci in prole parentem.
Nempe larem quoties multâ conftruxerat arte,
Aut uteri pofuiffet onus, volucremque futuram;
Continuò vultu fpirans immane minaci
Omnia vaftaret miles, fœtufque necaret
Immeritos, vitamque abrumperet imperfectam,
Cùm tepido nondum maturuit hoftis in ovo.

Hinc caufæ irarum, bella hinc, fatalia bella,
Atque acies letho intentæ, Volucrumque virûmque
Commiffæ ftrages, confufaque mortis imago.

Non tantos motus, nec tam memorabile bellum
Mæonius quondam fublimi carmine Vates
Lufit; ubi totam ftrepituque armifque Paludem
Mifcuit: hîc (vifu miferabile!) corpora murum
Sparfa jacent juncis transfixa, hic gutture rauco
Rana dolet, pedibufque abfciffo poplite ternis
Reptat humi, folitis nec fefe faltibus effert.

Jamque dies Pygmæo aderat, quo tempore cæfi
Pænituit fœtûs, intactaque maluit ova.
Nam fuper his accenfa graves exarfit in iras
Grus ftomachans; omnefque fimul, quas *Strymonis unda*,
Aut ftagnum *Mareotidis*, imi aut uda *Cayftri*
Prata tenent, adfunt; *Scythicâque* excita palude,
Et conjurato volucris defcendit ab *Iftro*,

Stra-

Stragesque immensas & vulnera cogitat absens,
Exacuitque ungues ictum meditata futurum,
Et rostrum parat acre, fugæque accommodat alas.
Tantus amor belli, & vindictæ arrecta Cupido.
Ergò ubi ver nactus proprium, suspensus in alto
Aere concussis exercitus obstrepit alis.
Terræque immensos tractus, semotaque longè
Æquora despiciunt, Boreamque & nubila tranant
Innumeri. Crebro circùm ingens fluctuat Æther
Flamine, & assiduus miscet Cœlum omne tumultus.

Nec minor in terris motus, dum bella facessit,
Impiger, instituitque agmen, firmatque phalangas,
Et furit arreptis animosus homuncio telis:
Donec turma duas compôsta excurrat in alas,
Ordinibusque frequens, & marte instructa perito.

Jamque acies inter medias sese arduus infert
Pygmeadum ductor, qui Majestate verendus,
Incessuque gravis, reliquos supereminet omnes
Mole Giganteâ, mediamque assurgit in ulnam.
Torvior aspectu (Hostilis nam insculpserat unguis
Ore cicatrices) vultuque ostentat honesta
Rostrorum signa, & crudos in pectore morsus.
Immortali odio, æternisque exercuit iris
Alituum Gentem, non illum impunè volucris

Aut ore, aut pedibus peteret confisus aduncis.
Fatalem quoties Gruibus distrinxerat ensem,
Truncavitque alas, celerique fugam abstulit hosti!
Quot fecit strages! Quæ nudis funera pullis
Intulit, heu! Quoties implevit *Strymona* fletu!

Jamque procul sonus auditur, piceamque volantûm
Prospectant nubem, bellumque hostesque ferentem.
Crebrescit tandem, atque oculis se plurimus offert
Ordinibus structus variis exercitus ingens
Alituum, motisque eventilat aera pennis.
Turba Polum replet, specieque immanis obumbrat
Agmina Pygmæorum, & densa in nubibus hæret:
Nunc densa, at patriis mox reddita rarior oris.
Belli ardent studio Pygmæi, & lumine sævo
Suspiciunt hostem; nec longum tempus, & ingens
Turba Gruum horrifico sese super agmina lapsu
Præcipitat gravis, & bellum sperantibus infert.
Fit fragor; avulsæ volitant circùm aera plumæ.
Mox defessa iterum levibus sese eripit alis,
Et vires reparata iterum petit impete terras.
Armorum pendet fortuna, hìc fixa volucris
Cuspide, sanguineo sese furibunda rotatu
Torquet agens circùm, rostrumque intendit in hostem
Imbelle, & curvos in morte recolligit ungues.

Pygmæi

ygmæi hîc ſtillat lentus de vulnere ſanguis,
ingultuſque ciet crebros, pedibuſque puſillis
Fundit humum, & moriens unguem execratur acutum.
Æſtuat omne ſolum ſtrepitu, tepidoque rubeſcit
anguine, ſparguntur gladii, ſparguntur & alæ,
Ingueſque & digiti, commiſtaque roſtra lacertis.
Pygmeadum ſævit, mediiſque in millibus ardet,
uctor, quem latè hinc atque hinc pereuntia cingunt
orpora fuſa Gruum; mediâque in morte vagatur,
Iec plauſu alarum, nec roſtri concidit ictu.
Ille Gruum terror, Illum denſiſſima circùm
liſcetur pugna, & bellum omne laborat in uno:
ùm, ſubito appulſus (ſic Dîi voluêre) tumultu
x inopino ingens & formidabilis Ales
omprendit pedibus pugnantem; & (triſtè relatu)
uſtulit in cœlum; Bellator ab unguibus hæret
endulus, agglomerat ſtrepitu globus undique denſus
lituum; fruſtrà Pygmæi lumine mæſto
legem inter nubes lugent, ſolitoque minorem
Ieroem aſpiciunt gruibus plaudentibus eſcam.
Jamque recrudeſcit bellum, Grus deſuper urget
ygmæum roſtro, atque hoſtem petit ardua morſu;
um fugit alta volans; Is ſurſùm brachia jactat
ulneris impatiens, & inanes ſævit in auras.

Talis

Talis erat belli facies, cum Pelion ingens
Mitteret in Cœlum Briareus, folioque Tonantem
Præcipitem excuteret; fparguntur in Æthere toto
Fulminaque fcopulique: flagrantia tela deorfum
Torquentur Jovis acta manu, dum vafta Gigantûm
Corpora fufa jacent, femiuftaque fulphure fumant.

Viribus abfumptis penitùs Pygmeïa tandem
Agmina languefcunt; ergò pars vertere terga
Horribili perculfa metu, pars tollere vocem
Exiguam; latè populus Cubitalis oberrat.
Inftant à tergo volucres, lacerantque trahuntque
Immites, certæ gentem extirpare nefandam.

Sic Pygmæa domus multos dominata per annos,
Tot bellis defuncta, Gruum tot læta triumphis,
Funditùs interiit: Nempè exitus omnia tandem
Certus Regna manet, funt certi denique fines,
Quos ultrà tranfire nefas: fic corruit olim
Affyriæ Imperium, fic magnæ *Perfidis* imis
Sedibus everfum eft, & majus utroque *Latinum*.

Elyfii valles nunc agmine luftrat inani,
Et Veterum Heroum mifcetur grandibus umbris
Plebs parva: aut fi quid fidei mereatur anilis
Fabula, Paftores per noctis opaca pufillas
Sæpè vident umbras, Pygmæos corpore caffos.

Dum

Dum ſecura Gruum, & veteres oblita labores,
Lætitiæ penitùs vacat, indulgetque choreis,
Anguſtoſque terit calles, virideſque per orbes
Turba levis ſalit, & Lemurum cognomine gaudet.

J. Addiſon A. M. è Coll. Magd.

AULA VINDESORIÆ
D. Georgio
INSTAURATA.

VIndesoriæ auguftas arces, Equitumque triumphos,
Et Procerum veftes ftellis fulgentibus aptas,
Cappadocis fpatiofam Aulam, multoque fuperbas
Marte *Perifcelidas*, decus & geftamina Regum,
Impetus eft celebrare: Fave, ô Tritonia Pallas,
Ægide Diva ferox, ftudiifque afperrima belli;
Tuque adfis præfens, vultu metuendus & acri
Infignis frameâ Mavors, Tuque inclyte *Georgi*,
Cuftos Anglorum, qui magnanimos Heroas

Imperio

ıperio regis, & Britonum res Numine firmas;
ve novum ſidus pigris Te menſibus addas,
›icea quà niveas Virgo tibi porrigit ulnas,
ttoniti ſeu Te capiant ſpatia horrida cœli,
ethifer in geminos ubi brachia concavat arcus
:orpios, atque Tuæ metuit vicinia dextra.
ec minor his, dubias rerum qui flectis habenas
arolide, & tantos æquus largiris honores,
dſis ô, placiduſque audacibus annue cœptis.
Thameſis irriguâ quà præceps labitur undâ,
t ſuperimpoſitas ſtupefactus præterit arces;
:at Domus, ampla, ingens, excelſi in vertice montis,
egum divitiis opulenta, & Numine *Georgi.*
ltâ turre minax caput eſt, undè arduus omnes
'arolus aſpectat terras, atque æquora luſtrat
mperio ſubjecta ſuo: Sic æthere ſummo
.ittoraque, Oceanique vagas circumſpicit undas
ıpiter, & Terræ defigit lumina regnis.
Iîc naſci, ſuperâque hîc primùm veſcier aurâ
'dvardo omen erat; multo quem Marte ferocem
ı bellum rapuit Spes famæ, & vivida Virtus.
le (ubi in adverſas acies concurrerat Orbis,
'raudibus hinc melior Gallus ſtetit, indè Britannus
Iiſſilibus fretus telis ac vindice dextrâ)

E Ille

Ille memor veteres *Arthuri* inſtaurat honores,
Heroaſque vocat duri ad præludia belli.
Quiſquis equos melior domat, & qui viribus audet
Cominùs aut gladio certare, aut eminùs haſtâ,
Seu valido malit bellum committere pugno:
Cuncti adſint, meritæque expectent præmia palmæ.
Quoſcunque accendit peregrini gloria Martis,
Invitat famâ Juvenes, duriqúe laboris
Cruralem vittam gemmis oſtroque rigentem
Mercedem ponit, pretium par talibus auſis.

Convenêre Duces, & nunc per tela, per hoſtes
Haud dubiam in mortem vadunt, & fata futuræ
Securi famæ non jam metuenda laceſſunt.
Ex illo florere *Edvardi*, & creſcere laudes;
Gallorum Fortuna retrò ſublapſa referri.
Sed Britonum neu fortè ingens decus interrumpat
Longa dies, tantique aboleſcat gloria facti.
Perpetuâ ſerie ſuccedit Martius ordo
Heroum: ſiquis bello eſt præclarus & armis,
Sive fide; fidei monumentum & præmia belli,
Aurea Rex lævæ ſubnectit cingula ſuræ.
Nunc eadem jactant eadem ad faſtigia vecti
Quinque & viginti proceres, quos æquus amavit
Carolus, atque ardens inſtigat ad optima Virtus.

Vin-

Vinsoriæ Templum eſt & relligione parentûm,
Et Bellatorum multis inſigne trophæis;
Multa ibi figuntur ſacris in poſtibus arma;
Et criſtæ capitum, & priſcorum ſigna Virorum,
Spiculaque, clypeique, ereptique hoſtibus Enſes.
Ordinis hîc primum ſumunt inſignia lecti
Heroes, crebris cumulantque altaria donis.
Eſt *Aula* interior, vaſtis ſuffulta columnis,
Dædaleâque operâ, multoque inſignis Apelle.
Hæ ſedes epulis, hîc dilabentibus annis,
Perpetuis ſoliti proceres conſidere menſis.

Quin etiam veterum effigies in parjete doctus
Expreſſit Pictor, vitaſque effinxit in auro.
O ſi quàm doctâ diſtendit arundine fucum
Verrio, & ingenuo diduxit pollice ceram,
Tam pleno ingenio, tamque exundante Camœnâ
Magnum opus æternare queam! da, Phœbe, potentem
Da Genium: cœlos nam Tu quoque murice tingis,
Pictam mille potens variare coloribus Irin.
Quâ Tu parte oreris, gradibus de marmore quinis
Conſcendit ſolium multo intertextum Elephanto
Carolus, & ſtratum ſubtèr pede conterit oſtrum.
At ſuper aſpicias mirâ pictum arte tapetem,
Quà longo extendit ſe margine conopeum,

 Atque

Atque habili revocat cortinam fibula nodo:
Hæc ubi Spectator malè fidis lustrat ocellis,
Textricis miratur acum, laudatque nitenti
Auro distinctas telas, ac credulus infit,
Penelope levius, melius nil texit Arachne.
At qui fortè comes miranti doctior astat,
Deceptos oculos vanæ sub imagine formæ,
Artificisque manu depingi aulæa monebit,
Cui neque par olim Zeuxis, nec Cous Apelles.

Quis verò ille audax cristâ spectandus equinâ,
Insignis clypeo, loricâque ære decorâ,
Et solidâ argento galeâ, & calcaribus aureis!
Ecce indignanti similem, similemque tonanti
Cappadocis vultum! Toto ut ferventis ab ore
Scintillæ absistunt! en quantum è naribus efflat
Irarum, quantusque oculis micat acribus ignis!
Anguem expirantem rabido de pectore flammas
Desuper altus equo graviter ferit impiger Heros;
Usque premens monstrum, & vires super ipse secutus
Usque suas, pendet validos reclinis in armos;
Lapsurum sternacis equi cervice putares,
Lora tenet tamen, & jam vibratâ arduus hastâ
Attollenti iras, & cærula colla tumenti
Occupat os ferro, & fauces mucrone cruentat:

Iste

Iſte dolore ferox totas jam colligit iras,
Et fruſtrà ſævus, fruſtráque haſtile tenaci
Dente terens linguâ nequicquam mordet inani.
Nec minùs impatiens frænorum, & fervidus irâ
Tollit ſe arrectum quadrupes: calx altera cœlum
Verberat, ignivomi pectus premit altera monſtri.

Major pompa vocat, major propè panditur ordo;
Sive opus aſpicias, ſive ingens Argumentum.
Carolus en Equitum ſolennem indutus amictum,
Stellamque, trabeamque, periſcelidemque decoram
Iride ſublimis vehitur! Cui tempora circum
Inter honoratas fundit ſe laurea gemmas.
Pax lævum tegit alma latus, *Victoria* dextrum;
Ambæ florentes, formoſæ frondibus ambæ;
Frondenti hæc palmâ, ramo illa virentis olivæ.
Ad Regale caput junctâ diadema tenent vi
Relligio hinc tabulis nota, indè *Britannia* ſceptris,
Relligio nebulâ vultus obducta pudicâ,
At clara, & nudo manifeſta *Britannia* vultu.
Undique *Virtutum* circumſtat magna Caterva:
Ore verecundo inſignis, facieque modeſtâ
Temperies, at ſollicitâ *Prudentia* fronte
Egregia, & non mutato *Conſtantia* vultu.

Haud procul ante pedes flexo tres poplite Divæ

Et *Juverna* parens, & *Thule*, & pulchrior illis
Fœcundisque magis spectabilis *Anglia* mammis.
At torvâ facie Divas supereminet omnes
Astræa, ancipitem cui vibrat læva bilancem,
Dextra manus validum magnâ vi concutit ensem;
Inque novas cædes crescentem demetit Hydram,
Monstrum, horrendum, ingens, & quo non tetrior ulla
Pestis & ira Dei Scoticis sese extulit oris!
Illam Principibus nunquam non noxia Thule
Extremam Enceladoque, Ægæonique sororem
Progenuit, fœtam exitio, nigrique veneni
Fœcundam rabie, cui dira *Rebellio* nomen,
Saga gravis paci, Regumque inimica quieti.
Huic si quando putri fortè halitus exit ab ore,
Triste malum populi vitiatas inficit Aures,
Poscere mox ferrum cives, rapere arma Juventus,
Et ruere unanimes adversa in prælia Fratres.
Nec sterilis Furia est: Spatiosas aspice mammas,
Pectoraque, gravidumque armato Milite ventrem!
Non Albana olim tam fœdis uberibus Sus
Terruit aspectus, uterove enixa feraci est
Tot capitum fœtus: Quam prodigiosa propago
Monstrorum eliciunt atro de pectore virus,
Maternosque sinus jejunâ fauce lacessunt!

Fallor?

Fallor? an agnoſco permiſtum Te quoque Turbæ,
ſhaftsburî, ô Anglis caput horum & Cauſa malorum!
gnoſco vultus, nec quenquam conſcia falli
iſtula permittit, pendenſque ſub ilia *Siphon.*
uin etiam anguiculos inhoneſto vulnere naſci
t quà rima patet, tubulo manare colubros
onſpicor, & latitans ſubter præcordia virus.
le pavens ſtructuſque dolis huc turbidus atque huc
nclinat vultus, & partem verſat in omnem.
ſuſquam recta acies: vigil omnia circumſpectat
)mnia formidat; pallorque per ora fatetur
nvidiamque, odiumque ſimul, gelidumque timorem.
lis porrò accedit, ſubito quod forte tumultu
xcuſſæ manibus tabulæ, revolutaque charta
ASSOCIATORUM diros teſtata furores:
abitur ille in humum velox, properatque libellos
olligere in gremium, tacitâque recondere veſte:
t rapit oppreſſum, & conanti plurima fruſtrà
:recto jamjam vulnus meditatur ab enſe
Aſtræa; ille ictum venientem à vertice cautus
'rævidet, & celeri dilapſus corpore cedit.

Parte aliâ duxit diſtincta per atria Pictor
Creſſiacaſque acies, & *nigri Principis* arma,
Captivos currus, Regeſque ad fræna ſequentes,

Et

Et partum à Gallis repetito Marte triumphum.
Talibus Exemplis monitus dum ſingula luſtrat
Carolus, haud unquam tantorum indignus Avorum
Angliacas laudes ſimul & miratur, & implet.

T. Spark, Ædis Chriſti Alumnus.

In

In OBITUM

Augustissimi & Desideratissimi

Regis CAROLI II.

AUgustos Manes, & non reparabile vulnus
Angligenûm, raptumque hostilis crimine Fati
Caroliden, memorare jubet Dolor: Ille doloris
Tunc primum causa est; non præbuit ante querelis
Materiam; sed in hanc suspiria distulit horam.
Nunc quæ *Scotorum* rabies, torvusque *Genevæ*
Incola, triste neget madidi vectigal ocelli?
Cum fractâ Gracchorum irâ, vulgique tumultu
Composito, optatum pax extulit aurea vultum;
Cum jam securâ veheretur *Carolus* aulâ,
Et tandem emeritis promitteret otia curis:
Spem vanam elusit Lachesis, mediosque triumphos

Abrupit,

Abrupit, pacisque auctori sustulit usum.
Sic olim incerti post longa decennia belli,
Pelides fato occubuit; capitique paratam
Amisit laurum, & pendentem in vertice palmam.
Quis non suspiret? cum tu, pars altera fratris,
Pars magna ille tui, extremo junxistis amore
Pectora: cum fugitivæ animæ suprema *Jacobus*
Frigora captavit; gelidâque in morte natantes
(Ad Fratrem tamen erectos,) compressit ocellos.
Hinc lachrymæ; hinc procerum mistæ vulgiq; querelæ,
Hinc luctûs pompa, & pullati nænia mundi.
Sic insana olim cum te procul egit Erinnys,
Et patriis vulgi furor impius expulit oris,
Absentem flevit Thamesis; flevere Camœnæ.
At, quamvis procul exul eras; te, *Carole*, vivo,
Non desperatum est tandem mortalia vinci
Et potuisse arma, & frangi potuisse rebelles.
Eheu! nunc longo sejungeris intervallo:
Nunc reditum prohibet claustris & gurgite vasto
Styx atra, & major Libitina rebellibus armis.
Sola viget magna umbra tui, memorandaque fastis
Gloria, quæ æternæ monumentis insita famæ,
Usque manet, semper mansura: Hæc sola superstes,
Hæc pars una tui; relevatque hæc vita dolorem.

Namque

Namque olim longi ſeros poſt temporis orbes,
ˈum balbus puer, & linguâ titubante puella
ɅIulta ſuper *Caroli* pugnis, *Carolique* triumphis,
ɅIulta ſuper fato rogitabunt; ore ſenili
ic pater excipiet, ſeriemque evolvet honorum:
'Quis non Annales tantos, ludumque jocoſæ
Fortunæ referet? cum denſa per arma, per ignes,
Contra omnem fatorum ictum, ſortiſque novercæ
Vulnera, *Carolides* pede fixo immobilis hæſit.
'Imberbem vidit *Vigornia*; primus in arma
Cum rueret, fidæ dux idem & gloria turmæ,
Longam edens ſtragem: mediâ ſic Phœbus in Oſſâ
(Phœbus adhuc juvenis) ſolium defendit avitum,
Immanemque Otum, vaſtumque Typhoea fudit.
Cum nigra adverſi malè cederet alea belli,
Ɀuot volvit caſus? quam longos ille labores?
Ɀuot ſævi invictus ſenſit diſcrimina fati?
Ɀuam bene ſolliciti favit clementia cœli?
ˈuam bene defendit Dominum ſuus æquore Nereus?
ſereus, quem tanti non muneris immemor, armis
ſſeruit, *Batavique* injuſtâ compede ſolvit:
Teſtis adhuc *Hollandus*, adhuc oſtendit hiantes
ˈre cicatrices, & acerbi inſignia belli.
An memorem, *Auguſtæ* quis, adhuc ſpirante favillâ,

Æter-

Æternum poſuit murum? quiſve æmula cœlo
Templa ſuo, & claras, pulsâ fuligine, turres?

Dum manet in terris ſeros hæc fama nepotes,
Carole, Tu patrio exultans incedis Olympo.
Te Divus genitor ſecurâ amplectitur ulnâ,
Non metuens iterum hoſtilis divortia ferri:
Ecce! tibi gremio *Gloverniss* inſtat aperto,
Immaturum orci ſpolium, viridiſque rapina
Immitis Fati; æterni qui jungit amoris
Deſuetos nexus, cœleſtiaque oſcula figit.
Fælices animæ! veſtri pars una moratur,
(Eheu! tantum una) innumeroſque moretur in annos
Jacobus: claudat Lacheſis regale ſepulchrum,
Raraque Cæſareo exultet Libitina trophæo.

Jacobus Harrington, Ædis Chr. Alumnus.

In FUNUS

Viri Clarissimi

JACOBI HARRINGTON,

Egregii Poetæ, & Jurisconsulti peritissimi.

EHeu! gementûm quis sonus undique
Invadit aures? quem sequitur Patrum
Pullatus ordo? cui dolendam
Instituit Libitina pompam?
Eheu! quis heros, quis Deus occidit?
Invisit Orcum num malè belliger
Ormondus? an torquet furentes
Aldricius moriens Camœnas?
Non dura tantum sæviit Atropos,
Non ausa tantum; sed tamen inclytam
Ploramus umbram, sed decoro
Aldricius rigat ora fletu.

Rapta

Rapta est *Jacobi* funere lugubri
Ingens juventus, germinibus bene
Matura primis: O novenæ
Deliciæ, dolor O catervæ!
Hic cùm sonanti carmine diceret
Reges in ipsos imperium necis,
Marone magno digna scripsit,
Digna suo cecinit sepulcro.
Quid mugit altâ voce Sophos forum?
En explicantem gnaviter audio
Abstrusa legum! En molientem
Magniloqui grave fulmen oris!
Nunc ora cerno pallida conscii,
Nunc fixa cerno lumina Judicis
Stupore, nunc primùm loquacem
Causidicos, reticere turbam.
Sed ille legum grande decus tacet,
Sed jam perenni docta silentio
Damnata vox est: O caducas
Spes hominum, facilesque tolli!
O quem futurum pectore finxeram,
Qui purpuratis cinctus honoribus
Exponeret leges, peritus
Attonitæ moderator Aulæ;

i voce solus Concilium Patrum
m moveret! sed rapit invidum
Jacobe Te fatum, sed ingens
Elysios petis umbra manes.
n arma posthac splendida Tullii
orabit æquè, durave pectora
Emolliet quisquam, decorâ
Barbarie teres, & forensis.
cunque circum gens petulantior
epant amantes, nôn alium Virum
Æquè fovebit seu Minerva,
Sive Themis, Tibi vix superstes.
: nymphæ Eoæ per morientium
gmen procorum, per juvenum manus
Ruunt tenaces, & perempti
Sponte rogos subeunt mariti.

G. *Adams*, Ædis Christi Alumnus.

TAU-

TAURUS in CIRCO.

Commiſſas in bella feras, Hoſtique latranti
Adverſum memoro Taurum,atq; immania membra,
Roboraque, rabiemque, & propugnacula frontis.
Et nunc arrectis ſpectanda in prælia vulgus
Accurrunt animis; mihi nauta adnixus inhæret,
Et cubitum impungit, piceoſque exhalat odores:
Hîc lanius Turbæ obluctans pinguedine ſtillat,
Multâ cæde rubens, & funere, Taure, tuorum;
Hîc nitidus collum terit acri pollice ſciſſor:
Ille Canûm rabiem tacitâ gravitate revolvit;
Hic Tauri ſtomachum ingentem, ſpumantiaque ora
Miratur, geminâque armatam Cuſpide Frontem.
Continuò ingentem, duplicatâ incude coactum,
Infigunt terris vallum; Taurique tenaci
Colla ligant vinclo, tortoque volumine ſtringunt.
Arduus hic graditur circùm, tardéque verendo
Incedit paſſu, atque inſtantes deſpicit hoſtes
Indignans, capitiſque minaces quaſſat honores;

Quales

Quales non jactat Cervus, dum Cornua vibrat,
Mille vibrat tela, & surgentem in vertice sylvam.
Circumstant fremitu populi; torvusque videri
Taurophylax Circo spatiatur, Robora crispans
Rasa manu; Tauro semper fidissimus inter
Luctumque, cladem que, & iniqui opprobria Martis.
Hic, si quando hæret virtus, belloque frequenti
Mens comiti defervet, amico Robore terga
Demulcens nodosa fricat, Caudamque vibrantem
piris intorquet subitis, atque orbibus orbes
mplicat, hinc membris languentibus emicat ardor.
ignum terga fovet magicum, viresque animosque
ufficit ingentes, & ineluctabile Robur;
t contorta novos inspirat Cauda furores.
c, quoties puero flaccescit pingue Cerebrum,
rudeli tremulus laceratur vimine Clunis;
ant animos plagæ, Cerebrumque œstrumque vacanti
ppeditant capiti, subitusque Poeta venustos
cudit numeros, & lætus disticha pangit.
Jam Canis impatiens luctatur, grata Tubarum
gna manens: oculis scintillat flammeus ardor;
r micat exultans bello; percurrit honestus
embra tremor, magnisque vocat latratibus hostem.
iliens tandem irrumpit, sed cautior obstat

Ardenti Taurus, pronuſque in prælia pendens
Luctantem, & fruſtrà conantem plura, moloſſum
Cornibus attollit; volat ille rotatibus actus,
Subjectamque ſtupet turbam, plebemque minorem.
Concurrunt vulgi clamantes; ſtat globus infrà,
Et prono ſpatioſa inclinant ordine dorſa:
Decidit, & plebem titubantem pondere pulſat.
Inſtat atrox pugnæ Lanius, rapidoque Moloſſo
Succurrens, en ipſe ſub auras, pondus iniquum,
Turbatur rapidè, (dum plebs malè ſalſa caducum
Ridet) & oſtendit Cornu femoralia rupta.

Intereà nullo ſe continet ordine vulgus,
Nec jam Circus erat; Senior cùm dira rudebat,
Heu Quianam vos tantopere (num auditis?) Amici
Hinc atque hinc premitis? ſic Fatus fuſte ruebat
Crudo, colliſi ſubitò ſonuêre bacilli,
Multaque ſub rigido crepitârunt verbere Crura;
Cedit, & immenſo plebs circumfunditur orbe.

Haud mora, corripiunt ſpatium; ruit alter & alter
Dente minax, plauſuque ſequaci provocat hoſtem.
Ille breves iras, atque horrida dentibus ora
Contemnit ſecurus, & ingens mole ſuâ ſtat.
Hunc ſubitâ vertigine corripit; atterit illum
Mole pedum; ſtillant pendentia ſanguine Crura,

Et

Et pede contusæ crepitant per tergora costæ.
Ecquis erit finis Belli? Imperterritus alter
Emicat indignans, trepidatque cupidine pugnæ.
Quis furor, ô Catuli? quæ tanta licentia dentis
Innocui? Satis, ô satis atri vulneris, ecce
Instaurare nefas, Hastatis frontibus instat
Corniger inconcussus, agitque impunè Triumphum.
Eheu, nil moniti terret quos numine lævo
Impellit malesuadus honos! prorumpit anhelus,
Assultatque ruitque simul, labensque comanti
Excutitur Capiti, & patulo frustrà ore lacessit:
Dentibus heu, quacunque locum virtute petivit,
Successum Dea dira negat!
Arma duo tandem Comites socialia jungunt,
Præcipitantque simul: miles veteranus uterque;
Ille dolo valet, & pellacis acumine mentis;
Hic vires, dentisque tenacia robora jactat
Intrepidus: Populus se fundit prælia circùm
Multùm hærens animis, & hianti conticet ore.
Tandem rauca canunt hinc illinc signa, canûmque
Prorumpunt fraterna Phalanx:
Hic ardens rictu ter hiulco insultat, inani
Ter morsu crepitant dentes; at subdolus alter
Membra movet contracta, soloque adnixus inhæret;

Iſta dolus ſuadet, fallax dolus omnibus olim,
Nunc primùm Domino: Taurus cervice reflexâ
Erigit obluctantem, & turbine torquet ad auras
Dimidium belli; Comes ociùs impete fertur
In Taurum fruſtrà victorem, & vindice ſaltu
Emicat ad nares, prenſatque, & pendulus hæret.
Ter mugit, quaſſatque caput, rapidoque rotatu
Corpus agit circùm furibundus, ter ſonat auras,
Ter fruſtrà planctu montes, ſua regna, reſultant:
Spuma rubet, ſtillantque undanti ſanguine nares.
Sic, ut *Roma* refert, *Sanctus Dunſtanius* olim
Candenti magnum prenſavit forcipe naſum
Luciferi; Hic vaſto prorumpit ab ore tenebras
Turbidus, inque atrâ liveſcunt Sulphura nube:
Ter mugit, ter dira rudit, vocemque profundam
Cum gemitu attollit; ter fruſtrà ſquallida regna
Reſpondent Domino, planctumque retorquet Avernus;
Stridet olens, fumatque ingens ſemiuſta Proboſcis.

Fr. Knapp, è Coll. Magd.

PUGNA

PUGNA

Gallorum Gallinaceorum.

CUM patrias peterem ſedes (ſicut meus eſt mos,
Urbani ſiquando movet faſtidia fumi
Non ità gratus odor) quà duxit ſemita, planum
Introii campum, quem frondea ſcena ſupini
Cingebat nemoris, mediâque in valle *Theatri*
Circus erat: confuſam illic coiiſſe catervam
Invenio, admirans numerum, pueroſque, ſeneſque,
Et lectam pagi pubem, atque ignobile vulgus.
Qualis ad *Alphei* ripas atque *Elidis* urbem
Graiûm turba ruit, cùm jam ſolennia Regi
Cœlicolum inſtaurat certamina; magnus ubique
Concurſus, lætoque implentur littora cœtu.
Talia cernentem cunctandi inſueta cupido
Captat, & ignoti accendunt ſpectacula ludi.
Tum Præco (roſeum cui craſſi fæcula potûs
Inflabat vultum; atque olidi ſuffimine pæti
Halabat barba, & pinguem ſpirabat odorem,)

Imperii

Imperii magnâ gaudens ditione, bacillum
Huc, illuc quatit, atque omnem decedere Circo
Infusum populum, & campos jubet esse patentes.
Ociùs in cuneos glomerant, caveamque *Theatri*
Ingentem complent, latumque sedetur in orbem.
His actis, duo, deposito qui pignore certant,
Emittunt geminos texto de vimine Gallos;
Ambo pares, ambo Heroum de stemmate longo
Demissos; quorum cantantur bella per orbem,
Materies fastorum, ævi & documenta futuri.
Hos dominus sociis exemit uterque catervis,
Nec per agros sivit, dulcesve errare per hortos;
Nè Venere absumant natas ad prælia vires,
Aut alvo nimiùm pleni turgente laborent.
Sed rerum prudens penetrali in sede locavit,
Et salicis circùm virgas dedit; insuper ipsos
Cortibus inclusos tenero nutrimine fovit;
Et panem, mulsumque, genusque leguminis omne,
Atque exorta suâ de conjuge, præbuit ova,
Ut validas firment vires, pugnæque parent se.
Nequicquam jejuni urgent vestigia nati,
Poscentes lacrymis teneri sque amplexibus escam:
Vincit amor gallorum, & avitæ gloria gentis.
Quinetiam cristas ipsis, caudasque fluentes,

Et

Et colli impexas ſecuit pulchro ordine plumas;
Ut rapido magis adverſum, quaſi veles, in hoſtem
Impete procurrat Gallus. Mox arte Magiſter
Juvit avem; quáque alma ſatis natura negavit
Roboris, ut tantis æquus ſe conferat auſis,
Arma dedit calci; chalybemque aptavit acutum
Ad talos, graviore queat quò ſurgere plagâ.

His armis inſtructi ambo, jam corbe patenti,
Quà data porta, ruunt, atque obvia pectora ſtictu
Committunt. Hæret pede pes, & vulnera crebri
Accipiunt redduntque, & terram ſanguine fœdant.
Nam modò ſanguineam criſtam, roſtroque prehenſum
Percutiunt caput; immani modò verbere tundunt
Urgentes utrumque latus, collumque fatigant,
Alter in alterius jactantes pectora ferrum.
Succumbunt pariter, pariter ſurguntque ruuntque;
Dant redduntque vices; nam cruribus addidit ingens
Vis animi robur, pugnæque arrecta Cupido.
Magnus utrinque virûm fremitus: ſed amara fidelem
Cuſtodem, à teneris Gallo qui præfuit annis,
Cura movet, priſcæque ſubit pietatis imago.
Multa ſuper formâ recolens, ſuper indole multa,
Ut lateri comes & plauſis accurreret alis
Deque manu ſolitam libaret molliter eſcam;

Tam

Tam chari capitis plagas faniemque fluentem
Ferre nequit: contorto humeros & brachia motu
Corripit, & durum perfentit Confcius ictum.
 Tandem, cùm toto manârat corpore fudor,
Et graciles labor immenfus laffaverat artus,
Alter ab inftanti paulùm fe fubtrahit hofte,
Effugium fimulans; multumque agitatus in orbem,
Eludit gyro interior: fubitufque fequentem
Devitat; fugit, ecce fugit de ftercore natus
Ad charam properans Venerem & Tua bella, Cupido,
Vulgus ait: non fic iratis paffibus alter.
Ecce decem pono libras: Quis pignore certat
Dimidio? hunc alter tranfverfo lumine fpectat
Gallorum mores multorum expertus & artes;
Tecum inquit, contendam: ingens, illo aufpice, turba
Confpirat, fpretæque audet fe jungere parti.
Interea vario Galli veftigia flexu
Impediunt, texuntque fugas. Premit ille per orbem
Ufque inftans, calcemque terit jam calce fuburgens,
Et lateri incumbit; quin vires convocat alter
Intereà, atque ardens redit in præcordia virtus.
Tum demùm fubito fe proripit impete, & hoftem
Evadit longè prior; at mox involat acer,
Convertitque vias, & verbere fervidus inftat.

Ceu

Ceu Parthus dans terga fugæ versâque pharetrâ
Hostibus improvisus adest; turbata retorto
Agmina agit jaculo, & victor cedendo triumphat.
Confligunt iterum, totisque in prælia nervis
Itur; & effuso crudescit sanguine pugna.
Tollunt se arrectos, & densis pectora plagis
Perfodiunt, pulchramque petunt per vulnera mortem,
Immiscentque pedes pedibus, bellumque lacessunt.
Non cladem illius pugnæ, non vulnera dictis
Commemorare ausim; non, si mihi lingua fuisset
Mæonidæ atque os magna sonans; qui, Maxime Murum,
Psicharpax, grandi cecinit tua prælia versu,
Ingentes animos & vitæ prodiga corda.
Jamque ferè spatio extremo, finemque sub ipsum
Adventant; fessos tum creber anhelitus artus
Concutit; at quanquàm in mediâ jam morte tenentur,
Non tamen absistunt, Martemve iramve remittunt
Magnanimi: impatiens vinci simul advocat omnes
Nequicquam vires, & inania vulnera miscet.
Nobile par Gallorum: hìc lassis arida sensim
Genua labant, nervi languent, & victus uterque
In mediâ pariter jacuit resupinus arenâ.
Ac veluti *Brutus*, sobolesque infensa *Superbi*
Acer *Aruns*, solos sese in certamina Martis

Posce-

Poſcebant, & multa urgentes vulnera collo
Inflixêre, humeriſque, & pectoribus hirſutis:
Jam loca vulneribus deerant, pariterque cadebant
Confoſſi, placidâque ibi demum morte quiêrunt.
Sic plagis feſſi atque æquo certamine Galli,
Demiſsâ ſimul ad terram cervice feruntur;
Vitaque cum gemitu fugit indignata ſub umbras.

Jo. Friend, Ædis Chriſti Alumnus.

GIVETTA ARDENS.

B. DUM Bellona furit, dubioque in cardine rerum
Hærent ſuſpenſi Reges, paſſimque per urbes
Nuncia fama ruit; cur non (quoniam hoc datur otî,
Colloquiiſque vacat, cur non) ſermone viciſſim
Ludimus innocui, & labentes fallimus horas?
L. Recta mones; tamen unde novæ argumenta loquelæ
Sumamus? Tu, ſi quid habes, profer. *L.* Novitatem,
Polleo ego; nam hanc ſemper amavi, & plurima legi
Scripta viri inſignis, qui alternis prælia diebus
Exercet, variâque implet novitate popinas;
Hunc multoſque alios ſemper lego. *S.* Totus in illis.
L. Totus in his fateor; quis enim tam divite venâ
Eloquii præpollet, & æquat prælia ſcriptis?
Ut meminiſſe juvat bellum exitiale *Namurci*,
Et fuſas Turcarum acies ad mœnia *Budæ*,
Rubras *Hungariæque* acies, ubi turbidus *Iſter*
Veloci curſu flaventes torquet arenas;
Ingentes etiam memini *Rheno* duce pugnas.

B.

B. O lepidum caput, atque insulso sidere natum!
Siccine cuncta notas, ut *Rheni* molle fluentum
Esse virum credas? *L.* Tu, si quid rectiùs istis
Noveris, imperti. *S.* Mitte hæc, & ad altera transi:
En Conjuratos in regia fata latrones! [quo.
L. Res horrenda. *B.* At carnifici hæc tractanda relin-
S. Tu quoque carnificem caveas. *L.* Hunc fama recenset
Insignem pietate virum, & super omnia justum
Servantemque æqui; at notum mihi nomine tantùm.
L. Sitque ignotus adhuc moneo. *B.* Quid in hisce mo-
ramur?
Altera res agitur, jactatque per oppida rumor
Mœnia *Caletana*, exardentemque *Grvettam*.
L. *Caletum* novi; jampridem audita *Grvetta* est:
Singula scire velim, & rem totam ex ordine gestam.
B. Sit meus iste labor cupio; namque omnia ad unguem
Nota mihi, memorique manent in mente reposta.
Hîc firmo *Lodoix* fretus munimine valli,
Fœcundam posuit messem, Cerealia dona,
Hordea, frumentumque, &, equorum pabula, fœnum,
Terræ incrementum, bellique alimenta futuri.
Sed frustrà impletur flavo teres area culmo,
Et plenâ conferta gemunt granaria messe.
Wilhelmi auspiciis *Athlonius* advolat Heros,

Ultri-

Ultricemque jacit flammam, & spem ludit inanem.

L. Quis tamen ille Heros? anne è nostratibus unus,
Strenuus aut *Rhodani* potator, an accola *Rheni*?

B. Quæ regio in terrâ illius non plena laborum?
Siccine nota tibi, rerum sic lecta novarum
Scripta? hic est miseris notus *Ginklius Hibernis*,
Quo ducente, rubros hostili sanguine campos
Fugêre attoniti *Celtæ*; atque ultricibus armis
Contemptor Divûm *Ruthrus* (insatiabile monstrum)
Occidit: ille etiam clausos in mœnibus hostes
Fudit, cognomenque evictâ ex urbe recepit.

S. Fas mihi nota loqui, seriemque evolvere rerum;
Fas bella ordiri, quæ cuncta miserrima vidi,
Et quorum pars magna fui. *L.* Quis funera tanta
Explicet, aut possit verbis æquare laborem?

S. Vidimus attonitis jaculantem mœnibus ignem
Militem, & ardentes immisso sulphure glandes:
Vidimus ad summa exurgentes culmina flammas,
Dum simul ignis equos, & equorum pabula torret;
Una domos dominosque, bovesque boûmque labores,
Pulverulenta rapit flamma, & furit æstus ad auras.
Plebs confusa ruit, fugiuntque per oppida cives,
Vitantes ignem; mox corripit acrior ignis;
Undique terribiles flammæ, exitiumque coruscum,

Splenden-

Splendentesque ruinæ, & latè fulgidus horror.
Nota petunt miseri, sed vana, levamina cives,
Amotas tegulas, sublataque culmina tectis,
Avulsumque pavimentum, nudataque terræ
Viscera conspexi, ut violentum ponderis ictum
Excipiat molli amplexu, gremioque recondat.

L. Sic *Parthus* bellum devitans opprimit hostes
Incautos prudente fugâ, & cedendo triumphat.
Unde tamen jactat distantes machina flammas
Edoceas, & qui tantos vigor excitat ignes.

B. Ferrata imposito volat ardens sulphure concha,
Longum syrma trahens, scindensque in nubibus arcum,
It furiale rubens. *L.* Pavidum sic territat orbem
Stella minax, volitatque accenso crine Cometes.

S. Sed nec stella magis fatali exæstuat igne.

B. Illa cadens tremulam vasto quatit impete terram,
Ingentique boatu dirupta evomit ignes,
Et quassa elidit solido fundamine tecta,
Evertitque domos: nunc mortis mille figuras,
Semiustosque artus, & singultantia corda,
Et gemitus morientûm audires: cuspide miles
Depositâ tremit, & cæcam penetrare cavernam
Secretosque locos quærit: quin protinùs altas
Machina perrumpit latebras, & terra dehiscens

Involvit

Involvit trepidantem, avidoque absorbet hiatu.

S. Surgentem ad flammam paleæ volvuntur inanes,
Flaventesque rubent segetes, stipulæque volantes
Ardent, & crepitant victricibus hordea flammis.

B. Sævus ubique furor, regnatque per oppida luctus
Tristia, virgineisque choris gravis incubat horror.
Undique diffugiunt tremulæ per compita nymphæ,
Pulchra cohors, nec jam versato mollia fuso
Pensa trahunt, agilique manu subtemina ducunt.
Territa quin refugit subitâ formidine virgo,
Inque proci gremio jam primùm blanda recumbit.

L. Crudeles flammæ saltem violare puellas
Parcite; non istis meruerunt ignibus uri.

S. Vidi ego per vicos trepidum genus omne virorum,
Hinc natum exanimem deflet Pater, inde maritus
Languentem tenet uxorem; charique colonus
Spem gregis amissam luget, vacuosque labores.

B. Ingenti mox templa ruunt collapsa ruinâ,
Relliquiæque, crucesque ardent, & sacra supellex
Ignati, fumantque novis altaria flammis
Eversa, & juxtà pinguis jacet hostia Flamen.

S. Hinc Monachum vidi abdentem timida ora cucullo,
Signantemque manu pectus, tremulâque libelli
Exciderant pavitanti, & sancta rosaria, dextrâ.

L.

L. Mira refert. *B.* Haud vera refert. *L.* Ficta, omnia ficta;
Nam certum eſt nil tale meos memorare libellos.
S. Mene putas curare tuos ignare libellos?
Improbus iſte Author nunquam vel nomine tantùm
Me notat, aut narrat, quæ geſſi, ingentia bella.
B. Parciùs ingenuis obtrudas iſta memento.
S. Sed vidi majora; ambabus Belga diotam
Dum tollit palmis (heu lamentabile fatum!)
Excutitur patera, & fuſus liquor omnis, & ipſa.
L. Heu! quantus lacrymarum imber jam proluit ora:
Maluit hic altas rapuiſſe incendia turres,
Regaleſque domos, quàm ſic violare Falernum.
B. Ut ſervet calicem, proprium caput offeret igni.
S. Quin aliud, dictuque oritur mirabile, monſtrum:
Helvetius graditur dum circùm compita miles,
Torva tuens, fumoſque leves eructat in auras;
En! accenſa volat fax, & ſtridente favillâ
Excutit ore tubum; furit atrox flamma per ora,
Cæſariemque plicatam urit, barbamque micantem.
Hic furibundus alit veſano in corde dolorem,
Solamenque recuſat, & ultrò trajicit enſe,
Pectora, nec poterat barbæ ſupereſſe crematæ.
B. O frontis perfrictæ hominem! non te pudet horum?

Non

Non hæc *Ferdinandus* habet, nec talia fingit
Pagina *Mandevilli.* *L.* An *Mandevillius* ille est,
Qui varios hominum mores describit, & urbes?
Hunc ego perlegi, miratus sæpe virorum
Ingentesque pedes, summoque in vertice ocellum.
Certè hic nil fingit. *S.* Nec ego; tamen invidus ille
Rumpitur invidiâ. *L.* Et rumpatur. Nonne aliud quid
Vidisti? nam audire juvat; fas visa referre.

S. Dum gladium femori, atque aurata monilia collo
Accingit, pyrioque refertas pulvere thecas
Circùm humeros jactat *Gallus*, victorque pererrat;
Scintilla exiguo suscepta foramine thecæ
Sulphureum accendit globulum; furit ilicet ignis,
Horrendumque tonat; rapitur sublimis in auras
Fumantes, nigroque levis volat æthere *Gallus*.
Mox cadit in terram discerptus membra; revulsus
Hîc humerus jacet, inde caput, sparsumque cerebrum;
Exta suumque petunt vel adhuc spirantia truncum.
Vidi —— *B.* Quin parce auriculis; Tibi copia fandi
Sat concessa diu. Dum tot spectacula fingit,
Res ipsa est dubia, & minuunt mendacia verum.

L. Quales ille locos, & quæ miracula vidit?
Quin vos ite leves nugæ, chartæque novorum
Repletæ, & rapiant numerosa volumina flammæ.

Tu mihi solus eris liber, & tibi talia gesta
Narranti, totis gaudebo vacare diebus.

S. Ast ego, quàm vellem præsentia cuncta tueri!
Quàm cupio spectare iterum galeasque nitentes,
Armaque sanguinea, & fulgentes ære catervas,
Oppidaque eversa, atque undantem pulvere fumum.

B. Pergite vos Juvenes, & nobilis excitet ardor
Ingentes animos: ite & per bella ruentes
Igneus impellat vigor, atque interrita virtus:
Atque hùc detulerit varios ubi fama labores,
Magnanimosque ausus, celebrabunt prælia Musæ,
Et vestra hoc olim resonabit facta * *Theatrum.*

* *Ubi hoc poema publicè proferebatur.*

Honorat. { *Car. Bertie,* *Rich. Stewart,* *Steph. Lennard,* Baronetti fil. } Ædis Christi Alumni.

In

In NATALEM *Principis* WALLIÆ.

O Surgens Britonum decus! O animosa ferocis
Rinaldi soboles! O spes Extrema Stuartûm!
Te tandem tardo sudans molimine finxit,
Te tandem teneræ indulsit Lucina Parenti
Solamen, pretiumque moræ: Tu Fata Tuorum
Pendula, lapsuramque domum, dubiosque penates
Æternum firmas; & avitum extendis honorem;
Tu tristes fratrum Cunas, Urnamque frequentem,
Et cineri aggestos cineres; generisque rependis
Cæsarei clades, & iniquum absolvis Olympum.
Non etenim frustra plorat Berecynthia Mater
Triste puerperium; Natosque in patre sepultos:
Cum tandem vacuis succedat Jupiter ulnis
Fataque venturo præludant sæva Tonanti.
Tu, dilecte Puer, meliori conjicis urnâ
Adversas Britonum sortes; niveasque refundis:

Te Mavors veniente silet: silet horrida late
Seditio; &, vanæ metuens se credere pugnæ,
Victa sedet, Puerumque timet Civilis Enyo:
Aspice compositam Tethyn, requiemque Profundi;
Nulla Caledonio Tempestas surgit ab axe,
Nec lenes iterum Sabrina exasperat undas:
Pax belli immemores Brutos, Gracchosque silentes,
Pax Cinnas, Mariosque tenet; Pax omnia circum
Temperat; & placidam cunis prætexit olivam.

Sic ubi terræ ignis, ponto se subjicit aer,
Nec servant Elementa fidem, nec fœdere certo
Se male dispositæ sociant vaga semina Deli;
Firmat Apollo lares, & nati Conscia Phœbi
Insula dediscit bellum, & solidata quiescit.

Non Auguste Infans, non tantum limina Jani
Clausa colis, Pacisque studes inglorius arti;
Te primis etiam finget Bellona sub annis,
Et teneram accendet mentem, Martisque docebit
Dura rudimenta, & rigidi studia aspera belli.

O animose Puer, Quo Te per inhospita saxa,
Trans Rhodani fluctus rapiet, trans ostia Rheni
Famæ dulcis amor, dubiisque interrita virtus?

Cressiacas iterum lauros, Britonumque sepultam
Extendes famam; Tecum numerosa Garumnæ

Tranabit

Tranabit fluctus; aut ſcandet juſſa Pyrenen
Anglorum pubes; & fors numerabor in illis.
Tu modo, Cura poli, & Gentis ſpes una Britannæ,
Alme Puer: ſi fida tuis Majoribus olim,
Si ſemper Rhedycina fuit; ſi adverſa rebelli
Se turmæ oppoſuit; ſi præbuit ubera Patri;
Et tua ſolenni Canit incunabula verſu:
Tu ſacras tutare arces, immotaque Phœbi
Mœnia, Muſarumque domos, Araſque perennes.

Vincentius Corbet
Baronett. ex Æde Chr.

Carmen excerptum ex Strenis Natalitiis
Acad. *Oxon.* è Theatro 1688.

In NATALEM Principis WALLIÆ ODE:

Excerpt. ex Strenis Natalitiis Acad. Oxon. *è Theatro* 1688.

NON ære rauco facta Tonitrua,
Non Ordinatæ per laquearia
Festæ Lucernæ, non renidens
Ignibus innumeris Platea,
Bono Diei tam memorabilem
Addunt honorem, quam brevis arbitræ
Plausus Camœnæ, nec Latinâ
Arte carens genioque Versus.
Tuos labores, magna puerpera,
Novamque Prolem non morientibus
Mandabo chartis, quas futuro
Posteritas leget omnis ævo.
En, auspicati murmura Barbiti
Auditis? O Tu, justa superbia
Parentis Augustæ! O Beati
Mascula progenies Jacobi!

Quando

Quando innocentes corpore firmior
Cunas relinques? quando minoribus
Exibis annis, & virile
Ingenium capies ab ævo?
Tunc forte Noſtras nobilis incola
Intrabis Ædes; ut teneram indolem
Pauliſper apponas togatæ.
Ingenuis ſtudiis Minervæ:
Hîc, civitatem quis deceat ſtatus;
Hîc diſputabis, quem teneat locum
Romana virtus; quos crearet
Sparta viros, faciles perire:
Quid Marte Pyrrhus, quid Fabius morâ
Poſſet, quid Urbi proximus Hannibal,
Diſces: Et evolves Tuorum,
Facta Patrum, bene nota Famæ.
Vacante quodam tempore, forſitan
Hæc ipſa de Te carmina publica,
Hæc ipſa lecturus requires:
Ah, quid ab hoc calamo profectum,
Meiſque Muſis & tenui lyrâ,
Placere tanti judicio viri
Valebit? ah, quantum pudorem
Exiguæ facies Camœnæ?

Nec

Nec Tu Poetas, gloria feculi,
Contemne, Princeps, aut Citharæ fonum:
  Per quam tot Heroes repofti
    Sedibus æthereis quiefcunt.
Theron, & Alcon, & Chromius vagæ
Doctus quadrigæ, & Diagoras pugil
  Omnes in æternum jacerent
    Sub tenebris, & honore caffi;
Ni digna cœlo nomina Pindarus
Verfu fideli munierat fatis,
  Mifertus illuftres Amicos
    Atque dati breve tempus ævi.

Geo. Dixon, Ædis Chrifti
Superioris Ordinis Commen.

Jus

Jus PILEI
OXONIENSIS.

A. QUid nos O ſocii ignaros conſcendere roſtra
Impulit, aut quorsùm cum tanto Vulgus hiatu
Intenti ora tenent, arrectiſque auribus aſtant?
Neſcio ego prorſus rem omnem. (*C.*) concedimus ultro.
B. Carmina ſunt dicenda, ſed O quis carmine pollet?
A. Polleo ego; mihi nam dulces ante omnia Muſæ,
Et patriâ quoties jacuit neglectus in aulâ
Quarlus, & ingentis carmen ſublime *Witheri*,
Arripui fervens, & pernox ſæpe relegi,
Exhauſique acri ſtudio ſacrata puellis
Carmina Pieriis, & multâ digna lucernâ.
C. Digna quidem; ſed quæ tantùm lychni graveolentem
Involvant adipem; At multum tibi debet Apollo
Qui ſtupidum memoras tantâ cum laude *Witherum*:

Ve-

Verùm age quale potes cudas miserabile carmen.

A. Salve O magna cohors; *mihi Vos nunc contemplanti*
Major lætitia est in pectore, quàm fuit ante.

C. Audis? (ad *B.*) Musa redit multùm irridenda *Cuculli*,
Atque iterum rhythmo tinnit Romana poësis.
I (ad *A*) miserande *Gradum ad Parnassum* consule, venâ
Ut discas comptum meliori educere carmen.

A. Tune mihi gnaro præcepta hæc ingeris? istum
Tune jubes volvendo librum renovare labores?
O mihi post nullos unquam memorande poetas
Magne *Gradus*! non Te valet exuperare canendo
Flaccus, non vincit divinæ *Æneidos* autor.

C. Nimirum hic isti par est sapientûm Octavo,
Judice quo FINIS præclara volumina scripsit.

A. Sed quid me numeros quid versus fundere coget,
Narret Apollo mihi. (*C*) Fiet tibi verus Apollo,
Dicere qui versus coget; nam pectora circum
Serpit torpor iners, & nubila tempora lambit.

A. At Tu (ad *B.*) qui spondes mirâ gravitate Catonem,
Dic precor. Hic (ad *C*) tantum nugas effutit inanes
Ludicrus, & captat jocularis scurra cachinnos.

B. Pileus invitat, merces ea carmine digna est.

A.

A. Pileus? (*B.*) & verſus quia res & tempora poſcunt,
Dicite materiam quam ſumitis? (*C.*) Id Tibi (ad *A.*) dicam,
Si paulùm auſcultes, Tua Phyllis decantanda eſt,
Phyllis, quæ niveo vultu, quæ lumine molli
Scintillas jaculata, accendit nuper amantem.

A. Heu! mea rure procul Phyllis ſuſpiria ducit;
Me vocat abſentem Corydona, auditque videtque.
Sed quid ſi major ſurgat mihi carminis ordo,
Et magni aggrediar *Gulielmi* pangere laudes.

C. Ingenium *Batavum* non æquat *Cæſaris* acta,
Aut animum invictum *Gulielmi*, & nobile robur.
Te potius *Mævi* (ad *A*) ſatyrâ ſtringemus amarâ,
Qui miſerum in roſtris audes diſperdere carmen.

B. At nunc materies me Judice verſibus apta eſt
Pileus, & criſtæ non enarrabile textum.

A. Pileus? Hem quid vult ſibi *Pileus*? Eſtne poeta
Hic, aut *Mecænas* qui Vati præmia ponit?

B. O cæcas hominum mentes quas devius error
Implicat! At Te (ad *A*) ſi advertas, meliora docebo.

C. Hei mihi! *Baxterus* ſermonem orditur ineptum.

A. Pileus ex tenui compacta eſt fabrica ligno,

Quam

Quam nigro indutam panno, formâque quadratâ
Insignem, exornat mediam bombycinus orbis,
Grande decus capitis. (*C.*) Sic nugis addere pondus
Assuetus quondam pinxit cochleare *Zacutus*
Concavo-convexum, cui cauda oblongula, per quam
Dextra tenax aliquod liquidum patulo inferat ori;
Mirum instrumentum! (*A.* ad *B.*) Quis Dædalus arte
peritus
Egregium hoc confinxit opus? terrarum ubi vivit?
B. Est locus oppositus sedi, quæ surgit ad auras
Auspiciis *Alurede* tuis sacrata Camœnis;
Plurimus hîc protenso in stipite pendulus hæret
Pileus; hîc plenus rimis, curtusque galeri
Circulus, atque brevis ligno vix prominet Orbis;
Quæque genas vetulæ effœtas frigentis obumbrat
Pyramis assurgit; nec non ludibria ventis
Fasciculi pendent spirarum, & serica fila.
Hîc opifex sedet, & magno molimine sudat,
Nunc rotat in teretes orbes priùs igne paratum
Vellus, nunc lignum molitur sutile, quod mox
Pileus evadit. (*A.*) memini, nec plura requiro;
Sæpe equidem vidi artifices, & *Pilea* vidi;
Sed non fronte geram. Tali me tempora cinctum
Tegmine, si procul aspiciat, mox turba boabit

En

En *pecus Ignatî*! correptaque protinus œſtro
Romanæ infamem avellet *Meretricis* amictum.
Præterea indignè patior dicteria vulgi
Ridentis juvenes *Quadras* in fronte gerentes.

C. Unde tibi *quadra* diſplicuit quem ſemper edendi
Urget amor, fartumque juvat, taurinaque coſta?
Quem ſæpe in morem Trojanum, abſumere menſam
Et violare manu penuria adegit edendi
Dulcis cruſti Orbem, patulis nec parcere quadris?

A. Quiſque dapes amat: At major me cura fatigat,
Me pretium movet, & ſpecies formoſa galeri,
Cui nitor egregius, quem circum argentea ſpira
Ludit, & ardenti ſubnectit fibula gemmâ:
Tale decus capitis mihi mens geſtare ſuperbit.

B. Heu quantùm neſcit fatum, ſortemque futuram
Mens hominum, quoties faſtu turgeſcit inani!
At Tibi tempus erit cùm nunquam emiſſe galerum
Optâris, quo jam frueris gaudeſque potitus.

A. Dii prohibete minas qualę omen præſcius augur
Quod tempus fatale canit? (*C.*) *Gadburius* alter
Mœſti Carolidæ reditum, Auriacique ruinam
Præſagus miſeram cantat. (*B.* ad *A.*) Dum ſorte galero

Tectus,

Tectus, nocte domum petis, & non amplius ingens
Campana attonitas tinnitu verberat aures;
Occurrit subitò facies invisa *Magistri*
Cui manicas villosa exornant vellera Serum;
Hunc fugis, hic sequitur, dextrâ jam jamque tenaci
A tergo prensat, dictis simul increpat ultrò,
Et licet invitum, nomenque domumque fateri
Et manè accîtum nummos deponere cogit;
Plurimus haud tanti constabit Pileus, anno
Emenso, quanti pretiosi mulcta galeri.

A. Hunc olim ut memini jussit vitare *Magistrum*
Me Pater; At quid? non aliâ ratione parandus
Carminibus solis debetur Pileus? (*B.*) haud fas
Nobis *Aoniæ* leges mutare Catervæ;
Sic statuunt Musæ. (*A.*) Ergo omnes quos undique cerno
Tali apice insignes, recitârunt carmina rostris
Doctoresque, magistrique, atque his proximus ordo?

B. Paucos Musa beat, sed queis non dexter Apollo
Dat citharam & numeros, Gradus his dat *Pilei* honores.

A. Quid meus ille *Gradus* qui Phœbi numine complet
Lectorem, & *gemina ad Parnassi culmina ducit?*

B.

B. Non tuus ille *Gradus* qui vatum fragmina profert,
Sed doctrina ingens, sed longi temporis ordo
Pilea concedit, frontisque insigne decorum.
A. Nullo igitur fas est mihi tegmine cingere crines?
C. Tegmine non opus est; solido confide cerebro.
B. Ordo ut se variat, variatur *Pileus*; est cui
Plana superficies, quem non teres ornamentum
Distinguit medium; capiti alter flexilis hæret
Qui tibi debetur; sed turba jocosa placentæ
Assimilat. (*C.*) Quid si? non huic odiosa placenta est.
B. Alter adhuc restat rigido subtemine crassus,
Qui pinguis nitet, & ventos contemnit & imbres;
Talem haud gestabis. (*A.*) Talem nec forcipe tangam,
C. Sed tanges olim, cum legum ænigmata disces,
Tum teget hic crinum vibratos sordidus orbes
Pileus. (*B.*) At diverticulo sat lusimus omnes,
Eia agite ingenti celebremus *Pilea* laude.
A. Opportuna mones; quin tanto lemmate dignum
Sublime incipiam carmen; narrate puellæ
Qualia Musa suo largitur præmia vati.
Posthac non vulgaris honor mea tempora cinget,
Nec meritâ meliora galeri inglorius orbis
Fronte super surget; decorat me insigne poetæ

Pileus,

Ingenti unanimes quatient subsellia versu:
Sic ducis egregii victricia tempora laurus
Cingit, dum læto celebrat clamore triumphum
Vulgus; & herois laudes ad sidera jactat.

G. Adams, Ædis Christi Alumnus.

In

In THOMAM CLUSIUM,

SIVE

Campanam magnam Ædis Chr.

SUmme Deûm, armatâ qui torques fulmina dextrâ,
Et quo pressa gemit subjecti Regia cœli,
Si, quem concussæ timuerunt Elidis arces,
(Cùm latè quondam toti convitia cœlo
Fecerunt majus mentita tonitrua Numen)
Cernis adhuc meritas dantem Salmonea pœnas
Sis bonus ô, facilisque aspira ingentibus ausis,
Dum tibi rivalem celebrat mea Musa *Tonantem*,
Qualis in umbrosæ Dictæis vallibus Idæ
Vagitus pressisse tuos, primasque querelas
Posset, & in latebras pavitantem egisse Parentem,
Ultra Curetum plausus, Corybantiaque æra.
Nam neque (Natorûm quamvis commune sepulchrum)
Os vastum tanto pandit Saturnus hiatu.
Te quoque, quem cœlo profugum charissima Lemnos
Excepit, solusque Jovi sua tela ministras

 (Ferrea

Ingenti unanimes quatient subsellia versu:
Sic ducis egregii victricia tempora laurus
Cingit, dum læto celebrat clamore triumphum
Vulgus, & herois laudes ad sidera jactat.

G. Adams, Ædis Christi Alumnus.

In

In THOMAM CLUSIUM,

SIVE

Campanam magnam Ædis Chr.

SUmme Deûm, armatâ qui torques fulmina dextrâ,
Et quo pressa gemit subjecti Regia cœli,
Si, quem concussæ timuerunt Elidis arces,
(Cùm latè quondam toti convitia cœlo
Fecerunt majus mentita tonitrua Numen)
Cernis adhuc meritas dantem Salmonea pœnas
Sis bonus ô, facilisque aspira ingentibus ausis,
Dum tibi rivalem celebrat mea Musa *Tonantem*,
Qualis in umbrosæ Dictæis vallibus Idæ
Vagitus pressisse tuos, primasque querelas
Posset, & in latebras pavitantem egisse Parentem,
Ultra Curetum plausus, Corybantiaque æra.
Nam neque (Natorûm quamvis commune sepulchrum)
Os vastum tanto pandit Saturnus hiatu.
Te quoque, quem cœlo profugum charissima Lemnos
Excepit, solusque Jovi sua tela ministras

Ingenti unanimes quatient subsellia versu:
Sic ducis egregii victricia tempora laurus
Cingit, dum læto celebrat clamore triumphum
Vulgus, & herois laudes ad sidera jactat.

G. Adams, Ædis Christi Alumnus.

In

In THOMAM CLUSIUM,

SIVE

Campanam magnam Ædis Chr.

SUmme Deûm, armatâ qui torques fulmina dextrâ,
Et quo pressa gemit subjecti Regia cœli,
Si, quem concussæ timuerunt Elidis arces,
(Cùm latè quondam toti convitia cœlo
Fecerunt majus mentita tonitrua Numen)
Cernis adhuc meritas dantem Salmonea pœnas
Sis bonus ô, facilisque aspira ingentibus ausis,
Dum tibi rivalem celebrat mea Musa *Tonantem*,
Qualis in umbrosæ Dictæis vallibus Idæ
Vagitus pressisse tuos, primasque querelas
Posset, & in latebras pavitantem egisse Parentem,
Ultra Curetum plausus, Corybantiaque æra.
Nam neque (Natorûm quamvis commune sepulchrum)
Os vastum tanto pandit Saturnus hiatu.
Te quoque, quem cœlo profugum charissima Lemnos
Excepit, solusque Jovi sua tela ministras

Ingenti unanimes quatient subsellia versu:
Sic ducis egregii victricia tempora laurus
Cingit, dum læto celebrat clamore triumphum
Vulgus, & herois laudes ad sidera jactat.

G. Adams, Ædis Christi Alumnus.

In

In THOMAM CLUSIUM,

SIVE

Campanam magnam Ædis Chr.

SUmme Deûm, armatâ qui torques fulmina dextrâ,
Et quo pressa gemit subjecti Regia cœli,
Si, quem concussæ timuerunt Elidis arces,
(Cùm latè quondam toti convitia cœlo
Fecerunt majus mentita tonitrua Numen)
Cernis adhuc meritas dantem Salmonea pœnas
Sis bonus ô, facilisque aspira ingentibus ausis,
Dum tibi rivalem celebrat mea Musa *Tonantem*,
Qualis in umbrosæ Dictæis vallibus Idæ
Vagitus pressisse tuos, primasque querelas
Posset, & in latebras pavitantem egisse Parentem,
Ultra Curetûm plausus, Corybantiaque æra.
Nam neque (Natorûm quamvis commune sepulchrum)
Os vastum tanto pandit Saturnus hiatu.
Te quoque, quem cœlo profugum charissima Lemnos
Excepit, solusque Jovi sua tela ministras

Tectus, nocte domum petis, & non amplius ingens
Campana attonitas tinnitu verberat aures;
Occurrit subitò facies invisa *Magistri*
Cui manicas villosa exornant vellera Serum;
Hunc fugis, hic sequitur, dextrâ jam jamque tenaci
A tergo prensat, dictis simul increpat ultrò,
Et licet invitum, nomenque domumque fateri
Et manè accîtum nummos deponere cogit;
Plurimus haud tanti constabit Pileus, anno
Emenso, quanti pretiosi mulcta galeri.

A. Hunc olim ut memini jussit vitare *Magistrum*
Me Pater; At quid? non aliâ ratione parandus
Carminibus solis debetur Pileus? (*B.*) haud fas
Nobis *Aoniæ* leges mutare Catervæ;
Sic statuunt Musæ. (*A.*) Ergo omnes quos undique cerno
Tali apice insignes, recitârunt carmina rostris
Doctoresque, magistrique, atque his proximus ordo?

B. Paucos Musa beat, sed queis non dexter Apollo
Dat citharam & numeros, Gradus his dat *Pilei* honores.

A. Quid meus ille *Gradus* qui Phæbi numine complet
Lectorem, & *gemina ad Parnassi culmina ducit*?

B.

B. Non tuus ille *Gradus* qui vatum fragmina profert,
Sed doctrina ingens, sed longi temporis ordo
Pilea concedit, frontisque insigne decorum.
A. Nullo igitur fas est mihi tegmine cingere crines?
C. Tegmine non opus est; solido confide cerebro.
B. Ordo ut se variat, variatur *Pileus*; est cui
Plana superficies, quem non teres ornamentum
Distinguit medium; capiti alter flexilis hæret
Qui tibi debetur; sed turba jocosa placentæ
Assimilat. (*C.*) Quid si? non huic odiosa placenta est.
B. Alter adhuc restat rigido subtemine crassus,
Qui pinguis nitet, & ventos contemnit & imbres;
Talem haud gestabis. (*A.*) Talem nec forcipe tangam,
C. Sed tanges olim, cum legum ænigmata disces,
Tum teget hic crinum vibratos sordidus orbes
Pileus. (*B.*) At diverticulo sat lusimus omnes,
Eia agite ingenti celebremus *Pilea* laude.
A. Opportuna mones; quin tanto lemmate dignum
Sublime incipiam carmen; narrate puellæ
Qualia Musa suo largitur præmia vati.
Posthac non vulgaris honor mea tempora cinget,
Nec meritâ meliora galeri inglorius orbis
Fronte super surget; decorat me insigne poetæ

Pileus,

Pileus, & cono undanti par ſericus orbis :
Hunc gerit indutus Tyrio velamine Præſul ;
Et Judex quoties vitas & crimina diſcens,
Quæſitor movet urnam, & librat fata reorum.
Quin licet arripere hinc omen ; labentibus annis
Forte dies veniet, cum, Judicis ora gerentem
Me videas ; mihi namque olim cariſſima mater
Demulcens caput, atque attollens lumina cœlo
Det tibi felices det multos Jupiter annos
Inquit, forte olim ni me præſagia fallant
Æquus eris Judex, Tyrioque nitebis in Oſtro,
C. Tu Judex ? potius Tu coram Judice ſtabis
Conſcius. (*A.*) At Tu (ad *C.*) Si ſapias, compeſce labellum,
Si pergas inſanire, haud me impune laceſſes.
B. Ne bilem moveat quicquid tibi dixerit ille ; (ad *C.*)
Perge opus exigere. (*A.*) Ipſe libens mandata capeſſam.
Eſt mihi quod ſoli docto geſtare licebit :
Sæpe togâ indutus pinguis ſtupet *Aldermannus*,
Et verrit longo *Bollanus* ſyrmate terram :
At tales cerebro vacuos ut Pileus ornet,
Non Dii non homines, non conceſſere Camœnæ.
Me potiùs decet hic, Me tali dignor honore,
Carmina qui fundens Helicone undantia pleno

Præ-

Præripui cunctis palmam, meruique coronam.

C. Sic Corydon cùm nemo audet se credere pugnæ,
Victor ovat, magnos artus, magna ossa, lacertosque
Ventilat, & baculum, capulumque, & cingula tollit.
Sed novi quantum dabit hæc victoria fastum:
Per vicos videor gradientem cernere, ocello
Phyllidas obliquo stringis, siquâ obvia nympha,
Pileus exuitur, deflexo corpore, dextrâ
Tangis humum; rursumque caput tectum arduus effers,
Mox dominam accedis (siqua est quæ torret amantem)
Huic postquam frustra effudisti mollia verba
Ostentas tumidus quadratum frontis honorem,
Et miseram lassas versus recitando puellam;
Illa tamen raucum medio in sermone relinquit,
Et ridet *Cottæ* surgentem in vertice cristam.

B. Parciùs hæc: nocuere jocosæ scommata linguæ;
Quin me jam finite huic sermoni ponere finem.
Non nobis favor, aut annorum inglorius ordo
Sed vis ingenii exortes concessit honores.
Post vigiles curas, & tædia longa laborum,
Et pene erosos repetitis morsibus ungues,
Dum rudis excolitur magno conamine versus;
Donamur tandem dignâ mercede laborum
Et mox qui fluitat congestâ vulgus arenâ

Ingenti unanimes quatient subsellia versu:
Sic ducis egregii victricia tempora laurus
Cingit, dum læto celebrat clamore triumphum
Vulgus; & herois laudes ad sidera jactat.

G. *Adams*, Ædis Christi Alumnus.

In

In THOMAM CLUSIUM,

SIVE

Campanam magnam Ædis Chr.

SUmme Deûm, armatâ qui torques fulmina dextrâ,
Et quo pressa gemit subjecti Regia cœli,
Si, quem concussæ timuerunt Elidis arces,
(Cùm latè quondam toti convitia cœlo
Fecerunt majus mentita tonitrua Numen)
Cernis adhuc meritas dantem Salmonea pœnas
Sis bonus ô, facilisque aspira ingentibus ausis,
Dum tibi rivalem celebrat mea Musa *Tonantem*,
Qualis in umbrosæ Dictæis vallibus Idæ
Vagitus pressisse tuos, primasque querelas
Posset, & in latebras pavitantem egisse Parentem,
Ultra Curetum plausus, Corybantiaque æra.
Nam neque (Natorûm quamvis commune sepulchrum)
Os vastum tanto pandit Saturnus hiatu.
Te quoque, quem cœlo profugum charissima Lemnos
Excepit, solusque Jovi sua tela ministras

 (Ferrea

(Ferrea seu nigris vis sit vincenda caminis,
Sive tibi fuso melius quid ducitur ære)
In partes, Vulcane, voco: tua Numina posco
Dum nova mirandæ molimina persequor Artis;
Dic age (nevè Deum pudeat cessisse minorem)
Num tale ardentis coctum fornacibus Ætnæ
Movit opus multo madidus sudore Pyracmon,
Brontesve, Steropesve, quibus tosto horrida mento
It barba, & densâ nigrantes nube capilli
Latos inficiunt humerosque, torosaque colla.

Æquali primùm se porrigit area campo
Lævis, & in varias mox convertenda figuras.
Namque tibi effossæ caveam dabit agger arenæ
Quæ longè terrarum imos petitura recessus
Immani quondam ruituram pondere molem,
Excipiet gremio, vastaque voragine condet.
Indè triplex totidem surgit fornacibus Ordo,
Et sæpè impositis veluti cessura metallis
Saxa gemunt, & divulsâ compage laborant.
Tum verò (horrendum!) cæcis injecta caminis
Sylva furit flammis, piceique volumina fumi,
Obducuntque diem, & cœlo nova Nubila mittunt.
Quà data porta, ruit passim Vulcanius ignis,
Et multâ gravidas fuligine nixus in auras

Infectis-

Infectisque tremit radiis, & luce malignâ.

Jamque ubi pervasit totam vis ignea molem,
Æreus effundit flavo se gurgite rivus,
Et ducit ternos ardenti tramite sulcos;
Ut primùm patuere viæ, resoluta Metalla
Circum claustra fremunt, atque indignata teneri
Attollunt sese, laterique illisa resultant.
Ceu quondam pelago immugit, ripisque profundi
Intonat Ægei decimæ tumor arduus Undæ:
Sub pedibus trepidare solum, totisque moveri
Sedibus, & sparsum latè increbescere murmur.
Protinùs attonitum stupet ad spectacula vulgus,
Liventesque genas, & pallida protinùs ora
Cernere erat, sive hoc insueti audacia cœpti
Et dubii fecere metus, animique labantes,
Seu simili vultus ducant ex ære colores.
Ante omnes Faber ipse tremit, similisque furenti
Huc illuc oculos torquet, si fortè coruscí
Exundent latices, & pleno margine surgant.
Cærulea effulsit Lux tandem, atque omine læto
Flamma ter accensa est, apicemque per aera duxit.
Mixta metu ancipitem percellunt gaudia Mentem,
Et signi suspecta fides, animoque recursant
Tristia decepti toties Exempla laboris,

Cùm quondam prono ſubter labentia rivo
Fuſa ſibi inſolitos aperirent æra meatus,
Nativæ tanquam reditura in viſcera terræ.
Ter priùs extructis arſit fornacibus ignis,
Explorata focis ter Maſſa incanduit æſtu,
Ter ſuperas ſeſe tulit indigeſta per auras;
Quales ſæpè parit tellus Nilotica fœtus,
Quorum prima viget motu pars, altera terram
Ponè legit, certâ vix agnoſcenda figurâ.

Expectata diu tandem Nos hora reviſit,
Incœptumque urget longo jam doctior uſu
Artificis manus, & fallendi neſcia dextra.
Ecce oritur, nitidoque emergit *Clusius* ore,
(Horrendum populo Nomen, gentique Togatæ)
Jane pater, ſocios tecum partitus honores,
Sive diem noſtro referet, ſeu claudat Olympo.
Quà ſonat, impulſus validis tremit ictibus aer,
Atque in mille agitur rapidâ vertigine gyros.
Quà ſonat, incautas quos uſu ceperit error
(Fallere ſeu maline hibernæ tædia noctis,
Seu juvet æſtivos Umbrâ diſtinguere Soles)
Idem omnes ſimul ardor agit, mora nulla, vocati
Diffugiunt, ſeſeque intra ſua limina condunt.
Sic quoties campis ludos inſtaurat apertis,

Diductiſ-

Diductisque erret spatiis Trojana juventus,
Jam comites, jam ponè videns post terga Magistros,
Intereà tuba si dederit Mavortia signum,
Dispersa coeunt acies, & castra revisunt.
 Jamque ingens lento procedit Machina passu
Implens mole vias; tanto pars territa monstro
Metitur spatiosum orbem, pars agmine facto
Obnixi trudunt humeris, facilesque rotarum
Subjiciunt lapsus, & stupea vincula tendunt.
Prosequitur longè clamorque & plausus ovantûm.
Ceu quondam Phrygias vehitur spectanda per Urbes,
Festivo comitata choro Berecynthia Mater,
Dum ferit adversas sublimi vertice portas;
Haud secùs augustas conscendit *Clusius* arces,
Quales nec sacrâ Divam cervice tulisse,
Crediderim, licèt ipsa pari componat amictu,
Excelsum caput, & cœlo turrita minetur.
Ecce procul niveis effulget porta columnis
Clarior ignavâ tandem emersura ruinâ,
Fronte micat totâ, geminoque ad sidera cono
Aspirans longas jaculatur Pyramis Umbras:
Hinc olim æthereos radio describere cursus
Et circùm cœli dabitur secreta tueri,
Quali tardus agat sese temone Bootes,

Quæve illum ſatraca ferant, quo fulminet enſe
Orion, rutili quo vibrent igne Cometæ.
Hîc & marmoreus primas in limine ſedes
Occupat, auguſtoque renidet Carolus ore,
Ipſe novæ tutela arcis ——
Tu quoque majorem ſentis, Henrice nepotem,
Præreptoſque tibi non indignaris honores.
Geſtit & ætherea ſpectans Wolſeius ab arce
Ac miratur opus, quoties it nuncius aſtris
Clufius ingeminans ſonitum, cœlumque laceſſens,
Dum procul attonitos vocat ad ſpectacula Divos.
Reſponſura ſonos famæ tuba ſparget in orbem,
Fama feret longè, noſtro par ſola *Tonanti*.

Tho. Spark, Æd. Chriſt. Alumnus.

DESI-

DESIDERIUM GULIELMI.

Horatius, Virgilius, Fannius.

H. QUO Maro? quas tacito tecum ſub corde agitas res
Plus ſolito triſtis? fidam deponere in aurem
Ne metuas, ſeu Te pulcherrima Niſa tenet jam
Devinctum, ſeu formoſus faſtidit Alexis.
Fare age, quod doctâ meditaris arundine carmen?
V. Hæc olim, dum tempus erat Venuſine; canentem
Dum fovit, ſtudiiſque dedit bonus otia Cæſar;
Nunc abiit meus ignis, abit ſimul omnis avenæ
Cura Syracoſiæ, vel quicquid, Amice, facetum
Quicquid molle meæ poterant, te judice, Muſæ.
H. Quid caſtris agitur, quo res Romana loco ſtat,
Et ſatis audivi, & novi te valdius; at me

Solli-

Sollicitum curis ſolvit generoſior uvæ
Conſitor, atque alacres animo ſpes paſcere juſſit.
Ac Tu, dulcis Amice, potes ſi cedere Flacci
Lenibus Imperiis, accedas ſiccus ad unctum,
Et mecum argumenta doloris ſeria fallas.

V. Ah tecum faciles habitant ſub pectore riſus,
Et leviore micant agiles tibi ſanguine venæ.

H. Quinetiam nos & ſapiens horti ille magiſter
Edocuit, ne forte animo quid triſte ſederet,
Quæque ferat cras negligere, & præſentibus uti.

V. At me, Natura indulſit cui parcius ignem,
Quemque infelici Saturnus temperat aſtro,
Ingemere, & triſtes animo ſine volvere caſus.

H. Quos caſus? quod regna tuus jam barbara Cæſar
Invadat, ſuperet quod inhoſpita ſaxa Niphatis
Armenios Romana daturus ſub juga victor,
Tonſores inquam norunt; jampridem ego fidens
In reditum Domini perituram paſco juvencam.
Imo etiam fauſtum ſignavi carmine votum,
Divis orte bonis, & quæ tu cætera, ſi mox
Lætior explicuit frontem tibi Bacchus, habebis.
Tu tamen interea tua ſobria, quamque ſecas ſpem,
Et quid pro charo voviſti Cæſare profer.

F. Nobile par Vatum, quos large flumine ſacro

Bellero-

Bellerophonteis fovit Thymbræus in antris,
Gratulor, & fociis commendo χαῖρε poetis:
Nam me Phæbus amat, me irroravere liquores
Fontis Dircæi, & miranda poemata pango.

H. Imo fatis miranda. (*V.*) Quid hic molitur hiator?
Nofti hominem? (*H.*) Nimium novi ex quo numine lævo
Ibam forte viâ facrâ (*F.*) Me, Vir bone, dicis
Ignoras? ergo ignotus tu vivere Romæ
Argueris; mea late effulfit gloria, cum Te
Villula celavit miferæ vicina Cremonæ.
Pifo me Variufque colunt, nam non modo verfus
Sed Vates facio, & me jam vox publica cotem
Proclamat fcriptorum (*V.*) Alios quia reddit acutos?

H. O minime, tantum quoniam exfors ipfe fecandi.
Fannius hic eft, quem vano conamine dixi
Conclufas imitari hircinis follibus auras.
Sed fatue libros alienos increpat, audet
Et Mæcenati nugas offerre fonoras.

F. Quas chorus obfervare per interludia leges
Debeat, oftendi Latio, quo errore laboret
Pacuvius, clarique, tragœdia grandior Acci:
Et Sophocleum unus doceo, fcriboque cothurnum.

H. Metra nimis producta: tuæ tamen, inclyte Fanni,
Conftringi nequeunt breviori limite laudes.

Vir-

Virgilio sed cede parumper; Cæsaris ille
Orditur laudes, & jamjam mente volutat
Quæ pugnantis erit, vel quæ redeuntis imago.

V. Nec reges, Venusine, meis, nec prælia regum
Sunt Musis tentanda, ex quo mihi Cynthius aurem
Vellit, arundineâ nugari & jussit avenâ.

H. Non satis hæc, nec tu sic excusatus abibis,
Usque tenebo, rogandus adhuc si sæpius esses
Quam meus Hermogenes oranti surdus Amico.

V. Cæsare nil dignum nostræ potuere Camœnæ,
Pauca quidem lusi (*H.*) Referas tamen illa rogamus:
Nam neque nos numerare solemus carmina, nec te
Vel Laberî censum, vel Fannî scrinia posco.

F. Quid vero hoc? num me poscis? cupio omnia
quæ vis.

H. Non ego (*F.*) Seu poscis seu non, Nos Cæsare digna
Carmina condidimus quæ non celabimus ultra.

Quo, furibunde ruis Nabathæas Cæsar, in oras,
Perque nivis montes, per tesqua immania Tauri
Cogis iter durum impavidus, non te inde profundo
Pigra lacu Tonitis, & hinc Artaxata terrent?
Et bene barbaricos referentia nomina mores?
Martis amans nimium jam sub Jove vivis aperto,
Et vultum indomito torret tibi Sirius astro;

Teque

Teque Palatinâ non contemplabimur aulâ
Donec triſtis hyems canâ nive conſpuat Alpes,
Urnigeri & Phœbus contingens limina ſigni
Imbellem è radiis ſpargat crinalibus ignem.

H. Siſte parum Stentor, cave ne ſubſellia frangas;
Æquus jam ſua Virgilio permitte viciſſim.

V. Pauca inquam luſi, quæ nondum parte polita
In Flacci metuunt deſcendere judicis aures.

F. Sentio quid dicas, Jovis auribus omnia ſervas.

H. Et Tu ſervaſſes utinam. (*V.*) Tibi cum bene, Fanni,
Ceſſerit, & nobis aliquid ſperare licebit.

Cæſar abis; quos non ardens in vota laceſſit
Roma Deos? quæ non donis altaria fumant?
Aula gemit vidua, & mœſti, tua turba, Poetæ
Te veniente die, Te decedente requirunt.
Tu tamen interea, quà ſeſe plurima lethi
Obvertit facies, medios contendis in hoſtes,
Nec laurum ſine vulnere amas: deſiſte triumphis,
Si tanti nobis Aſiæ victoria conſtat.
Hanc tibi pro charis curam mandabo Latinis
Præcipuam, illorum ut paulo Tibi cura recedat,
Cautius & ſævo velles te credere Marti.
Hæret adhuc animo pugnam intentantis imago,
Cum lectos bello comites claſſemque parares;

Cum

Cum monitis precibusque ferocem inflectere mentem
Certarent proceres, studioque avertere belli:
Consiliis frustra Mæcenas lenibus instat,
Et nullo Messala bonus sermone movebat.
Talis Sidonias ultro rediturus ad oras
Regulus, obstantes durus dimovit amicos;
Nec soror affatu molli, lachrymisque decoris,
Nec moritura super crudeli funere conjux
Detinuit, blandis humeros amplexa lacertis;
Vincit amor Patriæ. Non illo segnior ibas,
Et tanta in torvo sedit constantia vultu.

Diique Deæque omnes, quorum sub numine fælix
Augusti à primis adolevit gloria cunis,
Vos queis Cæsareâ præclarum à stirpe Nepotem
Cura fuit servare, atque alte attollere famâ
Magnanimum Heroa, indigno dum cæca tumultu
Plebs furit, imbellique tumescit Cassius irâ;
Si vestris etiam auspiciis sub jura volentem
Accepit populum, palmam per tempora victor
Si gessit, patruique cadentem à vertice laurum,
Extremum hunc oro, Dii, fortunate laborem,
Securumque Ducem per bella per æquora Romæ
Reddite, nec miseris nova condite fata Latinis.
Hæc ego: Dii firment. (*H.*) Equidem nil triste verebor

Si

Si tuus illorum cantus referatur ad aures.
Me quoque vota eadem exercent, hæc vespere sero,
Hæc ego mane recenti, hæc siccus & uvidus opto.

F. Quin age, Flacce, lyram suspensaque fila resumas,
Cæteraque expedias. (*H.*) Quos ergo incuria fudit
Versiculos, quoniam ad mea me promissa vocasti,
Incipiam, patiarque vel inconsultus haberi.

F. Expectare tamen, meliori & cedere debes,
Nam mihi corda calent, nequeo cohibere furorem
Phœbeum, & dominantem intus compescere Musam.

Ergo sacros Romæ parat ultima terra triumphos,
Jamdudum prono nutare cacumine Taurum
Cerno, & captivos Euphratem advolvere fluctus.
Fallor an accepit domitus tua fræna Phraates?
Ecce pharetratus reddit vexilla Tonanti
Parthus, & Eois fulgent Capitolia signis.
Jam dominos terrarum optatæ secula pacis
Longa beant, dum vincta manus civilis Enyo
Dente fremit, clauditque immota repagula Janus.

H. O Fanni, quicquid prædicas aut erit aut non,
Eventum superis permitte, & desine plura:
Nam ut verum fatear, nunquam donavit Apollo
Divinare mihi, vel credere divinanti.

F. Cæsar, in Armeniis potius sis finibus exul,

Quam

Quam Romam redeas, illo cantante triumphos.

H. Nempe inter Parthosque sagittiferosque Gelonos
Tutus erat, nullumque accepit pectore vulnus;
Quorsum? quid refert ferro pereatne poetis?

F. Carpere grandiloquum, quem novit fama, poetam
Desinat, ac solido lassare in marmore dentes
Rusticus hic; (ad *H.*) & Tu vini somnique benignus,
Si libet insanire tibi, mecum accipe chartas
Et calamos, videamus uter plus scribere possit.

H. Cedo; animi nam me finxit Natura pusilli
Exiguique (*V.*) Nec hæc arrident tempora musis,
Carmina tum melius, cum venerit Ipse, canemus.

Georgius Duncomb,
Tho. Ingram, } Armm. fill. ex Æde Chr.
Tho. Bennet,

In PALUDES
AB
ORMONDO Duce
SICCATAS,
Et Indigenas inde depulsos.

PHœbe decus cœli puro qui lumine nubes
Disjicis & tenebras; admotoque igne vapores
Eliciens, ægro prohibes contagia mundo:
Huc ades O Thymbræe, levi seu pollice plectrum
Concutis, illimem Cephisi acclinis ad undam;
Seu potior te Delphos habet quà cærula stagni
Progenies Python squalentibus occubat arvis,
Testaturque dei vires victoris & arcus:
Ormondum celebra, terris qui peste solutis
Eluit Immistas sordes, atque aera nimbis

Purgat, & Indigenas (immania monſtra) fugavit.
Heu quantis modo fœta vadis, quibus arva natare
Vorticibus vultu mœrens ſpectabat Iërne!
Cum fœdâ illuvie vaſtâque voragine campos
Impleret gurges Circumfluus, obruta tellus
Delituit multâque pudens caput occulit ulvâ.
Hæc loca (ſeu rerum Genitor cum fræna profundo
Injiceret, pelaguſque ſuo jam clauderet alveo,
Ambiguum terræ liquit certamen & undis;
Seu duri ſi quando ſoli pars una ſtetiſſet,
Neptuni incubuit latè furor arvaque & urbes
Stagnanteſque agros immiſſo interluit æſtu:)
Anceps forma tegit campique incerta mariſque
Uſque ſuum neſcit Dominum, cui fœdere certo
Pareat inſtabilis tellus, innabilis unda.
Haud aliam terræ faciem ſqualentibus ulvis
Explicat Aſphalti ſtagnum, Sodomæaque rura,
Dum populi ſcelus infandum, diroſque furores
Arva luunt, Stygiæ pariter demiſſa paludi;
Sæpe tamen viridi florentem ceſpite glebam
Aſpicias, glauco ſalices inſurgere Campo
Gramineoſque toros & prata virentia muſco;
Fronti nulla fides, ſordenti plurima cœno
Colluvies, ſubtus latet, atque immane Barathrum.
Cœlum

Cœlum torpet iners & multam turbidus aer
Cogitur in nubem; fœdo ſpiramine tellus
Humentes efflat nebulas, fumoſque volucres,
Triſte mali augurium peſtique alimenta futuræ.
Huc vagus incertuſque viæ, ſi forte viator
Errat & ignoto ponit veſtigia ſaltu;
Si ſubito nox atra cavâ circumvolet umbrâ,
Eripiens palanti oculis cœlumque diemque
Sæpe videt *fatuum* ſplendere paludibus *Ignem*,
(Sulphure vivaci prognatum atque unguine terræ)
Nocturnamque putans tædam, quam ruſtica conjux
Æthere jam clauſo, ſuccenderat uda per arva,
Saxa per & tribulos, rectus ruit; Illa volantem
Effugit & longo cita deſerit intervallo:
Mentitæ tandem deceptus imagine flammæ
Igni fata ſubit contraria, præcipitanſque
Incidit in foſſas, animamque relinquit in undis.

Quin age, dira palus aliam intra viſcera peſtem
Nutrit, triſte genus; quo non feralius ullum
Tænareis irâ ſuperûm ſeſe extulit undis.
Indigenum cuncti præcharo nomine gaudent
Rhiphæo quondam gens ſubdita *Bartholano*:
Ille novas quærens ſedes atque extera regna,
Ductor Hyperboreas hyemes, Tanaimque nivalem

Linquit, & immani late jam plebe tumentem
Exoneraturus Scythiam deduxit in oras
Has ſecum comites, noſtrumque effudit in orbem.
Antiqui memor illa ſoli gens vivit, & abſens
Indulget patriæ, Juvat uſque abrupta viarum
Vincere & aëreos Plantis tranſcendere montes
Præpetibus: nec adhuc Mæotidis immemor undæ
Stagna colit, patuloſque lacus. Non oppida muris
Cingere cura ſubit, burive invertere terram,
Non ſanas habuiſſe dapes, ſed more ferino
Immundos ſorbent latices, paſſimque vagantes
Indomitum nullis agitant ſub legibus ævum.
Terribili os ſquallore riget; ſedet intus abactis
Ferrea lux oculis; turpi ſtat plurima mento
Sylva minax totoque horrent in corpore ſetæ.
Uſque adeo *Hybernæ* timor, atque infamia ſylvæ
Turba ſtetit, non huic ſe quiſquam impune tuliſſet
Obvius erranti; circum ruit agmine vaſto
Cuncta premens, lateque neces & vulnera ſpargit.
Dum videt ergo pius lugetque *Ormondus* Iërnen
Limoque immundo obſeſſam turbaque profanâ;
Haud paſſus torpere gravi ſua regna veterno
Informi bellum, ſtagnoque indicit & hoſti.
Nunc ſcatebras juvat innumeras, ſulcoſque cavatos

Effodere,

Effodere, & putres ſcrobibus concidere campos:
Aſpiceres multo ſpumantem humore lacunam,
Effuſaſque vagis manare canalibus undas,
In pingues Boinæ latices, Moadique fluenta.
Omne ſoli excoquitur vitium; fælicior agros
Aura fovet, Zephyruſque tepens vivacia mulcet
Semina ſubmerſoſque jubet revireſcere ſaltus.
Sic ubi Lagæis Nilotica flumina campis
Detumuere, ſuo jam ſubſidentia in alveo,
Ferventique recens induruit æthere limus;
Ridet flava Ceres, ſylvæque & amœna vireta,
Jam ſplendent flores, jam formoſiſſimus annus.

Majus opus movet *Ormondus*, vocat altera magnum
Palma ducem potiori incingens tempora lauro.
En ſicco, gravis Indigenum furit undique campo
Cœtus, & immani teneram pede deprimit herbam
Ingenteſque notas calcatæ infigit arenæ,
Ereptum indignans limum luſuſque priores.
Tunc aliquis: Nobis libertas excidit olim
Vi *Britonum*, patriæque domus, dilectaque jura:
Quin putrem invideant glebam, craſſaſque paludes!
Immundis prohibemur aquis, cœnoque vetuſto!
At non amiſſo ceſſit fiducia ſtagno
Omnis, adhuc animus reſtat, virtuſque ſuperſtes.

Ergo agite O ſocii —— Conantem plura maniplus
Conſpectus de monte jubet deſiſtere verbis
Et truncos rapere & ſeſe tutarier armis.
At nunc Connachii miſcentur pulvere ſaltus,
Immenſæque volant per prata Momonia nubes,
Æra micant, ſtrepituſque armorum territat hoſtes
Jam propior, dirique canit præſagia belli.
Indigenæ primo obſiſtunt conamine latis
Fiſi humeris Veterique odio: Mox Angla cohortes,
Perrumpit legio, & turbatis fundit in arvis.
Pars nemorum tenebras & nota cubilia quærit,
Et vitam pedibus mandat, Cædem ulta ſuorum
Pars melior cadit, & moriens animam eripit hoſti.
In Vicos alii paſſim volvuntur apertos
Sortiti effugium, ſedes ubi ſacra quietas
Ormondi indulget pietas, ſi forte ſubacti
Silveſtrem exuerint animum, cultuſque nefandos:
Nec vanum ducis augurium, Furor omnis & atrox
Bilis abeſt, ſolitâque ex irâ corda reſidunt:
Mitior incedit populus, blanduſque videri
Municipes gaudens amat *Ormondumque* veretur.

Quæ tantum quæ digna canat pro laudibus iſtis
Fama virum! Priſcos taceat jam victa triumphos
Henricique manus, Fæliciaque arma *Johannis*

Et

Et quæ Strongbovii commendant nomina palmas;
Everſis illi tecta eripuere ſolumque
Indigenis; rabiem & mores *Ormondus* ademit
Feraleſque animos & non tractabile pectus.

Fr. Hickman, Ædis Ch. Alumnus.

PRÆ-

PRÆLIUM NAVALE.

O Qui indignatus ſævum, *Gulielme*, tyrannum
Fregiſti Lodoici iras, animumque ſuperbum
Imperium mundi meditantem: O Inclyte, belli
Artibus horrendis aſſuete, aſſuete triumphis,
Pone animos tandem, & munus, non Aſper, egenum
Accipe, quod ducunt placidæ, pia turba, Camenæ.
Te duce jamdudum impoſitas Europa catenas
Detrectare auſa eſt: O Quæ prima omina belli
Ipſe olim dederas! O Qualem *Boynia* vidit
(*Boynia* ab Angliacis toties celebrata Camenis)
Armis exultantem, atque inter prima frementem!
Dum laceros artus, atque ære rigentia membra,
Fumantemque cruore lacum, ſpumamque rubentem
Mirantur piſces; & mixtus fluctuat humor.
Quin humeros violatum, & concuſſum impete glandis
Fulmineæ, virtus (heu magnæ prodiga vitæ)
Cautior impellat; vicini ſibila plumbi

Fato-

Fatorumque memento minas, compesce furores
Immodicos, animoque assurgant parcius Iræ:
Cætera jam permitte tuis, *Gulielme*, Britannis;
Exemplo rediviva tuo tandem Anglica pubes
Torpescens requie, & dudum desueta Trophæis,
Victrices captat laurus, Martemque fatigat
Insolitum, atque iterum incendit præcordia virtus.
Jam vetus Anglorum robur, Geniumque priorem
Æquora testantur, Gallorum infecta cruore,
Quassatæque rates, & adhuc fluitantia membra.
En! cerno ut belli horrendus sese explicat ordo:
Longa ratum series utrinque excurrit in æquor,
Fœta viris, subterlabenti plurima Quercus
Incumbit late pelago, ingestesque carinæ,
Sylvarum spolia: exploso Tormenta metallo
Continuo furere, & gravidæ concurrere turres,
Ventorum labor: & tota æquora fervere bello.
Una super reliquis Gallorum puppibus ingens
Eminet, ipsa nemus; subjectos pondere fluctus
Opprimit ignoto, velisque tumentibus omnem
Includit Boream, & centeno fulminat ore.
Hanc petit uncta pice, & fœcunda bitumine puppis,
Cui flagrans onus, & flammarum dira supellex
Ventre latent, nigrisque furit tota Ætna cavernis;

Frustra

Frustra instant Galli, & longè detrudere certant
Hærentem lateri pestem, circum ignea sævit
Tempestas, spargitque incendia, & evomit atrox
Undantes fumos, & olentem Sulphura nubem;
Mox totam involvit classem, torretque ululantem
Turbam, & fumantes misere depascitur artus.

Sic flammæ irrodunt, & inextricabilis ardor
Multa recusantem & convicia dira vomentem
Enceladum; frustra imposito sub monte resurgit
Obluctans, tostosque humeros, semiustaque membra
Erigit indignatus, & ingens vincula quassat.

Jam maria effractis late confusa ruinis,
Truncatosque artus, & vasto turbine plumbi
Nutantem videas classem; freta lucida flammis
Ardescunt, stridentque immersis ignibus undæ:
Sed Galli glomerare fugam, sed spumea latè
Æquora subverti, crebrisque albescere sulcis.

Jam, pelagus quacunque udis amplexibus orbem
Circuit, & salsos producunt æquora tractus,
Neptunus tibi pandit iter, tibi serviet omnis
Æolus, & domino tibi subjicit Amphitrite
Imperium maris instabile, atque natantia regna.
Mox quoque tota tuis cedet, *Gulielme*, triumphis
Gallia, qua multo passim fœcunda Lyæo,

Nobilior

Nobilior gravidas vindemia turget in uvas,
Purpureaſque coquit Solis vicinia meſſes.
Ad Bellum Lodoix minus ardet, numina Pacem
Exorat timidus; jam vota capacia mundi
Demiſere ſitim, dum *Luxenvorgius* iras
Anglorum tremit, & munimina vaſta, minaſque
Armorum objiciens, petit interfuſa fluenta,
Foſſarumque moras, & inexſuperabile vallum.

Hugo Parker, Armig. fil. è Coll. Magd.

BRITANNIA.

DUM *Mosa* torpet sanguine *Gallico*,
Humique fumant oppida diruta;
Dum decolori *Rhenus* undâ
Scuta virûm galeasque volvit:
Quid nos loquacem tendere barbitum?
Et bella mensis pingere ludicra?
Quid inter armorum tumultus
Pacificam renovare pompam?
En! tuta vastis classibus *Albion*
Circumfluenti cingitur æquore;
Regnatque victrix inter undas,
Et liquido dominatur orbi:
Spargens frequentem lata per æquora
Classis ruinam, præsidium suis

Affert

Affert *Britannis*, navigatque
Attonito metuenda Ponto.
Teſtor perempti ſanguine navitæ
Undas rubentes, & laceras trabes:
* Teſtor *Britannum* Gallicanis
Oceanum ſpoliis onuſtum.
En! picta velis æquora conſpicor:
En! ſævientes in fera prælia
Ruunt carinæ, mutuâque
Exitium meditantur irâ:
En! mugienti fulmina machinâ
Exire, certi nuntia funeris;
Igneſque & undæ diſſonantes
Perniciem dubiam minari.
Jam diſſipatos impiger ordines
Carterus urget, non timidus mori;
Fugatque claſſem multa luſo
Pollicitam meliora Regi.
Fruſtrà. Imminentem non prohibet necem
Aptata laurus jam capiti Ducis;
Quin victor effundit cruorem,
Et mediis moritur triumphis.

---

* Intel. *prælium navale* 1692.

Gens

Gens Angla, ſemper pube potens ſuâ,
Heroas almis jactat adoreis
Ubique claros, & paratos
Oppoſitas cohibere gentes:
Nec ſi repoſcat Parca malignior
Unum, potentes deficient viri,
Virtute qui inſtaurent hiantem
Et reparent ſimili ruinam.
Suis remoti finibus *Albion*
Frænare Martis noverit impetum;
Potenſque duplas, ſive pacis,
Sive gravis per acuta belli
Miſcere laudes, arma vel obviis
Opponit armis, vel celer ingenî
Intentat artes, bellicaſque
Alma regit ſine Marte gentes:
Sed nec Camœnis deficit indoles
Apta excolendis, nec gravis obruit
Bellator artes: utriuſque
Fervet opus proprium Minervæ:
Superba claris Anglia vatibus,
Inſigniores queîs neque *Græcia*,
Nec *Roma* jactat, neve cedit
Ingenuis *Rhedycina Athenis*;

Quam mite Cœlum, quam Genius loci
Fecēre Musis aptam habitantibus:
O sola cunctas præter urbes
Chara Tuo *Rhedycina* Phœbo!
Phœbus novenis grande sororibus
Decus, tuetur præsidio suam
Turbam poetarum, quibusque
Præsidet, ipse colit Camœnas.
Gens Angla tali prole superbiat,
Et Diva lætis plausibus infremat;
Secura despectetque belli
Et pelagi pariter ruinas:
Hæc ingruentes undique conspicit
Martis procellas, bellaque non sua
Audit, tumultusque; & Camœnis
Innocuis vacat inter arma.
Sic orbe quondam fluctibus obruto,
Pindi repostus *Deucalion* jugo
Spectabat undas, fluctuantis
Deucalion reparator orbis.
O Qui Britannos fluctibus eripis,
Et fata firmas pendula; qui tuo
Tutos reponis nos periclo,
Atque paras requiem labore:

I nunc

I nunc phalanges proruе Gallicas,
Et tinge fuſo lilia ſanguine;
  Ornetque devinctus catenis
    Egregium *Lodoix* triumphum.

Sam. Lennard, Equ. Aur. fil.
ex Æde Chriſti.

CUR-

CURSUS GLACIALIS,

Anglicè,

SCATING.

QUÆ nova Naturæ facies, qui lumina terrent
Profpectus Nivei, & camporum Pallidus horror!
Ut difperfa ruunt, & toto fe æthere mifcent
Frigora, & hyberni tenuiffima fpicula Cauri!
Flumina ftricta filent, curfufque oblita priores
Lucida per longos producunt ftagna canales.
Ipfe riget mediis, nova paffus vincula, Proteus
Fluctibus, ipfe fuo Neptunus in æquore claufus
Miratur ftabiles undas, folidataque regna.

Quin & hyems proprios novit triftiffima ludos,
Qui rigidos laxare artus torpore foluto,
Et membris habilem poterunt inferre vigorem.

Ergo cui firmæ contingit gloria plantæ
Ad ripas effufa ruit, totamque juventus
Calce terit glaciem, feu longum tramite lævi

Pergit iter volucris, ſoleamque fatigat inermem;
Seu curſum meditata vagum, pedibuſque nitentes
Subjiciens lapſus, totum ſibi vendicat æquor.

Aſpicis in fragilem quali ſe proripit ictu
Planitiem! vitreas quo turbine fertur in undas!
Ut fluctus petit irriguos, glaciemque ſupremam
Perſtringit levis, ut ſubitâ vertigine curſum
Abrumpit cautus medium! pede ſtridet acuto
Raſa ſuperficies; facili volat ille recurſu,
Itque reditque viam, & circum undique lubricus errat.

Hinc triſtis deſævit hyems, brumamque rigentem
Corpora contemnunt, hinc crebro Mobile ſaltu
Cor micat, inque genis lætiſſima purpura fervet.

Quin ſi caſu aliquo glacies infirma dehiſcat,
Evertatve pedes, ubi crebris aſpera nodis
Perpetuum prohibet curſum, greſſuſque fluentes;
Exoritur clamor, reſonant circum omnia riſu:
Illudunt miſero vulgus, ſaltibuſque malignis
Excipiunt veſtes madidas, plantamque caducam.

At quoties juncto plures in marmora lapſu
Proſiliunt ſimul obnixi, tum corpore prono
In curſum pendent, tum jactant brachia utrinque,
Vimque addunt pedibus; dubiiſque erroribus acta
Ducit iter perplexum, atque orbibus implicat orbes

Æmula

Æmula turba; vagi passim vestigia ferri
Apparent, variisque inscribitur area gyris.
Sic ubi circuitu incerto lascivit Hirundo
Plurima per sudum crepitans, humilique volatu
Floriferos nunc stringit agros, nunc flumina verrit
Summa levis; crebros miramur in aere flexus,
Confusasque vias, & inextricabile textum.
Artibus his fretus, si vera est fama, Batavus
Firmatam nactus glaciem, soleasque ferentes,
Ripam odit tritasque vias; tardosque relinquens
Terrarum tractus, plantâ fugiente viator
Lubricus, aut longe semotum invisit amicum,
Aut petit ignotus peregrinam Villicus urbem.
Sæpe etiam plenis apportans ova canistris,
Nil fragili metuens oneri, se impune fideli
Committit Mulier pelago, securaque tranat
Frigora constricta, & quæsitæ allabitur oræ.
Insculptum videas callem, & tota æquora passim
Proscindi ferro, longisque albescere sulcis.

Phil. Frowde, Coll. Magd.
Superioris Ordinis Commens.

PUGNA BOYNIACA,

Anno 1690.

QUalis in antiquas ſedes patrioſque Penates
Edvardus rediit domitis jam Victor ab oris;
Gallorum ſpolia indutus, populique frequentis
Exceptus plauſu; talem, *fortiſſime Princeps*,
Talem oculis, animoque parem Te fata reponunt;
Nec minus horrendum Gallis, ſeu mœnibus hoſtem
Incluſum oppugnas, ſeu Marte laceſſis aperto.
Cur Phœbus Muſæque ſilent? cur nulla *Theatri*
Copia? nec fauſtas referunt ſpectacula pugnas?
O ſi quis varios doctus miſcere colores,
Innocuo valeas fera prælia ludere fuco,
Hic habilem oſtenta dextram, monumentaque Belli
Erige *Boyniaci*; & memori ſuſpende Tabellâ

Depictas acies & tela minantia telis.

Ergo age, felices ſuccos tractuſque perennes
Finge potens calami, primoque in limine chartæ
Caſtra inimica color ſignet; juxtaque Juventus
Gallica, degenereſque fremant, fœdum agmen, *Hyberni.*

Flecte dehinc digitos aliò, & tentoria magni
Exſurgant *Gulielmi*, atque hinc Heroas & illinc
Magnanimos deſcribe; ſed ô quæ dextra labores
Regis, & ardentes pugnas ad Flumina *Boynæ*
Sperabit ſimulare? quis atro in ſanguine *Gallos*,
Singultuſque Virûm morientûm, igneſque ſonantes
Per medias undas, & mortis mille figuras
Oſtendet? tamen hoc aude, & totum indue *Zeuxin.*

Naſſovius fremat ante acies, & qualis in armis
Intonuit quondam, & proſtravit cuſpide Gallos
Per *Moſæ* ripas; talis nunc fervidus enſem
Corripiat, turmaſque inſtiget ad arma volentes.
Qua ſe cunque ferat, terror comitetur euntem,
Et juxta lætis plaudat Victoria pennis.

Hunc circum depinge Duces, & primus in hoſtes
Irruat *Ormondus*, Gallorumque agmina ferro
Proterat;* *Ormondi* quoties inamabile nomen
Attingit *Lodoici* aures, tremor occupat artus,
Oſſoriique ſubit campos vaſtantis imago.

En! iterum furit *Ille*, & adhuc in *prole* superstes
Tela quatit *Genitor*: nam vires *Natus* easdem
Et similes in bella animos & pectora ducit
Æmula, Virtutis patriæ non degener *Hæres*.
Salve Atavis & Avis magnoque simillime *Patri*,
Salve Heros invicte; tuæ gratantur *Athenæ*
Te reducem, tibi perpetuas *Rhedycina* corollas
Nectit, Pieriâque ornat tua tempora lauro.
Fælix ante alias! tali suffulta *Patrono*,
In quantum sese *Rhedycinæ* Gloria tollet!
Perge Heros, seu pax niveis circumvolat alis,
Seu Te bella juvant, stimulent exempla *Parentis*,
Et magni *Gulielmi*.

Parce, tuos si jam neglexi, *Zeuxi*, colores,
Immemoremque Erato vastum me immisit in æquor,
Sume iterum Tabulas, & fida reponat arundo
Schombergum, & capitis canos ostendat honores.
Ille auro insignis properet per flumina *Boynæ*,
Vectus equo niveo; fugiat perterritus *Hostis*
Per campum, & nimium notos exhorreat enses:
At circum *Senior* flammas & vulnera mille,
Mille neces spargat, sed mox tamen occidat *Ipse*
Aversis fatis, & iniquo vulnere victus.

Heu! miserande *Senex*, hic, Pictor, pone tabellas,

Pone

Pone tuos paulùm calamos; crudelia lapsi
Fata Ducis ploremus, humi jacet inclytus Heros
Pallidus, exanimis; non talem *Guardia* vidit
Scandentem muros & vastâ strage furentem.
Purpureas hîc funde Rosas, hîc Lilia tristi
Sparge manu, & saltem lachrymas impende favillis.

Et nunc si voces gemitusque effingere possis,
Zeuxi memor, varias luctûs molire figuras,
Ploret tota cohors, & versis lugeat armis;
Jamque tubæ lugubre sonent, multoque ululatu
Heu frustrà ingeminet planctus, raptumque requirat
Turba Ducem; quin Tu *Gulielmi* ponere fletus
Neu speres impar, sed velum obtende dolenti.

Non tamen *Ille* adeo volvat sub pectore luctus,
Quin animo generosam iram, justosque furores
Concipiat, casusque graves miseratus *Amici*
Defuncto paret inferias. Ergo æquore Gallos
Ultor agat toto indignans, & vindice ferro
(Heu nimium viles animas!) sub Tartara mittat,
Celtasque, Senonasque, paludicolasque Juvernos.
Fœcundet novus imber humum, sub gurgite volvat
Boyna viros atque arma simul galeasque cruentas,
Et lentos tabo protrudat in æquora fluctus.

Mox pia *Nassovio* portas *Eblana* repandat,

Instau-

Inſtauretque novos Regi ſervata triumphos.
Illa caput nitidum veteris jam oblita doloris
Attollat, totoque ſinu gratiſſima magnum
Accipiat Dominum, placidis & inhæreat ulnis.

Hæc ubi reddideris, argutior omnia terge
Subtili digito, finemque impone labori.

Et velut *Æneas Libycâ* ſecurus in aulâ
Se comiteſque ſuos pugnantes parjete vidit,
Hîc bellum Heroaſque acri certamine *Cæſar*
Aſpiciat mixtos, & ſe miretur in illis.

Quid tamen ô dulces prodeſt tetigiſſe Penates
Si rurſum in cædes rapitur, nova regna per undas
Quærat, & adverſis iterum ruat obvius armis?
Quin bello abſtineas, *Cæſar*, nec rurſus iniquis
Tantam crede animam ventis; En! ipſa *Maria*
Orat, & extendit tibi tota *Britannia* palmas.
Parce tuis, *Gulielme*, ſat ô ſat fama per orbem
Jampridem emicuit; ſat novit Gallia quantus
In clypeum aſſurgas, quo mittas turbine ferrum;
Teſtis *Luxemburgus*, & atro occultus in antro
Condæus, fuſuſque tuis *Turennius* armis.
Te tamen urget adhuc *Lodoix*, belloque laceſſit,
Teque putat pejorem Atavo, qui contudit *Alvam*,
Dimovitque jugum Batavis crudele *Philippi*.

Fallitur:

Fallitur: *Auriacâ* nemo de gente *Sicambros*
In tantum evexit Proavos, nec *Belgica* quondam
Ullo ſe tantum tellus jactavit Alumno.
Te quantum nuper perterrita ſenſit *Ierne*,
Cum Senonum multâ turbâſti ſtrage Phalanges!
Num talis *Fredericus* erat? num tantus in armis
Mauritius Batavo *Spinolam* milite fudit?
Heu, *Lodoice*, tuos jam corpora ſparſa per agros,
Et *Ligerim* multo ſpumantem ſanguine cerno.
Nempe iterum Anglorum Regem *Pariſina* videbunt
Mœnia, flagranteſque faces & tela minantem,
Creſſiacique iterum pingueſcent ſanguine campi.

W. Percivale, Ædis Chr. Alumnus.

Deſcriptio

Defcriptio Spectaculi,

QUOD EXHIBET

Templum HARLEMIANUM.

DUM citharam argutus digitis falientibus urget
Amphion, circum crebras fe attollere turres
Afpicit attonitus, faxifque volentibus urbem
Surgere fponte fuâ, & fubitas coalefcere Thebas.
Nunc tamen Antiquæ fuperat Miracula famæ
Harlemiana Ædes, ubi nullo ftructa labore
Oftia fe pandunt; templum infpicientia condunt
Lumina, & ipfe Sibi fpectacula præbet Ocellus.
Quin age, quà minimum tenui datur ore foramen
Pone oculum, parva imprimis tibi fcena patebit
Et vicina brevem claudent confinia vifum,
Exiguumque larem cernes anguftaque clauftra;
Continuo afpectu fe fubtrahit, atque fequentes
Templum oculos fugit, & fubito (Mirabile vifu!)

Altius

Altius aſſurgit Tectum, Murique recedunt,
Longa Columnarum ſeries jam mœnia utrinque
Deſerit, & medio ſeſe erigit ardua Templo.
Has inter depictus Homuncio Marmora luſtrans
Amplior incedit, miratur inania membra
Augeri, & ſenſim inſtabilem ſibi creſcere formam.
Roſtra extant, craſſo conſtructa ſedilia fuco
Apparent, & Menſa verendæ conſcia cœnæ,
Lychnique, & calices, & cætera ſacra ſupellex.
Nec meliore Senex vitreos contraxerat arte
Cœlos, cum fragiles paſſim diſcurrere ſtellas
Finxerat, & totum retulit Minor Orbis Olympum.
Organa, quæ ſummis primò laquearibus hærent,
Mox variis diſtincta tubis declivia pendent
Ad latera, & pronus Fidium demittitur Ordo;
Ecce tamen ſupra, qui horas, & tempora narrat,
Diſcum! dum latè circum ædes tota movetur,
Ipſe ſibi ſolum conſtat, ſpatioque priori
Contentus, Formam cautè tutatur eandem.
Obſtupet ipſe ſuæ Phœbus Miracula lucis,
Vimque datam radiis, atque unde potentia ſcenam
Orta ſit Augendi petit, Admiranſque fatetur,
Nil tale in toto occurri, quem circuit, Orbe.
At dum per pictos ſpatiantur lumina muros,

Stat juxta Interpres doctus ſpectacula paſſim
Exponens, & ubique oculos per ſingula ducit;
Sic templi cuſtos, cui divûm ornare penates
Cura, & portarum cecidit cuſtodia ſorti,
Affert ingentem, ſi quis venit advena, clavem,
Atque intùs ſpectantem admittit, & omnia circum,
Cultuſque, & tumulos, opera, & monumenta repandit.
Si tamen aſpiceres quo ſeſe limite fucus
Siſtat, neve ultrà eluſos juvat error Ocellos.
Hinc aciem amoveas, jubeaſque patere feneſtram;
Quà ſpatio majori aditus ſe pandit apertus,
Atria vaneſcunt, ſubitò ſe contrahit ingens
Machina, jamque abit in formam revoluta priorem.
Decreſcunt arcus fracti, & penetrale profundum.
Jam muri apparent humiles, & mœnia fuco
Sordent, immenſumque latet ſub pyxide Templum.

Steph. Clay, Coll. Magd. Dem.

RESURRECTIO

DELINEATA

ad Altare Col. Magd. Oxon.

EGregios fuci tractus, calamique labores,
Surgentesque hominum formas, ardentiaque ora
Judicis, & simulacra modis pallentia miris
Terribilem visu pompam, Tu Carmine Musa
Pande novo, vatique sacros accende furores.
Olim Planitiem (quam nunc fœcunda Colorum
Insignit Pictura) inhonesto & simplice cultu
Vestiit albedo, sed nè rima ulla priorem
Agnoscat faciem, mox fundamenta futuræ
Substravit Pictor tabulæ, humoremque sequacem
Per muros traxit; velamine mœnia crasso
Squallent obducta, & rudioribus illita fucis.
Utque (polo nondum stellis fulgentibus apto)
Nè spatio moles immensa dehiscat inani,

Per

Per cava cœlorum, & convexa patentia latè
Hinc atque hinc interfusus fluitaverat Æther;
Mox radiante novum torrebat lumine mundum
Titan, & pallens alienos mitiùs ignes
Cynthia vibrabat; crebris nunc consitus astris
Scintillare polus, nuuc fulgor Lacteus omne
Diffluere in Cœlum, longoque albescere tractu.

Sic, operis postquam lusit primordia Pictor,
Dum sordet paries, nullumque fatetur Apellem,
Cautius exercet calamos, atque arte tenacem
Confundit viscum, succosque attemperat, omnes
Inducit tandem formas; apparet ubique
Muta cohors, & Picturarum vulgus inane.

Aligeris muri vacat ora suprema Ministris,
Sparsaque per totam Cœlestis turba Tabellam
Raucos inspirat lituos, buccasque tumentes
Inflat, & attonitum replet clangoribus orbem.
Defunctis sonus auditur, tabulamque per imam
Picta gravescit humus, terris emergit apertis
Progenies rediviva, & plurima surgit imago.

Sic, dum fœcundis *Cadmus* dat semina sulcis,
Terra tumet prægnans, animataque gleba laborat,
Luxuriatur ager segete spirante, calescit
Omne solum, crescitque virorum prodiga messis.

Jam

Jam pulvis varias terræ diſperſa per oras,
Sive inter venas teneri concreta metalli,
Senſim diriguit, ſeu ſeſe immiſcuit herbis,
Explicita eſt; molem rursùs coaleſcit in unam
Diviſum funus, ſparſos prior alligat artus
Junctura, aptanturque iterum coeuntia membra.
Hîc nondum ſpecie perfecta reſurgit imago,
Vultum truncata, atque inhoneſto vulnere nares
Manca, & adhuc deeſt informi de Corpore multum.
Paulatim in rigidum hîc vita inſinuata cadaver
Motu ægro vix dum redivivos erigit artus.
Inficit his horror vultus, & imagine totâ
Fuſa per attonitam pallet formido figuram.
Detrahe quin oculos Spectator, & ora nitentem
Si poterint perferre diem, medium inſpice murum,
Quâ ſedet orta Deo proles, Deus ipſe, ſereno
Lumine perfuſus, radiiſque inſperſus acutis.
Circùm tranquillæ funduntur tempora flammæ,
Regius ore vigor ſpirat, nitet Ignis ocellis,
Plurimaque effulget Majeſtas Numine toto.
Quantùm diſſimilis, quantùm ô! mutatus ab illo,
Qui peccata luit cruciatus non ſua, vitam
Quando luctantem cunctatâ morte trahebat!
Sed fruſtrà voluit defunctum Golgotha numen

Condere,

Condere; dum victâ fatorum lege triumphans
Nativum petiit cœlum, & ſuper æthera vectus
Deſpexit Lunam exiguam, Solemque minorem.

Jam latus effoſſum, & palmas oſtendit utraſque,
Vulnuſque infixum pede, clavorumque recepta
Signa, & tranſacti quondam veſtigia ferri.
Umbræ hùc felices tendunt, numeroſaque cœlos
Turba petunt, atque immortalia dona capeſſunt.
Matres, & longæ nunc reddita Corpora vitæ
Infantûm, Juvenes, Pueri, innuptæque Puellæ
Stant circùm, atque avidos jubar immortale bibentes
Affigunt oculos in Numine; Laudibus æther
Intonat, & læto ridet Cœlum omne triumpho.
His Amor impatiens conceptaque gaudia mentem
Funditùs exagitant, imoque in pectore fervent.
Non æquè exultat flagranti corde *Sibylla*,
Hoſpite cùm tumet incluſo, & præcordia ſentit
Mota Dei ſtimulis, nimioque calentia Phœbo.

Quis tamen ille novus perſtringit lumina fulgor?
Quam Mitrâ effigiem diſtinxit Pictor, honeſto
Surgentem è tumulo, Alatoque Satellite fultam?
Agnoſco faciem, vultu latet alter in illo
Wainfletus, ſic ille oculos, ſic ora ferebat:
Eheu quando animi par invenietur Imago!

Quando

Quando alium similem virtus habitura! ——
Irati innocuas securus Numinis iras
Aspicit, impavidosque in Judice figit ocellos.
Quin age, & horrentem commixtis Igne tenebris
Jam videas scenam, multo hîc stagnantia fuco
Mœnia flagrantem liquefacto Sulphure rivum
Fingunt, & falsus tantâ arte accenditur Ignis,
Ut toti metuas tabulæ, ne flamma per omne
Livida serpat opus, tenuesque absumpta recedat
Pictura in cineres, propriis peritura favillis.
Hùc turba infelix agitur, turpisque videri
Infrendet dentes, & rugis contrahit ora.
Vindex à tergo implàcabile sævit, & ensem,
Fulmineum vibrans acie flagrante sceleftos
Jam Paradiseis iterum depellit ab oris.
Heu! quid agat tristis? quò se cœlestibus iris
Subtrahat? ô! quantùm vellet nunc æthere in alto
Virtutem colere! at tandem suspiria ducit
Nequicquam, & serò in lacrymas effunditur; obstant
Sortes non revocandæ, & inexorabile Numen.
Quàm varias aperit veneres Pictura! periti
Quot calami legimus vestigia! quanta colorum
Gratia se profert! tales non discolor Iris
Ostendat, vario cùm lumine floridus imber

Rore nitet toto, & guttâ ſcintillat in omni.
O fuci nitor, ô pulchri durate Colores!
Nec, Pictura, tuæ langueſcat gloria formæ,
Dum lucem videas, qualem exprimis ipſa, ſupremam.

Jo. Addiſon, è Coll. Magd.

MICROSCOPIUM.

ARtes naturæ varias, quas dædala rebus
Pandit in exiguis, quales animalibus artus
Offaque conceffit, quæ ferica texuit alis,
Quos mores & quæ pugnacibus addidit arma,
Loricas, galeafque, & non imitabile tergum,
Expediam: hæc latuere oculos, femperque laterent,
Vitrea ni per fepta tubo tranfmiffa fereno
Induerant magnos artus & vix fua membra.

Ecce! Animal —— quid fi verfu intractabile nomen?
Notior haud fua cuique coma eft; tantum illud inerrat
Crinibus: induitur teftâ, quæ preffa fatifcit
Cum crepitu: mediâ furgunt duo cornua fronte;
Hæc præeunt, interque comas immiffa fonantes
Ante parant aditum, via ne fylveftris eunti
Impediat greffus, oculos aut radat inermes.
Interior femora ad pectus fubnexa revincit
Mufculus; hinc crurum feries dimittitur æquos
Juncta per articulos, tum fe verfatilis unguis

Deſcriptio Spectaculi,

QUOD EXHIBET

Templum HARLEMIANUM.

DUM citharam argutus digitis ſalientibus urget
Amphion, circum crebras ſe attollere turres
Aſpicit attonitus, ſaxiſque volentibus urbem
Surgere ſponte ſuâ, & ſubitas coaleſcere Thebas.
Nunc tamen Antiquæ ſuperat Miracula famæ
Harlemiana Ædes, ubi nullo ſtructa labore
Oſtia ſe pandunt; templum inſpicientia condunt
Lumina, & ipſe Sibi ſpectacula præbet Ocellus.
Quin age, quà minimum tenui datur ore foramen
Pone oculum, parva imprimis tibi ſcena patebit
Et vicina brevem claudent confinia viſum,
Exiguumque larem cernes anguſtaque clauſtra;
Continuo aſpectu ſe ſubtrahit, atque ſequentes
Templum oculos fugit, & ſubito (Mirabile viſu!)

Altius

Altius aſſurgit Tectum, Murique recedunt,
Longa Columnarum ſeries jam mœnia utrinque
Deſerit, & medio ſeſe erigit ardua Templo.
Has inter depictus Homuncio Marmora luſtrans
Amplior incedit, miratur inania membra
Augeri, & ſenſim inſtabilem ſibi creſcere formam.
Roſtra extant, craſſo conſtructa ſedilia fuco
Apparent, & Menſa verendæ conſcia cœnæ,
Lychnique, & calices, & cætera ſacra ſupellex.
Nec meliore Senex vitreos contraxerat arte
Cœlos, cum fragiles paſſim diſcurrere ſtellas
Finxerat, & totum retulit Minor Orbis Olympum.
Organa, quæ ſummis primò laquearibus hærent,
Mox variis diſtincta tubis declivia pendent
Ad latera, & pronus Fidium demittitur Ordo;
Ecce tamen ſupra, qui horas, & tempora narrat
Diſcum! dum latè circum ædes tota movetur,
Ipſe ſibi ſolum conſtat, ſpatioque priori
Contentus, Formam cautè tutatur eandem.
Obſtupet ipſe ſuæ Phœbus Miracula lucis,
Vimque datam radiis, atque unde potentia ſcenam
Orta ſit Augendi petit, Admiranſque fatetur,
Nil tale in toto occurri, quem circuit, Orbe.
At dum per pictos ſpatiantur lumina muros,

Stat

Stat juxta Interpres doctus spectacula passim
Exponens, & ubique oculos per singula ducit;
Sic templi custos, cui divûm ornare penates
Cura, & portarum cecidit custodia sorti,
Affert ingentem, si quis venit advena, clavem,
Atque intùs spectantem admittit, & omnia circum,
Cultusque, & tumulos, opera, & monumenta repandit.
Si tamen aspiceres quo sese limite fucus
Sistat, neve ultrà elusos juvat error Ocellos.
Hinc aciem amoveas, jubeasque patere fenestram;
Quà spatio majori aditus se pandit apertus,
Atria vanescunt, subitò se contrahit ingens
Machina, jamque abit in formam revoluta priorem.
Decrescunt arcus fracti, & penetrale profundum.
Jam muri apparent humiles, & mœnia fuco
Sordent, immensumque latet sub pyxide Templum.

Steph. Clay, Coll. Magd. Dem.

RESUR-

RESURRECTIO

DELINEATA

ad Altare Col. Magd. Oxon.

EGregios fuci tractus, calamique labores,
Surgentesque hominum formas, ardentiaque ora
Judicis, & simulacra modis pallentia miris
Terribilem visu pompam, Tu Carmine Musa
Pande novo, vatique sacros accende furores.

Olim Planitiem (quam nunc fœcunda Colorum
Insignit Pictura) inhonesto & simplice cultu
Vestiit albedo, sed nè rima ulla priorem
Agnoscat faciem, mox fundamenta futuræ
Substravit Pictor tabulæ, humoremque sequacem
Per muros traxit; velamine mœnia crasso
Squallent obducta, & rudioribus illita fucis.

Utque (polo nondum stellis fulgentibus apto)
Nè spatio moles immensa dehiscat inani,

Per cava cœlorum, & convexa patentia latè
Hinc atque hinc interfusus fluitaverat Æther;
Mox radiante novum torrebat lumine mundum
Titan, & pallens alienos mitiùs ignes
Cynthia vibrabat; crebris nunc consitus astris
Scintillare polus, nuuc fulgor Lacteus omne
Diffluere in Cœlum, longoque albescere tractu.

Sic, operis postquam lusit primordia Pictor,
Dum sordet paries, nullumque fatetur Apellem,
Cautius exercet calamos, atque arte tenacem
Confundit viscum, succosque attemperat, omnes
Inducit tandem formas; apparet ubique
Muta cohors, & Picturarum vulgus inane.

Aligeris muri vacat ora suprema Ministris,
Sparsaque per totam Cœlestis turba Tabellam
Raucos inspirat lituos, buccasque tumentes
Inflat, & attonitum replet clangoribus orbem.
Defunctis sonus auditur, tabulamque per imam
Picta gravescit humus, terris emergit apertis
Progenies rediviva, & plurima surgit imago.

Sic, dum fœcundis *Cadmus* dat semina sulcis,
Terra tumet prægnans, animataque gleba laborat,
Luxuriatur ager segete spirante, calescit
Omne solum, crescitque virorum prodiga messis.

Jam

Jam pulvis varias terræ dispersa per oras,
Sive inter venas teneri concreta metalli,
Sensim diriguit, seu sese immiscuit herbis,
Explicita est; molem rursùs coalescit in unam
Divisum funus, sparsos prior alligat artus
Junctura, aptanturque iterum coeuntia membra.
Hîc nondum specie perfecta resurgit imago,
Vultum truncata, atque inhonesto vulnere nares
Manca, & adhuc deest informi de Corpore multum.
Paulatim in rigidum hîc vita insinuata cadaver
Motu ægro vix dum redivivos erigit artus.
Inficit his horror vultus, & imagine totâ
Fusa per attonitam pallet formido figuram.

Detrahe quin oculos Spectator, & ora nitentem
Si poterint perferre diem, medium inspice murum,
Quâ sedet orta Deo proles, Deus ipse, sereno
Lumine perfusus, radiisque inspersus acutis.
Circùm tranquillæ funduntur tempora flammæ,
Regius ore vigor spirat, nitet Ignis ocellis,
Plurimaque effulget Majestas Numine toto.
Quantùm dissimilis, quantùm ô! mutatus ab illo,
Qui peccata luit cruciatus non sua, vitam
Quando luctantem cunctatâ morte trahebat!
Sed frustrà voluit defunctum Golgotha numen

Condere,

Condere; dum victâ fatorum lege triumphans
Nativum petiit cœlum, & ſuper æthera vectus
Deſpexit Lunam exiguam, Solemque minorem.

Jam latus effoſſum, & palmas oſtendit utraſque,
Vulnuſque infixum pede, clavorumque recepta
Signa, & tranſacti quondam veſtigia ferri.
Umbræ hùc felices tendunt, numeroſaque cœlos
Turba petunt, atque immortalia dona capeſſunt.
Matres, & longæ nunc reddita Corpora vitæ
Infantûm, Juvenes, Pueri, innuptæque Puellæ
Stant circùm, atque avidos jubar immortale bibentes
Affigunt oculos in Numine; Laudibus æther
Intonat, & læto ridet Cœlum omne triumpho.
His Amor impatiens conceptaque gaudia mentem
Funditùs exagitant, imoque in pectore fervent.
Non æquè exultat flagranti corde *Sibylla*,
Hoſpite cùm tumet incluſo, & præcordia ſentit
Mota Dei ſtimulis, nimioque calentia Phœbo.

Quis tamen ille novus perſtringit lumina fulgor?
Quam Mitrâ effigiem diſtinxit Pictor, honeſto
Surgentem è tumulo, Alatoque Satellite fultam?
Agnoſco faciem, vultu latet alter in illo
Wainfletus, ſic ille oculos, ſic ora ferebat:
Eheu quando animi par invenietur Imago!

Quando

Quando alium ſimilem virtus habitura! ——
Irati innocuas ſecurus Numinis iras
Aſpicit, impavidoſque in Judice figit ocellos.

Quin age, & horrentem commixtis Igne tenebris
Jam videas ſcenam, multo hîc ſtagnantia fuco
Mœnia flagrantem liquefacto Sulphure rivum
Fingunt, & falſus tantâ arte accenditur Ignis,
Ut toti metuas tabulæ, ne flamma per omne
Livida ſerpat opus, tenueſque abſumpta recedat
Pictura in cineres, propriis peritura favillis.
Hùc turba infelix agitur, turpiſque videri
Infrendet dentes, & rugis contrahit ora.
Vindex à tergo implàcabile ſævit, & enſem
Fulmineum vibrans acie flagrante ſceleſtos
Jam Paradiſeis iterum depellit ab oris.
Heu! quid agat triſtis? quò ſe cœleſtibus iris
Subtrahat? ô! quantum vellet nunc æthere in alto
Virtutem colere! at tandem ſuſpiria ducit
Nequicquam, & ſerò in lacrymas effunditur; obſtant
Sortes non revocandæ, & inexorabile Numen.

Quàm varias aperit veneres Pictura! periti
Quot calami legimus veſtigia! quanta colorum
Gratia ſe profert! tales non diſcolor Iris
Oſtendat, vario cùm lumine floridus imber

Rore nitet toto, & guttâ ſcintillat in omni.
O fuci nitor, ô pulchri durate Colores!
Nec, Pictura, tuæ langueſcat gloria formæ,
Dum lucem videas, qualem exprimis ipſa, ſupremam.

Jo. Addiſon, è Coll. Magd.

MICROSCO-

MICROSCOPIUM.

ARtes naturæ varias, quas dædala rebus
Pandit in exiguis, quales animalibus artus
Ossaque concessit, quæ serica texuit alis,
Quos mores & quæ pugnacibus addidit arma,
Loricas, galeasque, & non imitabile tergum,
Expediam: hæc latuere oculos, semperque laterent,
Vitrea ni per septa tubo transmissa sereno
Induerant magnos artus & vix sua membra.

Ecce! Animal —— quid si versu intractabile nomen?
Notior haud sua cuique coma est; tantum illud inerrat
Crinibus: induitur testâ, quæ pressa fatiscit
Cum crepitu: mediâ surgunt duo cornua fronte;
Hæc præeunt, interque comas immissa sonantes
Ante parant aditum, via ne sylvestris eunti
Impediat gressus, oculos aut radat inermes.
Interior femora ad pectus subnexa revincit
Musculus; hinc crurum series dimittitur æquos
Juncta per articulos, tum se versatilis unguis

 Complicat

Complicat in pugnum, complexuque obvia prensat:
Inde larem interdùm linquens & opaca comarum,
Summa petit capitis, pedibusque tenacibus hærens
Pendula per tremulum firmat vestigia crinem.
Sin digiti dociles venandi aut lethifer instat
Admonitus morsu pollex, petit ocyus umbram
In præceps lapsus per crinem, artusque repente
Colligit in nodos, & inextricabilis hæret:
Aut patriam linquens ignota per avia colli
Tendit iter, tergique errat vagus exul in oris.

Proxima sese oculis dat aranea: dorsa tumere
Incipiunt; crescit membris crescentibus horror.
Sed caput angustum, nec in ullam mobile partem
Natura inseruit cervici, at lumina summum
Transtulit in tergum, & numero sex undique fixit
Ordine, quæ latè speculentur, siqua feratur
Musca sub occultæ stridens confinia telæ.
Aspice juncturas crurum per mutua nexas,
Quà gracilis genuum facit internodia poples:
Utitur his, quando sub noctem egressa videtur
Et sarcire dolos, & hiantia cogere fila,
Aut radios centro projectos jungere linis
Transversè impositis, atque omnia figere nodo,
In spem prædarum, & miseris fata ultima muscis.

Cum

Cum ſimul illapſam prædam trepidantia longè
Fila monent, progreſſa ſpecu ocyus illa propinquat
Corpore multiplici, membriſque frequentibus inſtat:
Namque ita proſpectum muſcis, corpuſcula ne quid
Illapſu obrueret ſubito aut inopinus adeſſet
Hoſtis, ut in varias oculorum objecta figuras
Inciderent, rerumque haud una daretur imago.
Qualis enim ad cœli lucem cum obvertit iaſpis
Quadratas facies, cuncta hinc diviſa reſultant,
Et totidem effigies reddunt, numeruſque feneſtris
Accedit: muſcæ tales (ſi credere vitro
Fas) oculos natura dedit, ſectoſque polivit
In varias facies; vnde illa tuetur arachnen
Corpore diviſam, & crebrâ ſub imagine ſtantem;
Quò tremit, & plures objectis cruribus hoſtes
Expectat: fruſtrà: hæc vi prenſat & implicat uncos
Circumfuſa pedes; nequicquam viribus impar
Multa reluctatur, nequicquam vincula quaſſat
Sæpius aſſurgens, toties revoluta recumbit
Hoſte ſub innumero, longâque ita morte laborat:
Exuviaſque domum & ſpolia aurea portat arachne,
Et caput & truncas alas infixaque filo
Speluncæ in foribus ſuſpendit inania crura.

Quid memorem urticæ non enarrabile textum?

Mordacis tactu quis enim non conſcius herbæ?
Per vitrum riguas valles, clivoſque tumentes
Hirſuto aſpicias folio, quibus aſpera ſylva
Conſurgit, parvoſque tegunt haſtilia colles.
Horum apices tactu ſiquis percurrere molli
Audeat, ultrices inſpirat acumine ſuccos
Herba venenata, & reſilit cum vulnere pollex.

Jam glandis ſemen ſublatis pellibus aſtat,
Primitiæ quercûs: ut parvæ brachia frondes
Parva tegunt, glandeſque minores frondibus extant!
Aſpice quantum humeros in latum exporrigit, umbram
Affectans, cœli & jam provocat arma, futurum
Et Jovis oraclum, & feſſis ſolamina capris!

Neve tuam, licet antra foves, Formica, recondes
Effigiem: admiror vultus: ſed quid caput iſtam
Fert galeam? nec pugnæ habilis, nec idonea bello es;
Ire laboratum, ſubque horrea cogere farra
Hic amor eſt: agnoſco humeros, queis ferre ſolebas
Aut viciæ granum, aut curtæ grave pondus avenæ,
Dimidium meſſis: ſerratos ordine dentes
Comprimit os, onera ut cunctorum in fruſtula morſu
Æqua ſecet, ſtatuatque humeris verſatile pondus.

Ecce! acarus trajectus acu per ſquamea texta
Loricæ & validas crates laterum: ut furit! ut ſe

Erigit

Erigit indignans! pedibus contingere ferrum
Aggreditur, jam jamque tenens crura undique circum
Figere, nec medium nitens complectitur orbem.
Aſpice ut articulos genuum mors frigida ſolvit,
Unguiculique micant graciles! dehinc colla reponens
Foſſum in caſeolo moriens reminiſcitur antrum:
Scilicet in mediâ, patuit ſi caſeus alvo,
Subjacuitque cadis, deſcendit Bacchus, & ova
Hîc inventa cavis fœcundat: nec mora, patris
Conſcia perrumpunt tenues animalcula cruſtas
Nata Deo, quamvis Epicuri turba negabit
Improba, ſed maſsâ fingit coaleſcere putri.
Forte & ſint illis ſua prælia, forte ſub antris
Gens ſtruat oppidula, & graveolentes excavet urbes,
Forte etiam leges condat, parvumque ſenatum.
Felix heu nimium felix! dum cuſpide ſævâ
Inſcius in partes media inter talia culter
Dividat imperium: fruſtra per proxima quærunt
Effugium, & crebro trepidant pede tecta ſubire;
Nam cum dimidio regno cumque urbibus amplis
Tota in jejunum fertur Reſpublica ventrem.

Cætera quis verſu comprendat? multa cavarunt
In foliis nidos animalia: nonne tumentes
Sæpe vides nodos, ſcabiemque aut ulcera frondi

Inſcius

Inscius increvisse putes? gens tota sub istis
Speluncis habitat, foliique inclusa minutas
Et venas bibit, & cunabula concava rodit.
Sin tibi parca fides, fœcundos excute nodos,
Carceris atque aufer tunicam: tunc agmina cernes
Luce intus trepidare novâ, sibi visa renasci,
Ocyus exportare fugâ regem, ova, pedumque
Truncam jam sobolem, & patriæ plorare ruinam;
Tum fata in folii diverso tramite quærunt.

Tho. Bisse, C. C. C.

DECRETUM

DECRETUM
OXONIENSE,
Anno 1683.

O Lycio dilecta Deo *Rhydicina*, potentem,
Cui cytharam, nervosque dedit Thymbræus Apollo;
Ipse suas artes: Te carmine, Diva, quotannis
Insequimur festo, Tibi nos solennia semper
Votaque & æternos læti instauramus honores.
En, & nunc laudum surgit fœcunda Tuarum
Materies, nunc arrepto Te dicere plectro
Musa jubet, *Carolumque* loquacibus addere chordis.
Salve, sancta Parens, Tuque, ô certissima Divûm
Progenies, dubias regni qui flectis habenas,
Carolide, salve, Lethi Te plurima cingit
Nequicquàm facies, nequicquàm mille lacessunt
Agmina, jurátæque horrenda in fœdera dextræ:
Dùm viget illa Tuum *Rhydicina* haud immemor unquàm
Tutari caput, & sceleratas pandere fraudes.

Illa

Illa Tibi tereti frontem circundat olivâ,
Et viridem nectit circum pia tempora laurum,
Attonitas quatiens non bruto fulmine Turmas.
Jam regi devota Fides, sub funere languens,
Pressa malis circum, atque indignis cincta catenis,
Lumina (quod poterat) longo liventia luctu
Sustulit ad cœlum; &, quis nunc me (voce vocavit
Extremâ) eripiat tantis è cladibus ultor?
Audiit has secura mali *Rhydicina* querelas,
Auxiliumque tulit: tùm protinùs, auspice Divâ,
Seditio (fœdum, ac visu mirabile monstrum.)
Procubuit, terramque indignanti ore momordit.
Qualis ubi Andromedam Perseus materna luentem
Crimina, & ad duras religatam in littore cautes
Aspexit miserans; clypeo confisus & ense,
Pone metum, Virgo, non es sine vindice, dixit:
Nec mora, congreditur, Cetique per ilia ferrum
Exigit, ille vomens tumidum de pectore virus
Volvitur, & mediâ jacuit resupinus arenâ.

Haùd jam ultrà vulgi bibulas illapsa per aures
Dogmata, Principibus multùm funesta ciebunt,
Irasque, insidiasque, & duri semina belli:
Ardet enim fusis circum undique noxia flammis
Pagina, damnatæque inhonesto funere chartæ.

Quan-

Quanquàm ô si simili, quicunque hæc scripserit Author
Fato succubuisset, eodemque arserit ignis
In medio videas flammâ crepitante cremari
Miltonum, (terris cœloque inamabile nomen)
Qui contemptorem regum, populique patronum
Se tulit Angliaci, speciosas texere fraudes
Doctus, & impuris leges obtendere cœptis.
Sed tamen huic magnas animosa in carmina vires
Diva dedit, geniumque implevit dexter Apollo.
Seù bello accingat metuendâ cominùs hastâ
Luciferum gradientem, & vix Michaele minorem:
Seù dicat primum temerè jacuisse Parentem
Acclinem violis, & suavè rubenti hyacintho.
O! *Caroli* laudes tali si dicere versu
Maluerit, non jam periisset vindice flammâ:
Sed seram famam æternum misisset in ævum,
Unam passurus, mundo flagrante, ruinam.

His etiam accedit Diti sacer *Hobbius* aris,
Hobbius invisum ventura in sæcula nomen,
Qui stabiles rerum leges immiscuit audax,
Et veteres penitùs Naturæ excussit habenas.
Sed frustrà lævas molitur pectore curas,
Insudat frustrà, atque animi ferale venenum
Evomit in chartas: juncti fidissima contrà

Stat

Stat vox *Oxonij*, valido par argumento.
* Ille etiam *Scoticâ* qui quondam turbidus Aulâ
Jus regum angusti contraxit limite gyri,
Qui toties populos immisit in arma furentes,
Multaque subjecit gliscenti incendia bello,
Nunc ignem subit, & flammis ultricibus ardet.
Hæ Tibi sunt laudes, immortalesque triumphi,
O Dea, Bellositi sacras quæ protegis arces
Hæc Tu monstra domas: nec Te (si quando ruentis
Posceret imperii casus) Temploque futurum
Et Sibi præsidium, *Carolum* spes vana fefellit.
Scilicet hoc sperare Patrum dedit & sua Virtus,
Regi certa fides, & nescia fœdera rumpi.
Tu, cum vesani, ruerent in mutua cives
Vulnera, sæviretque animis ignobile vulgus,
Ausa *Caledoniæ* speciosa ænigmata LIGÆ
Sublatis aperire dolis, communia Plebis
Damnasti scelera, & suffragia Poplicolarum.
O *Caroli* vindex! ô Relligionis honorem
Antiquæ, puramque fidem non immemor unquam
Asserere! & si qua possent Regalia Jura
Defendi virtute tuâ hâc defensa fuissent.
At non, si quondam succumberet irrita virtus,
Et nunc sors eadem fidis conatibus obstet.

* *Buchananus.*

Fallor?

Fallor? an incipiunt læti procedere menſes?
Seclorumque novus fuſis evolvier ordo?
Stat legi ſua vis: vetitos plebecula cœtus
Deſerit: unanimes redeunt in priſtina turmæ:
Subſidunt animi: nuſquam Fanaticus ardor
Apparet, nuſquam veteris veſtigia flammæ.

——ex Æde Chr.

HIRCO.

HIRCOCERVUS.

Esse quid hoc dicam? certè hæc nil tale tulerunt
Sæcula; nec memini veteres ceciniſſe poetas:
Hoc nuſquam Flaccum ſublimi prodere cantu
Mens juſſit congeſta: Maro ſurgente Camœnâ
Arma virumque canit, ſed non canit *Hircocervum.*
Sed quid me impellit non convenientia Muſæ
Dicere? quid ſacri canonem diffringere *Smeti?*
Nempe fugit doctas metri vox barbara leges,
Averſata artes placidiſque inimica Camœnis.
Prodigium hoc variæ (ut quondam Cretenſe) recondunt
Ambages Labyrinthi & inextricabilis error:
Ducenti quis cæca reget veſtigia filo?
Quis dubio expediet latitans ænigmate monſtrum,
Monſtrum horrendum informe ingens cui *Lumen* ademptum.
Plaudite io! præſto eſt quod quærimus: en! vetulum iſtum
Contractâ quem fronte habituque atque indice barbæ
Philoſo-

Philoſophum reor eſſe, illi nam plurima in ore
Scoti ſquallet imago, & docto pulvere ſordet:
At mihi quærenti biferi incunabula monſtri
Hic quaſſans caput, & protenſo pollice; inepte,
Quod quæris ſolâ eſt in mente; & plurima narrat
Fictitiæ de *incompoſſibilitate* chimæræ.
Nil tamen hoc; ultrà quærendum eſt; undique luſtro
Ipſum hominem, qui utcunque ſeverus dogmate mores
Non æquè rigidos colit; at tegit aſpera mentem
Veſtis molliculam: en! hic eſt quem quæro, biformis
Philoſophus, vultu, ſcriptis, & moribus, omni ex
Parte ſibi diſcors; quamque explicat ipſe Chimæra eſt.

Quin Tu qui multo incedis ſpectabilis auro,
Et Tyrio indutus diſtinctam murice veſtem
Philoſophi pannos rimoſaque pallia rides,
Profer, Cotta, caput: nitido tu in tramite paſſus
Metiris curtos, Tu flabrum imitante galero
Ora foves, motoſque reponis in ordine crines,
Idque unum exoptas nitidus belluſque videri:
Bellus homo es fateor; ſed cur tibi lintea deſunt?
Cur nulla interula eſt, quin calloſam hiſpida pellem
Veſtis arat? ſubtùs ſquallentes aurea celat
Panniculos tunica; & fragranti in vertice ſpirant
Paſtilli, tamen intùs oles teterrimus hircum.

At

At quæ ſe dubiis pictura oſtentat ocellis,
Semiferum referens hominem, formoſa supernè
Pectus & ora gerens & membra decora juventæ?
Altera poſt tergum ſpecies; at parte ſupremâ
Exit equus, Dominique nates ſua cauda flagellat.
Hic equus & præceptor erat Centaurus Achilli,
Idem equitare docet juvenem, portatque equitantem.
Huic ſimiles hunc qui toties cecinere poetæ,
Deſcriptas variare vices, operumque colorem
Aſſueti, abſimileſque ſibi procudere, verſus.
Sæpe levis tragicos audet Comœdia bombos,
Semideumque aggreſſa obtrudit pagina monſtrum:
Sæpe cothurnatus tragicam ſubit hiſtrio ſcenam
Torva tuens, tumidoque inflatus carmine buccas
Evomit ampullas, ſpumoſo & turgidus ore
Fulminat, ingentique boatu verberat auras.
Spectator, metuis nè obtuſæ protinùs aures
Surdeſcant, tremulumve ruat clamore theatrum.
Quin Tu pone metum: huic totus mox excidit ardor,
Mox inſulſa humili jactat dicteria verſu
Innocuè, & ſonitu verborum tinnit inani.
Nil tragicum ſpirat, lepidis ſed hiantia circùm
Ora modis diſtorquet, at iracundus Achilles
Therſites evadit, & Exit Comicus Heros.

Fingere

Fingere nec mirum eſt adeo ſibi diſſona vates,
Nam gemino oſtentat Parnaſſus vertice monſtrum,
Et primus monſtravit equinas Pegaſus alas.
Talis qui tumidè reſonanti ebuccinat aulâ
Jurgia cauſidicus; multum de jure boatu
Eructans patulo, talis venerabilis aurei
Imperii labor & luctus, curæque nitentes,
Anxia majeſtas atque ingens pompa malorum.
Tale eſt Imperium, Sceptrum, Regnumque, Forumque, &
Omne quod exit in Um, *ſeu Græcum ſive Latinum.*

Dicite (nam nôſtis) Parnaſſia Numina, Muſæ,
Dicite, quo titulo mirum hoc, quo nomine, gaudet?
Parvum animal dubiæ juxta confinia lucis
Egreſſum, vitans pariter noctemque diemque:
Lenta huic porrigitur parvos membrana per artus
Et tenui protenſa inducit brachia pennâ,
Quâ ſuſpenſum agili fertur per inane volatu:
Quin nullâ tegitur (nativâ veſte volucrum)
Plumâ; aſt incerti generis circumvolat erro,
Aut implumis avis, veſtita aut beſtia pennis.
Digna quidem exultet quæ per pallatia Regum,
Perfidaque in cæci ſplendeſcat Cæſaris aulâ,
Et lectos inter proceres det jura Senator.
Multus ibi huic ſimilis ſublimi inſignis honore

Transfuga, qui variis dubius pro partibus astat,
Omnibus infidus, mores cum tempore mutat;
Susceptam linquit causam, repetitque relictam;
Inque vices sumptam ponit, positamque resumit;
Omnibus ex æquo fit amicus, & omnibus hostis.
Sic plebs inconstans nunc huc nunc flectitur illuc,
Bellua multorum capitum: mutabile partes
Scinditur in varias *neutrum modò mas modò vulgus.*
Sic dubii generis sorex nunc incolit undam,
Nunc terram amphibius repetit, saltatque per herbas.

Cùm tamen hæc subeunt generis discrimina mentem;
Dicite Grammatici (nam vos narrare soletis
Plurima de vocum consensu) dicite discors
Quid sibi vult Genus hoc Epicœnum? fœmina dici
Nec mas ritè potest; sed repræsentat utrumque
Ex æquo sexum: certè Genus Hermaphroditum.

En! hilari multùm Rhedycinæ nota, popelli
Plurima in ore, vagæ notissima bellua famæ;
Cornutum vocitamus: ubi sed cornua? nusquam
Apparent: anne ille igitur (limacis ad instar)
Cornua pro libitu emittit retrahitque vicissim?
An nos cum populo seducti vera putamus
Cornua, quæ lepidi finxerunt scommata vulgi?
Quicquid id est sanè ignoro; metuo tamen olim

Nè

Nè me etiam populus ſurgentem in cornua monſtret,
Et nota evadam ridentis fabula vulgi.

Hinc multa occurrunt animo portenta, ſupellex
Aſhmoleæ veneranda domûs (ubi marmore manco
Fictos Heroum vultus, & ludicra monſtra,
Et luſcus Phariam ſtupet antiquarius urnam)
Materies miranda & noſtris digna Camœnis:
Scilicet hæc rerum mixtâ ex farragine conſtant
Carmina, conveniuntque ſuo ſibi diſſona monſtro.

Ant. Alſop, Ædis Chr. Alumnus.

IN

Historiam Nativitatis

DELINEATAM

In FENESTRA Orientali

Eccles. Cathedr. CHRISTI

OXON.

Ex munificentiâ Rev. D. Petri Birch *S. T. D. Eccles.* Westmonast. *Præbend.*

LUsus inanes, & tenuès jocos
Linquam profanis. O strepitum aureæ
Testudinis, facunda *Clio*,
Quæ regis, & fide grandiori
Heroas acres nubibus arduis
Cœloque donas, quæ pretium arrogas
Vitamque virtuti, nec horres
Invidiam fugientis ævi;

Vides

Vides quid audax finxerit in *Vitro*
Ritè ordinatis dextra coloribus
Apellis, ut cunas *Tonantis*
Non humili referat tabellâ.
Huic quippe visum est tramite fortiter
Exire noto, vimque potentium
Haurire succorum, nec usque
Indecori simulare fuco
Genas Puellarum & veneres breves;
Quin ipsa pandit sidera, & aureum
Cœli lacunar, Incolasque
Lumine perpetuo decoros
Describit. O nunc fas mihi *Lesbias*
Æquare chordas; fas *Opus* integrum
Percurrere, & clarum superbo
Artificem celebrare cantu.
Portis reclusis, Ecce *Boum domus*!
En! plena stant *Præsepia*, & hospites
Mugire post longum videntur
Cornigeri graciles laborem.
Doloris expers, *Mater* amabilem
Enixa *Prolem*, gramineo in toro
Deponit immortale pignus,
Arma timens pecorumque vultus.

Aſt Ille cunas fortiter occupat,
Faſſuſque Numen, & jubare aureo
Perfuſus, abſterret paventes
Quadrupedes animoſus *Infans*.
Incerta *Maria*, an *Pueri* oſcula
Libet jacentis Mater, an agnitum
Submiſſa adoret Conditorem
Ætheris, Officiis utriſque
Diviſa pendet. Stat prope conjugem
Joſephus, eventu attonitus novo:
Vix Ille *Chriſti* naſcituri
Conſcius, æthereique partûs.
Aſt huic futuri Nuntius aliger
Venit ſupremi de ſolio Patris,
Caſtamque felix liberavit
Suſpicione malâ *Puellam*,
Fœtu graveſcentem. Hoc niſi fecerat,
Heu! *Virgo*, triſtem connubii vicem
Experta plorares, avitâ
Pulſa domo; neque profuiſſet
Aut caſta mens, aut virgineo in ſinu
Geſtâſſe proni fulminis Arbitrum:
Quin exul egiſſes per arva
Excubias, & acuta ſaxa.

Nec

Nec Te imputato crimine ſordidam
Curaret hoſpes quilibet, ut Tibi
Tectum fatigatæ, vel Umbram
Præbeat, aut Stabulum dolenti.
Hîc tutá procumbe: haud *Puerum* Boves
Dulci repellent Matris ab ubere,
Triſtive mugitu quietem
Excutient, placidoſque ſomnos.
At ecce! robuſta *Iſacidûm* manus
Tranſcurrit agros, cultaque pinguia;
Errare permiſſæ bidentes,
Dum vacui per aprica rura
Feſtum Magiſtri concelebrant diem;
Nec grata parcunt deripere horreo,
Queîs Te, *Maria*, munerentur,
Dona, *ſalutiferumque Natum.*
Hic *Poma*, pendentûm ſpolia arborum,
Texto reponit candida vimine;
Hic portat, aris deſtinatum,
Innocuæ leve pondus *Agnæ.*
Eheu! malorum nuntia munera!
Cui, Paſtor, *Agnam*? — En! Illa jacet *Bidens*
Devota cultris, Illa dudum
Victima nil miſerantis Orci.

Alter,

Alter, modorumque & fidium ſciens,
Seu molli avenâ ludat agreſtium
Nympharum amores, ſive lætam
Bethlemios vocet ad choream:
Nunc acriori carmina tibiâ
Procudit audax, nunc temerè in melos
Non uſitatum ſurgit, ipſo
Vimque petens animumque Cœlo.
Te, *Chriſte*, cantat, Te, Dominum Ætheris,
Clauſum tenelli corporis ambitu;
Te Matre pulcrâ pulcriorem
Progeniem: ſonat icta Tellus
Clamore ſacro. Deſuper emicat
Cohors refulgentûm alta Satellitum;
En! diſſipatas clara nubes
Ala ſecat, liquiduſque vocum
Diſcurrit error grata ſonantium:
At pervicax plectrum, O mea *Pieri*,
Compeſce, nec divina parvis
Verba velis ſociare chordis.
Quin cerne tandem, quà ſuperam *Vitri*
Illuſtrat oram *Luminis* aurei
Orbis coruſcans, En! ſtupendum
Ardet Opus radiante flammâ!

Videtis?

Videtis? an me *Pictor* amabili
Eludit umbrâ? Jam videor ſacras
Errare per ſedes *Piorum*,
Et rutili ſpatia ampla Cœli.
Quà Lucis almæ copia fertilis,
Ceu lympha puris vitrea fontibus,
Manans, inexhauſtos perenni
Dat radios fluitare rivo.
Quem, *Pictor*, Artis difficilem gradum
Timebis? aut quos non calamus tuus
Felix vel in Vitro colores
Expediet, teretive panno;
Qui clara cœli lumina per Sacram
Fudit *Feneſtram*? Nunc minùs indigent
Phœbi renaſcentis, minuſque
Templa nigras metuunt procellas.
Nunc & decoro *Sancta Domus* nitet
Ornata cultu, & grandia *Birchij*
Stant dona, viciniſque honorem
Conciliant capiuntque ab *Aris*.
Ille Ille ſuccos & calamos leves
Direxit, & doctam Artificis manum;
Nec Templa (ut olim) *diſcolori*
Abſtinuit decorare *Vitro*;

Quanquam

Quanquam ſciebat quæ ſibi contumax
Vulgus pararet; quot fera prælia
Urſi, minarènturque Vulpes,
Atque Luporum inimica Sacris
Gens, quæ nefaſtis ebria cladibus,
Olim inquinatis polluit unguibus
Delubra, divinamque pompam
Impia diripuit, nec ipſis
Pepercit *Aris*. Heu! Scelerum pudet!
Heu! ne revertatur grave Seculum!
Nec *Fana* rurſus, nec *Feneſtram*
Caucaſiæ hanc maculent Volucres!
Tuque O, venuſto munere nobilis,
Scribêre, *Birchi*, Tu memor atque amans
Parentis almæ, Te reponet
Perpetuis *Domus* Illa faſtis;
Dum ſcandet *Aras* non tacitus *Chorus*,
Cœlique ritu lumina patrio
Spectabit *Eoa*, & refulgens
Suſpiciet, Tua dona, *Vitrum*.

P. *Foulkes*, Ædis Chr. Alumnus.

SPHÆRI-

SPHÆRISTERIUM.

HIC, ubi graminea in latum ſeſe explicat æquor
Planities, vacuoque ingens patet area Campo,
Cùm ſolem nondum Fumantia prata fatentur
Exortum, & tumidæ pendent in gramine guttæ,
Improba falx noctis parva incrementa prioris
Deſecat, exiguam radens à Ceſpite meſſem:
Tum motu aſſiduo ſaxum verſatile terram
Deprimit extantem, & ſurgentes atterit herbas.
Lignea percurrunt vernantem turba palæſtram
Uncta, nitens oleo, formæ quibus eſſe Rotundæ
Artificis ferrum dederat, faciliſque moveri.
Nè tamen offendant incauti errore globorum,
Quæque ſuis inciſa notis ſtat ſphæra; ſed unus
Hanc vult, quæ infuſo multùm inclinata metallo
Vertitur in gyros, & iniquo tramite currit;
Quin alii diverſa placet, quam parciùs urget
Plumbea vis, motuque ſinit procedere recto.

Poſtquàm ideò in partes turbam diſtinxerat æquas
Conſilium, aut ſors; quiſque ſuis accingitur armis.

Evolat

Evolat Orbiculus, quæ curſum meta futurum
Deſignat; jactique legens veſtigia, primam,
Qui certamen init, ſphæram demittit, at illa
Leniter effuſa, exiguum quod ducit in Orbem,
Radit iter, donec ſenſim primo Impete feſſo
Subſiſtat; ſubitò Globus emicat alter & alter.

Mox ubi funduntur latè agmina crebra minorem
Sparſa per Orbiculum, ſtipantque frequentia metam,
Atque negant faciles aditus; jam cautiùs exit,
Et leviter ſeſe inſinuat revolubile lignum.
At ſi fortè globum, qui miſit, ſpectat inertem
Serpere, & impreſſum ſubitò langueſcere motum,
Ponè urget Sphæræ veſtigia, & anxiùs inſtat,
Objurgatque moras, currentique imminet orbi.
Atque ut ſegnis honos dextræ ſervetur, iniquam
Incuſat terram, ac ſurgentem in Marmore nodum.

Nec Riſus tacuere, globûs cùm volvitur actus
Infami jactu, aut nimium veſtigia Plumbum
Allicit, & Sphæram à recto trahit inſita virtus.
Tum qui projecit, ſtrepitus effundit inanes,
Et, variam in ſpeciem diſtorto Corpore, falſos
Increpat errores, & dat convitia ligno.
Sphæra ſed Irarum temnens ludibria, cœptum
Pergit iter, nulliſque movetur ſurda querelis.

Illa

Illa tamen laudes ſummumque meretur honorem,
Quæ non dirumpit curſum, abſiſtitque moveri,
Donec turbam inter crebram dilapſa ſupremum
Perfecit ſtadium, & metæ inclinata recumbit.
Hoſtis at hærentem Orbiculo detrudere Sphæram
Certat, luminibuſque viam ſignantibus omnes
Intendit vires, & miſſile fortiter urget:
Evolat adducto non ſegnis Sphæra lacerto.

Haud ita proſiliens Elëo carcere pernix
Auriga invehitur, cùm raptus ab axe citato
Currenteſque domos videt, & fugientia tecta.

Si tamen in duros, obſtructa Satellite multo,
Impingat ſocios, confundatque orbibus orbes;
Tum fervet bilis, fortunam damnat acerbam,
Atque Deos atque aſtra vocat crudelia.——

Si verò incurſus faciles, aditumque patentem
Inveniat, partoque hoſtis ſpolietur honore:
Turba fremit confuſa, ſoniſque frequentibus, Euge,
Exclamant Socii; plauſu ſtrepit omne Viretum.

Intereà feſſos inimico Sirius aſtro
Corripit, & ſalſas exudant Corpora guttas;
Lenia jam Zephyri ſpirantes frigora, & umbræ
Captantur, vultuque fluens abſtergitur humor.

Jo. Addiſon, è Coll. Magd.

GLORIÆ

GLORIÆ VIS;

Sive Certamen Navale inter —— HARMANNUM Anglum & Præfectum quendam Belgicum, Honoris ergô, commissum.

TE sequar, *Alcide*; non Te fera bellua Lernæ
Tergeminique canis rictus, non vasta ter ampli
Geryonis terret moles: Acheronte subacto
Perdomitâ terrâ, & quod monstro immanius omni
Irâ fœmineâ, patrium conscendis Olympum,
Quod tuleras pressurus onus, pars magna futurus
Ponderis ipse Tui. Merces ô maxima Divûm
Gloria! proh quantum mortalia pectora cogis
Sacra sitis famæ, laudumque immensa cupido?
Terrestres facis una Deos; hâc Arte *Quirinus*
Hâc proles *Ledæa* polos; hâc ipse *Gradivus*
Commeruit: Superos videas Aulamque Deorum,
Undique bellanti collucet sydere Cœlum.

Qualis erat magni ad tumulum cùm staret Achillis
Pellæus Juvenis! quantas tùm pectore flammas
Concipit! ut mundum spatio superare minori

Urbs

Urbs quam Troja capi potuit, vovet! æstuat arcto
Limite terrarum: domitos post Seras & Indos
Extremi stat fine orbis: jam deficit hostis,
Nec quod vincat, habet: tandem cessante triumpho,
Majus in imperium Natum Pater excipit Hammon.

Quid memorem ignotas Virtus quò bellica Gentes
Extulit: exiguum Romam modò fecit Asylum.
Nunc quæ subjectum septenis collibus orbem
Regia despectas, famæ cui sydera Limes,
Imperii Oceanus, Divum cui templa resurgunt
Aurea, sydereæque arces; tum Roma minantes
Fidenas metuisti, humilis tunc Æde Quirinus
Stramineâ jacuit, tum cannâ tecta palustri
Tarpejamque domum & Capitolia parva videres.

Tu decus Hesperiæ, Tu gloria Gentis Iulæ,
Cæsar, ab ingratâ patriâ nunc addite Cœlo,
Tu licet astrifero præcinctus tempora serto
Et lauro stellante mices, licet ipse Tonanti
Proximus, Iliacâ porrectaque pocula dextrâ
Purpureo ore bibas; non hæc Tibi gaudia tanti
Quanti erat excelso Capitolia scandere curru
Victori, & Romæ lætos egisse Triumphos.

O mihi si talem dederint mea Numina lucem,
Una dies mihi vita foret, lux una triumphi

Vel

Vel ſeclo potior: pretium quodcunque placeret
Letho emerem; mihi non ignava ſilentia cordi,
Et Pyliæ ætates, nigræque ſimillima morti
Tempora, ſed longæ ventura in ſecula famæ
Immortalis honor, qualem ſortita Britannûm
Gens fœta Heroum, quos fama immiſcuit aſtris.

Non antiqua cano, quantus *Caractacus* olim,
Arviraguſque ferox, animi aut *Bonduca* virilis,
Nec toties pulſam Rutupino à littore Romam,
Et ſua quæſitis vertentem terga Britannis.

Quin *Brutum* ſacro longævi Carmine Bardi
Arturumque Duceſque ſonent; cantu efferat alter
Creſſiacamque fugam, atque exutos *Pictonas* armis
Henricique animos & nomina magna, *Edoardos*;
Territa queis victas ſubmiſit Gallia dextras
Anglorum vi fracta rubro cum vortice inundans
Diſcolor in trepidos fugiebat Sequana fontes.

Nos quoque Belgarum terrorem & fulmina Belli
Angligenas, *Sandvicum* acrem, invictumque *Rupertum*
Dicet qui totas olim Permeſſidis undas
Hauſerit, æternumque dabit per ſecula nomen:
Teque etiam, *Jacobe*, ingens Patris incrementum,
Civica cui frontem decoravit fronde Corona
Ultrajectinas cum *Moſæ* ad flumina primus

Intraſti

Intrasti portas, instaurans prælia Gallis.

At Tu qui nuper Virtutis magna Britannæ
Argumenta dabas, tunc & redimite coronâ
Navali felix, & adhuc in fronte virenti,
Hostica cùm Bugiæ ad portus incendia latè
Sparseris Argeriæ in classem, qui terror Iberis
Hesperios Batavo tinxisti sanguine fluctus;
Tu nostrâ dicende venis *Harmanne* Camœnâ.

Littus ad Occiduum, fessique cubilia Phœbi,
Quà pater Oceanus, sua regna, Atlantica volvit
Æquora, in antiquo mundi stant limite Gades.
Hos instructa armis, & multo milite portus
Appulerat puppis Batavûm, sociasque requirens,
Invenit Hispanâ tutas statione Carinas.
Fortè ignara mali longum delata per æquor
Fessa viâ, Batavæ successit bellica navis
Angliaca; hostilemque inter jacet Unica classem.
Dux *Harmannus* erat, fremit exitiumque minatur
Belga ferox; prohibet tuti reverentia portûs,
Hospitii sacra jura vetant: nam fœdus utrisque
Tum commune habuit, pacemque colebat Iberus.
Pronior in Batavum favor est; & fraudis avitæ
Jam memor atque odii, stat prædæ exponere navem,
Nec violare fidem, & pacem servasse videri.

Spargere tùm famam in vulgus, fugisse trementem
Oceano Belgam, detrectantemque Britanni
Prælia, securo pavidum confidere portu,
Victoremque sequi, atque imbelli insistere prædæ.

Accensi Batavorum animi Martemque requirunt,
Dux etiam puppis modò quem fugisse ferebant,
Deposcit pugnam, atque in prælia provocat Anglum.
Olli conditio accepta, exemplumque daturus
Virtutis patriæ lætus sese ingerit hosti.
Protinus armari navem, & se accingere Marti
Ductor uterque parat; tùm vela capacia ventos
Collectura omnes, curvataque suppara tendunt.
Transtra per antennasque alii, durosque rudentes
Transcurrunt celeres, summoque aplustria malo
Bellica suspendunt, utriusque insignia Gentis.
Arma locant alii, longéque minantia lethum
Liventi nitro tormenta & glandibus implent.
Pars alia acclamat, connixaque viribus instat,
Unaque laxato diducitur anchora fundo.

At non Belga sibi fisus, numeroque ratique,
Instruit atque novo complebat milite puppim.
Quinetiam infidas metuens agit arte dolosâ
Insidias; latuere sinu nam forte propinquo
Tres Batavûm naves, inque altum exire jubentur,

Auditæ-

Auditæque procul celeres ſuccedere pugnæ.
Dux etiam antiquo Gentis de more popoſcit
Spumantem vino pateram, ſociiſque propinat
Pocula plena mero; litat hoc libamine Marti;
Illi inter ſeſe multâ vi brachia tollunt,
Exiccantque cados, it plus quam nauticus omni
Tùm clamor Cœlo: nec prælia juſta parari
Sed Lapitharum Epulas credas aut Orgia Bacchi.

Sobrius interea Ductor multumque priori
Diſſimilis, poſtquam belloque operique paratum
Eſſe videt Nautam; aptatamque in prælia puppim;
O Socii, potior Batavûm virtuſve Britanna
Experiemur, ait, Me ſic nunquam hoſte protervo
Ante laceſſitum, jactanter in arma vocare
Pœniteat Belgam: Patriæ fortuna decuſque
Nobiſcum hâc unâ vehitur rate, cernet Iberus
Littore, *Greenvillumque* iterum *Dracumque* timebit.
Nec longo nobis opus eſt certamine, pulchram
Aut mortem hora mihi dabit, aut dabit una triumphum;
Et victos condet fluctu, aut feret æquor ovantes.

At verò Hiſpanus, cùm decertare paratas
Eſſe videt, portus extra jubet ire carinas,
Amplus quà pugnæ pateat lato æquore campus;
Securus juxta & lætus navale duellum

Littore visurus, totâ stat vulgus arenâ
Confertum, vacuas urbes & rura relinquens.
Talia non olim vidit spectacula Roma,
Nec talem tulit ipsa Virum, portu ire priores
Cernuntur Batavi, atque iterum deposcere Bellum;
Et canere ingenti clamore, ante arma, triumphos.
Angliaca insequitur puppis, cursuque silenti
Scindit aquas, audax facinus, temerariaque arma
Irrident alii, pars & miseratur euntem
Damnatam letho, & nimiâ virtute cadentem.

Jamque altum tenuere rates, & classica pugnæ
Signa dabant, inflant lituos, & tympana pulsant,
Insonuitque fragor latè Siphonis aheni
Fulmineus; tonitruque novo cœlum omne remugit.
Scilicet is pugnæ Batavum modus, eminus arma
Projicit, & vanos jaculatur longius ignes.
Tela fluunt velis, aut fixa rudentibus hærent
Incassum, aut fessæ recidunt in marmore glandes.
Interea ignarum miratur littore vulgus
Flammas excipere & parcè torquere Britannos;
Inque hostem intrepidos per tela minantia & Ignes
Tendere iter propius, Batavæque accedere puppi.
Utque ubi torvus aper Calydonia liquerit arva
Thessalicos populatus agros, immittit in hostem

Pastor

Paſtor Amyclæumque canem, grandemque Moloſſum;
Accurrunt circa, & fugiunt prædamque timentes
Stant longè, & vacuum latratibus aëra replent:
Illi indignanti ſetis terga aſperat ira,
Frendet & exacuit dentem, ſternitque rotatque
Obſtantes, multoque cruentat ſanguine terram.
Sic *Brito* ut hoſtilem tandem eſt delatus in alnum
Acrior accelerat curſum, prorâque minanti
Irruit in proram, atque implexis funibus hæſit,
Vinculaque injecit, ferratoque alligat unco,
Ne fugiant, illud metuit fortiſſimus unum.
Nec mora, quà puppi protenditur area roſtro,
Sulphureo ſecat igne viam, latumque per hoſtem
Findit iter; ventis & fulminis ocyor ictu
Plumbeus imber agit mortes, tabulata, trabeſque,
Malique, antennæque, novâ gemuere procellâ.
Inſiluit Dux ipſe rati, ſociique ſequuntur,
Cominus hinc atque inde neces, & vulnera fortis
Spargit, & obſtantûm jugulos petit, & fodit enſe.
Jamque ſuper ſtrages & denſa cadavera Victor
Quærit adhuc hoſtem; laceræ pars ima carinæ
Clauſtra petit, cæciſque pavens evellitur umbris;
Cum Duce pars veniam ſupplex, vitamque precatur:
Ille ubi proſtratoſve ſibi, vel morte jacentes

 Conſpexit;

Conſpexit; nimioque madentem ſanguine dextram:
Relliquias Batavum triſtes, ſtragemque miſertus
Infandam, ignoſcit facilis, vultuque ſereno;
Nec viciſſe adeò placuit quàm parcere victo.
Et jam Victor ovans reſonantia littora plauſu
Intrat adoratus populis, & vulnus honeſtum
Fronte gerens, proprioque hoſtiſque cruore decorus.
Subſequitur captiva ratis, devincta catenis
Angliacæ puppis veteris de more triumphi;
Cærula deſcendunt malis, rutilæque Britannûm
Signa cruces toto fluitant victricia cœlo.
Tu verò antiquam Dux inviċtiſſime Calpen
Tranſgredere, Herculeaſque ultrà ſpatiare columnas,
Nec Gades Tibi limes erunt; dùm littus Iberum
Æquora perpetuo pulſant Atlantica fluctu:
Albionemque tuam complectitur Amphitrite.
Te pennâ ſtridente vehat per ſydera fama,
Heroaſque ferens, tua Cœlis innatet Argo.

Phil. Fell, Omn. Anim. Soc.

A D

AD
D. D. HANNES
INSIGNISSIMUM
Medicum & Poetam.

O Qui canoro blandiùs Orpheo
Vocale ducis carmen, & exitu
Fæliciori luctuofis
Sæpe Animam revocas ab umbris,
Jam feu folutos in numerum pedes
Cogis, vel ægrum & vix animæ tenax
Corpus tueris, feu cadaver
Luminibus penetras acutis;
Opus relinquens eripe Te moræ,
Frontemque curis follicitam explica,
Scyphumque jucundus require
Purpureo gravidum Lyæo.

Nunc plena magni pocula poſtules
Memor *Wilhelmi*, nunc moveat ſitim
Miniſter ingens, Imperîque
Præſidium haud leve, *Montacutus*.
Omitte tandem triſte negotium
Graveſque curas, heu nimium pius!
Nec cæteros cautus mederi
Ipſe Tuam minuas ſalutem.
Fruſtra cruorem pulſibus incitis
Ebullientem pollice comprimis,
Attentus explorare venam
Quæ febris exagitet tumentem:
Fruſtra liquores quot Chymica expedit
Fornax, & Error ſanguinis, & vigor
Innatus herbis Te fatigant:
Seriùs aut citiùs ſepulchro
Debemur omnes, vitaque deſeret
Expulſa morbis Corpus inhoſpitum,
Lentumque deflebunt nepotes
(Relliquias Animæ) Cadaver.
Manes videbis Tu quoque Fabulas,
Quos pauciores fecerit Ars Tua;
Suumque victorem viciſſim
Subjiciet Libitina victrix.

Decurrit Illi vita beatior
Quicunque Lucem non nimis anxius
Reddit molestam, urgetve curas
Sponte suâ satis ingruentes;
Et quem Dierum lene fluentium
Delectat ordo, vitaque mutuis
Felix Amicis, gaudiisque
Innocuis benè Temperata.

Jo. Addison, è Coll. Magd.

JACO-

JACOBUS II.

DUM capiti lætos Regali innectit honores
Turba favens ſtudiis, dum circum compita fervent
Plauſuque fremituque; quid ô Parnaſſia Diva
Quid Tu ſola taces? eſt & fælicis Olivæ
Atque hederæ tibi vis & quæ per tempora Regum
Laurus eat victrix: age multo Numine fœtos
Annales ordire, & non ignobile carmen.

Angliacos late jam deſolaverat agros
Civilis rabies: populus jam victor avitis
Depulerat *Carolum* ſceptris: & ne quid inauſum
Linqueret, indignâ ſtatuit fœdare ſecuri
(Siqua fidem tanto eſt ſceleri latura vetuſtas)
Sacratum caput, & vinctos Diademate crines:
Nec ſatis hoc: ipſam cupiunt à ſtirpe *Stuartûm*
Evertiſſe domum, atque æternæ gentis honorem.
Nequicquam! longè venturi provida mater
Senſerat hæc, & te nimium, *Jacobe*, paternis
Vicinum fatis Nebulâ ſubduxit amictum

Fœmineâ:

Fœmineâ: favit cœptis audacibus ætas
Mollior & dubiæ tenerâ lanugine malæ.
Talem flava Thetis magni Chironis Alumnum
Eripuit bellis & trans vada cærula vexit
Virgineâ tectum pallâ: ſtupet æmula formam
Deidamia parem; victæ indoluere ſorores.

Ex illo qui Te palantem egere labores
Æquora per terraſque? O nuſquam rebus in arctis
Fratre minor *Carolo*! Patris O non degener hæres!
Finibus extorris peregrinæque hoſpes arenæ
Quas ſupplex gentes, quas non oraveris urbes?
Heu duram ſortem & Divos expertus amaros!
Non tamen his animi virtus infracta ruinis
Succubuit; Ligerin teſtor, Rhodanique fluenta
Vulneribus Francorum & pigro ſordida tabo:
Teſtor & undantes Dunkirkæ ſanguine foſſas,
Atque tuum, Mardika, haud exuperabile vallum,
Cum portas ſuper, atque ipſis pro mœnibus Heros
Auderet fruſtra: infælix quod milite Flandro
Uſus in adverſos iviſſet forte Britannos.
Quali Marte ruens, quam magnæ prodigus iræ
Arma Nemuriadum & disjectas perculit alas!
Illa dies atque illa animoſo in pectore virtus
Nutantem ſolio *Lodoicum* & Gallica fata

Suſtinuit,

Suſtinuit, ſtupet in tantis *Turennius* auſis,
Seque premi dolet, & partas areſcere lauros.

Et tamen hunc toties defensâ excedere terrâ,
Galle, jubes; neque te juncti vicinia movit
Sanguinis, hoſpitiive fides: valet uſque Tyranni
Fama minax, & *Oliveriani* Nominis horror.
Quanquam (ſiqua ſuos tangunt præſagia Vates)
Tempus erit quondam cum Te, *Lodoice*, paventem
Jacobus non jam ſupplex inviſerit hoſpes;
Cum ſternet Gallos, cum magna in prælia vindex
Ducet avos, atavoſque, & quas *Edoardus* in armis
Impiger, aut melior concepit Filius iras.
Ducet enim, ac multo Paraſinos ariete muros
Victor ovans impellet, & in ſua jura Caleti
Avulſum trahet imperium, Normanaque regna.
Tum vos Iſiacæ, gratiſſima Nomina, Muſæ
Idem tanget honos, qui nunc; ſimiliſque videri
Ibit magna dies: iterum ceciniſſe juvabit
Caroliden, capitique recentem aptâſſe coronam;
Solenni hæc iterum reſonabunt Mœnia plauſu.

Tu tamen exhauſtos age nunc molire labores;
Venturum decus, ac ſerarum præmia laudum
Diis, Erato, permitte: vides quas læva Britannis
Fata tulere vices! quis rerum volvitur ordo!

Avulſum

Avulſum ſolio *Cromwellum* pallida Ditis
Regna tenent: ſævit flagris ſubigitque fateri
Tiſiphone inſultans; circum fœda agmina ſtipant
Gorgones, Harpyæque, atque informes Centauri.
En *Carolum*! En reduces Rutupina ad littora Fratres!
Quà tendunt per agros, perque urbes aurea circum
Pax & priſca fides, & formoſiſſima rerum
Libertas nitet, atque effuſo copia cornu.
  O magnas experte vices *Jacobe*, ſecundis
Qua licet utere Diis; cape fælix pacis amœnæ
Intermiſſa diu ſtudia, ac florentia dona.
Nec te longa manent: jam nunc antiquus ad arma
Te poſcit Mavors, iterumque in bella reſorbet.
Ecquid enim vix dum Natali Belga palude
Elapſus, ſtagniſque informibus, Oceanum omnem
Abripiet, pelagoque impune volabit aperto?
Ille etiam Angligenas audaci Marte laceſſet,
Ultores Britonas, ſociamque oblitus *Eliſam*?
En & nunc quantis inſtaurat claſſibus æquor
Hinc atque hinc, oditque moras, atque increpat ultro!
Demens! qui *Jacobi* haud æqua in bella ruentis
Excierit Nimboſque & non imitabile fulmen!
Ille aderit damnoque moras graviore rependet.
Haud aliter vidi meditantem prælia taurum

Stare

Stare procul, vultuſque truces animoſaque colla
Fingere, libratoque iraſci in vulnera cornu:
Dein ubi collectæ volvuntur naribus iræ,
Proruit, atque omnem rapido pede ſpargit arenam.
Quas ſtrages tulit illa dies! quæ funera vidit
Et quales lethi facies! cum Marte ſecundo
Terribilis puppi ſtaret *Jacobus* in altâ,
Et Batavûm laceras vexaret fulmine Quercus:
Audiit, intremuitque imis Haga fundamentis,
Intremuere lacus, perque uda cubilia preſſit
Rugitum Leo, ſeptenoque obmutuit ore.
Quà ferret ſe cunque neces & vulnera ſpargens,
Illàc retrò acies ac ruptas ire phalanges
Compulit, & vacuo ceſſerunt æquore Belgæ.
Haud tulit hoc partas Suedorum ſanguine lauros
Opdamus recolens, ſeſeque objecit, & omnem
Excepit belli nubem, intorſitque receptam,
Tum verò volitantûm hinc illinc ingruere imbrem
Telorum, volvi fumos & ſtridere glandes
Alatas: medius regnat pavor; omnia latè
Caligoque umbræque & circumfuſa tenet Nox.
Tres illic juvenes crudeli funere raptos
Vidiſti, *Jacobe*; tibi quoque miſſile plumbum
Affuit, & ſparſæ rorabant ſanguine veſtes.

Fælices

Fælices animæ quibus hoc ſub Judice coràm
Contigit oppetere, & tam pulchro vulnere labi.
Non vos indecores, nec inultæ errabitis umbræ:
Pœnarum ipſe ſatis jam nunc pro talibus auſis
Opdamus luet, atque eadem mox regna tenebit.
Namque ut *Carolides* magnis ſe accinxerat iris
Torva tuens, Ductorque Duci jam cominùs ire
Apparat, & ſtricto ad puppim mucrone coruſcat;
Protinùs immani (ſeu Fors hoc, ſeu Deus Author
Egerit, incertum eſt) Batavûm ratis icta fragore
Diſſiluit: piceæ ſursùm cum turbine Nubes
Volvuntur, miſtæque atrâ caligine flammæ:
Tum verò paſſim vidiſſes gurgite vaſto
Antennaſque, foroſque, & truncos vulnere malos,
Nigranteſque trabes, ſemuſtaque robora ferri;
Arma quoque, & laceros (immania corpora) Belgas.

Hactenus Hollandis animos vireſque Lyæi
Indomiti rabies ſuffecerat udaque virtus:
At ſimul *Opdami* cladem ingenteſque ruinas
Proſpexere, ruunt ſubiti, clavoſque reductos
Expediunt, omneſque vocant ad Carbaſa ventos.
Terga premit *Jacobus*, & impiger æquore toto
Palantes agit, & repetito fulmine vaſtat;
Nec mora nec requies, *Blaci* ſubridet imago

Atque

Atque *Amboynæi* faturantur fanguine *Manes.*

Bellis parce, Brito: jam nunc tibi Thamefis ultrò
Cæruleum pandit gremium, Tuque inclyte Victor,
Ingredere ò, crinefque obtentu frondis inumbra.
Afpice qui coeant populi, quo littora plaufu
Icta fonent! paffis ante omnes *Carolus* ulnis
Gratatur reduci, longumque amplexus inhæret.
Actiaci talem Cæfar poft funera Martis
Se tulit invectus triplici Romana triumpho
Mœnia: procedunt famulæ longo ordine gentes
Æthiopes, Lelegefque, fagittiferique Geloni.
Tum lætus viguit Pæan, tum carmine fefto
Albion infonuit. Quin Tu popularibus auris
Fide parùm, *Jacobe*; eadem mox turba revulfum
Profternet decus, & direptas vertice lauros.
Illius imperiis patrio Tu littore quondam
Excuffus peregrina iterum vagus arva requires:
Antiquis iterum fatis exercitus ibis
(Heu tibi!) per fcopulos, & per maria afpera ventis;
Ah! quam pene die Britonûm fpes occidit illo,
Cum quæ te vexit bibulis hæreret arenis
Fixa ratis, rimifque inimicum admitteret imbrem
Horridum hians, jam jamque vado fubfideret imo.
Tum vitreo (ut fama eft) mœftum ingemuere cubili

Nereides

Nereides Nymphæ: tum monte Britannia ſidens
Diva ſuper, canos pictai frontis honores
Turpavit, diæque verenda inſignia pallæ:
Lapſa manu ſceptra, atque excuſſæ vertice Turres.
Quod Te tunc Numen tanto diſcrimine præſens
Eripuit, *Jacobe*? Deûm certiſſima cura
Salve, Fatorumque labor! cui militat æquor
Cui venti, vigiliſque armamentaria cœli.
O ſueti nimium Patres per devia ferri!
O populi rabies! ut vos præcordia ſubter
Shaftsburiana lues, & trux accendit Erynnis!
Sic decuit patriæ dilecto è limine pelli,
Qui patriæ ſumptis ſteterat tutamen in armis!
Sic ponti cœlique in aperta pericula mitti
Qui maris imperium vindex, ſævumque tridentem
Aſſeruit! geſti ſunt hæc ſtipendia belli!
Quis furor eſt illi ſceptra invidiſſe Britanna,
Quem Dominum velit Europa? hunc aſciſceret ultrò
Gens Lithuana Ducem, Thracis qui cornua Lunæ
Frangeret, Iſmariique retunderet arma Tyranni.
Illi Cæſareas Germano addente ſecures
Cederet Auſtriacus, ſtet quanquam ſtemmatis ordo
Æternus, miſſumque Deorum à ſanguine Nomen.
Quin tu cæruleis gratiſſima Tethyos ulnis

O Albion,

Albion, & circumfusi decus Ennosigæi,
Jacobo gratare tuo: viden'? ille malignas
Evicit tandem Parcas: ille omine fausto
Imperiis jam assurgit, & Anglica regna capescit!
Quantus sese infert populis! qualisque videri
Hinc atque hinc festâ Procerum stipante coronâ
Incedit! Lucent effusis aurea flammis
Tempora; Fraternumque aperitur vertice sydus.
Haud alius solium stellis ardentibus aptum
Conscendit Pater Omnipotens: stant limina circum
Divi, Semideique, & (Rustica Numina) Fauni:
Fit sonitus, tremulumque perambulat atria murmur.

Recitavit in Theatro *Apr.* 23. 1685.
——ex Æde Christi.

CARMEN

CARMEN
CORNU VENATICO
INSCRIPTUM.

Ruris O Præſes, Nemorumque Virgo,
Ecce Venatûs ſtudioſa Pubes
Quæ Tibi Vovit! Cape nunc, & olim
Leniter audi.

Hoc ſimul Cornu ſonuit, repentè
Ipſa Te, Diana, Tuaſque Nymphas
Affer in Curſum; & Latebris morantem
Excute Prædam.

Sic Tuos nuſquàm temeret Receſſus
Capripes! ſic Te, per operta, nullus
Cernat *Actæon*, ubicunque puro
Fonte laveris!

——ex Æde Chriſti.

CARMEN

Poemat. Oxon. *in Obitum Augustissimæ & Desideratissimæ Reginæ* MARIÆ *secundæ inscriptum.*

ESTne, qui missus petat astra pennis
Ales, ac *Teiam* superet columbam?
Surgat, ac charæ ferat hæc *Sororum*
Dona *Mariæ*.

Cæteras herbas minùs illa fidas
Sensit, herbarum generosa nutrix:
Nostra succurret meliùs caducæ
Laurea vitæ.

—— ex Æde Christi.

MUSÆ
Regem & Reginam
CORONANTES.

I QUO dubium rapitis *Muſæ*? quis carminis ardor
Intùs agit ſtimulos, & fervida pectora turbat?
Namque ignota priùs ſubit imas flamma medullas,
Et pluſquàm ſolitus mihi corda fatigat Apollo.
Nunc ſua caſtra ſequi, Regumque exponere laudes
Hortatur *Clio*, Reginarumque triumphos;
Sive tuas audax memorem, domus *Atia*, lauros,
Quæ geſta *Alphonſi*, quantus *Sigebertus* in armis;
Seu Bruti ſobolem, genus inſuperabile ferro,
Angligenûmque acies, & euntem in bella *Jacobum*.
Protinùs abripior. Dantem cùm vela furori,
Audacique nimis conantem prælia verſu
Retrò ferre pedes *Erato* monet, & ſibi molles
Indulgere Elegos, dignumque Cupidine carmen.
Quinetiam *Euterpe* tenui memorare Camœnâ

Admonet increpitans, hilaris quas Curia pompas
Ducat, quo Regum ſurgant diademate crines,
Quantaque ſollicitent hodiernum gaudia Phœbum.
Diſtrahor in varia, & multus mecum ipſe voluto,
Quos ferar in campos, quis ſurgat carminis ordo.

2. Quin Tu *Jacobo* ſolus meditaris honores?
Aut ſolum Te, vane Puer, fecêre Poetam
Pierides? ſed & hoc vivit ſub pectore Regum
Fidus honos, & cùm ſolvuntur vota *Jacobo*,
Me quoque amant Muſæ, mihi non peregrinus Apollo.

3 *ad* 2. O inſane Puer! nimiùm nè fide Camœnis,
Carmine ſi ſperas laudes æquare *Jacobi*,
Idem Virgilium certes ſuperare canendo.

2 *ad* 3. Quamvis noſtra putes ſordeſcere munera, quamvis
Deſpectus tibi ſim, melior mea carmina forſan
Jacobus foveat. (3.) Modò ſint ea digna foveri.

1 *ad* 3. Parce malæ linguæ, & (*ad* 2.) Tu, Phœbi magne Sacerdos,
Opprobriis ignoſce; (*ad ambos*) atque has componite lites.
Et referes Tu carmen, & Ille; & Quiſquis honores
Jacobo, aut *Divæ* ſupplex fert dona *Mariæ*.
Nec ſatis eſt unus tanta in conamina Phœbus;
Quid juncti valeant humeri, & communis Apollo,

Expe-

Experiamur; erit mihi carminis Argumentum
Præliaque, clypeique, & Marti accommoda *Clio.*

3. Bella canant alii, queis fortia pectora largus
Indulſit Titan, duri & patientia ferri.
Me lituo averſum (nam nec pudet iſta fateri,
Dum non degenerem arguerint tua ſigna, Cupido)
Ad mollem citharæ luſum, imbelleſque modorum
Delicias *Erato*, Veneris gratiſſima cura,
Incitat, & chordis inſpirat amabile Carmen.

2. Nec mollis Cytherea mihi, nec prælia cordi;
Tu Dea, cui dederint jucundum gaudia nomen,
Alma meis faveas cœptis, Tu ritè vocanti
Dextra ades, atque animæ præſens illabere noſtræ.
Auditas agnoſco preces, hilaremque repentè
Mutor in *Euterpen*, & me novus incitat ardor
Ire viam immenſam, & plenis dare carbaſa velis.
Quin cedo — (*ad Cl.*) Tu fare prior, quo carmine turges?
Nam poſtquàm *Clio* cupis, ambitioſe, vocari,
Et tanto effrænis vanum Te nomine jactas,
Fronti ſiqua fides, ſi non falſo omine plenæ
Inflantur buccæ, majorque inſurgis in altum,
Grande aliquod moliris, & haud ignobile carmen.

Cl. Sit procul ut tali me digner laude, Sorores.
Quin pugnata olim recolo jam prælia, namque

Ipſa

Ipſa aderam præſens, & in imâ mente reponens
Conſertaſque acies, albenteſque oſſibus agros,
Et Senonum infractas *Jacobo* vindice turmas.
Tempus in hoc volvo: juvat, ô, meminiſſe; quot Ille
Orco animas magno *Dunkirkæ* ad mœnia bello
Tradidit, & primam ſurrexit quantus in haſtam!
Vidi perque hoſtes, per & obvia tela ruentem,
Quò generoſa tulit cunque ira, aut vivida virtus,
Hoſpitiive fides, ſocio & data dextra *Philippo.*
Nec Martem arguerim, nec te, Tritonia Pallas,
Nec Vos, quotquot ego genua incerare Deorum
Haud oblita fui, quod non fauſto omine duram
Commiſit pugnam ductor; ſors iſta Britannæ
Debita erat genti; quòd ſi non æqua favebant
Fata Viro, cæſis Gallorum millibus antè,
Ducentem in caſtra Hiſpanos rediiſſe juvabit.
Sed neque Te poſthac ſimilis, *Lodoice*, manebit
Fortuna, aut tantis Sors ſi ſemel abfuit auſis,
Tum quoque, cùm fidos hortetur in arma Britannos,
Obſtiterint eadem contraria fata *Jacobo.*
Ille memor veteres Patrum inſtaurare triumphos
Irruet in Gallos, ſecumque in prælia ducet
Edvardique animos, & *Nigri Principis* arma.

Erato. Quò veheris, *Clio*? quò te monumenta laboris

Antiqui

Antiqui rapiunt? magni dum gesta *Jacobi*
Officiosa refers, nescis, temeraria, nescis,
Heu quantum efficias fando incrudescere vulnus,
Quos Anglis renovet mœstissima scena dolores:
O infanda dies! quam Musæ semper acerbam,
Quamque ego præcipuè crudelem semper habebo!
O triste exilium! quando his peregrinus ab oris
(Horresco referens) pulso cum fratre *Jacobus*
Infælix aliis successit sedibus hospes.
Me quoque tunc eadem crudelia fata trahebant,
Exul & ipsa fui; tenuêre hæc regna vicissim
Iræque, insidiæque, & belli tristis Erinnys,
Atque Odia, & scissâ turpis Discordia pallâ.

Euterpe. Quid tamen hæc, *Erato*, nequicquam ingrata revolvis?

Lætior en rerum facies! meliore secundos
Augurio ire dies, atque aurea sæcula volvi
Conspicor: en quanto procedunt agmine *Fratres*
In patriam *reduces*! quantus sese explicat Ordo,
Magnatum & Patrum, & plaudentûm mille Virorum.
Ipsa alios inter, circùm plaudente coronâ
Naïadum, effusis aderam gavisa triumphis,
Pars magna illorum; nam quæ Lux prima reduxit
Carolidas, Anglis eadem me reddidit oris,

Et

Et dedit hâc iterùm placidam consistere terrâ.

Erato. O illam meminisse diem mihi magna Voluptas!
O votis revocanda meis! quâ bellicus Heros
Camporum immunis strepitu, durique solutus
Martis servitio, te demùm, blande Cupido,
Fassus erat, tantosque animos submisit amori.
Fælix ante alias, domuit quæ Martia Virgo
Pectora, primus amor, Quæ dudum juncta fideli
Connubio, faustâ Venere ac Junone secundâ,
Jacobum fecit formosâ prole parentem.
Scilicet ex illo gaudent se sanguine nasci
Auriaci conjux, Angli & spes altera regni
Anna soror: Nec Te, cui vincla jugalia curæ,
Incusem, ô Juno, deerat quòd mascula proles,
Et parca invidit sobolem Lucina virilem.
Ille aliis honor est thalamis, manet illa *Mariam*
Sors melior lecti, quâ non fœcundior ulla;
Pulchrior aut Italis sese Nympha extulit oris.
O quæ connubia, & quales celebrant Hymenæos
Egregium *Alphonsi* genus, invictusque *Jacobus*!
Multa tamen toleranda priùs, multoque *Maria*
Sanguine dotanda: expectat te pronuba Enyo,
O semper duris *Jacobe* exercite fatis,
Et Mars æquoreus, Belgarum & mille carinæ.

Altera Te nunc bella vocant, ſpretumque laceſſit
Oceani imperium, temerataque fœdera ponti.
En! video Angliacis tabulatum claſſibus æquor,
Tranſtra per & puppes ſe latè efferre *Jacobum*
Funera ſpargentem, ſimul & trepidare fugacem
Opdamum, inque ſuas properum remeare paludes.
I nunc, Belga ferox, offer Te, irriſe, periclis,
Navales, i, ſterne acies, tege claſſibus æquor,
Crudâ ut mole tumens, multoque abdomine pinguis
Balænam paſcas, & fias præda ſiluris.

Euterpe. Quot ſpolia indutus Victor, quantiſque trophæis
Inſignis graditur! circùm Pæana volutant
Littora; iò Pæan repetit de montibus Eccho.
Mille inter populi plauſus per ſtrata quadrigis
Fertur ovans; fuſos lauro redimita capillos
Læta triumphales ſequitur *Victoria* currus,
Pax ſimul it comes, & fœcundo *Copia* cornu.

Erato. Nempe per hos caſus, perque hæc diſcrimina belli
Itur in Italiam, formoſam ubi Diva *Mariam*
Oſtendit Venus, & tantorum digna laborum
Præmia.
Sic Priami poſt fata ſenis, ſupremaque Trojæ
Funera, Neptuni rabiem Turnique furores

Elapſum

Elapſum Ænean, blandis Virgo excipit ulnis
Itala, & ingentes penſat Lavinia curas.
O ſi talis eram, qualis *Taſſonis* anhelum
Accendi pectus, fudique in carmina vires!
O quantis Ego tum numeris *Lauræque Jacobique*
Ornarem thalamos, & connubialia jura!
Sed nunc anguſtos animos, & inertia corda
Nequicquam ſtimulo & tantis non æqua Camœnis.

Euterpe. Quin aliquid potiùs præſens quorum indiget uſus,
Texere Regales properamus ritè coronas?
Et nunc ridet ager, nunc omnis pullulat Arbos,
Induiturque recens viridem Natura juventam.
Quare agite, ò *Muſæ*, per amœni jugera Pindi
Parnaſſi per agros, muſcoque virentia Tempe
Ferte pedem, ac paſſim creſcentes carpite flores,
Communemque ornate Deum, & date ſerta volentes.

Clio. Tantus honor ruri, Deus ut ſacra tempora circum
Inter odoratos flores ſinat ire capillos?
Flores, quos crepitans impunè per aera Corus
Disjicit, aut ſudos ubi torret Sirius agros,
In tenues cogit nimius Sol ire vapores.

Erato. Non, ſi adſint Tmoli colles, & amœna vireta
Alcinoi, aut roſei, Pæſtum quos jactat, honores,

His

His Hyblam addideris ſuper, haud tamen æqua *Jacobo*
Ornamenta feres, aut munera digna *Mariâ.*

Euterpe. At vidi his nuper formoſam incedere Floram
Frondibus, ipſe tegi nec dedignatur Apollo.

Clio. Phœbo ſacra viret Parnaſſi in vertice ſummo
Laurus, & in cœlum ramis fælicibus exit:
Perſæpè hinc noſter ſua tempora cinxit Apollo,
Hinc propero meritam *Jacobo* ferre coronam.

Euterpe. Dii facite, ut frondens cingit dum tempora laurus,
Huic adſit ſemper lætis Victoria pennis;
Sive acer poſcat tumidos in prælia Gallos,
In Mauros ſeu ſigna ferat, Thraceſque laceſſat,
Euphraten Nilumque ſequens, inviſere Gangen
Seu paret, & captos oſtendere civibus Indos.

Erato. Propter aquam tardis ubi lenis flexibus errat
Caſtalis, & placido demulcet murmure ripam,
Myrtus, amor Veneris, latè diffundit honores.
Qui cœlo aſſurgit ſummus, decerpere ramum
Cura mihi, & ſertum lectâ de fronde *Mariæ*
Nectere; ſi Nymphæ myrtus non vilis habetur
Nec tibi, cedo, (*ad Cl.*) Soror, nec vincet Laurea Myrtum.

Euterpe. Ornet ſanguineos laurus Phœbea triumphos,
Myrtus amat facilem, partam & ſine cæde coronam.

Quam

Quam video naſci ſobolem! quæ ſurgere regna!
Tu modò naſcenti puero, quem *Cambria* regem
Infantem expectat, famulus cui ſerviet orbis,
Ilithyia fave, dextra & natalibus adſis.

Clio. Lauro addam virides querno de vimine ramos,
Quæ *Carolum* texit, ſuus eſt honor huic quoque frondi.

Erato. His ſuper addetur varios Roſa picta colores,
Utque memor referat conjunctæ inſignia gentis,
Hinc nive candidior fuerit, ſimul indè rubebit.

Euterpe. Dum legit illa Roſas, (*ad Cl.*) tu Lilia ferre memento;
Invida frendenti rumpantur ut ilia Gallo.

Clio. Illa memor carpam, ſimul & miſcebitur illis
Non Boream metuens, non Brumæ frigora Palma.
Utque hujus nimio preſſus ſub pondere truncus
Altior in cœlum aſſurgit; ſic nulla *Jacobum*
Flectere fata queant, at contra audentior ibit,
Dum cœlo tandem celſum caput inferat alto.

Erato. Pallentes violas, & ſumma papavera carpens
Narciſſique comas, pulchræ fero dona *Mariæ*.

Euterpe. Narciſſo ſat erit, ſi ſub veſtigia Nymphæ
Spargit[illegible] & ſacro preſſus pede ſurgere ſperat.
Quære quibus terris inſcripti nomina Regum
Naſcantur flores, hinc collige ferta *Mariæ*.

Intereà

Intereà in Pisâ, multùm dilecta Minervæ
Pullulat, & latè frondens se pandit Oliva.
Sunt mihi, sunt geminæ supremâ ex arbore frondes;
Hæc, *Jacobe*, tibi magnum decus, illa *Maria*.
Lenta quidem in nubes pigrum caput exerit Arbos,
Sed semper viridis, frustrà obrepente seuectâ,
Crescentis tardè compensat damna Juventæ.
Sic precor, ô Superi, postquam Rex Nestoris annos
Præteriit, simul & vicit Regina Sibyllæ
Sæcula Cumææ, maneat tamen usque *Jacobo*
Cl. Vis eadem in bello. (*Er.*) similis sit forma *Mariæ*.

Recitârunt in Theatro *Apr.* 23. 1685.

D. *Udal. Corbet* Baronett.
Johannes Sprot Armig.
Gvil. Barber Armig.
} ex Æde Chri

Exequiæ

Exequiæ Dolbenianæ:

SIVE

ECLOGA

In OBITUM

Reverendiſſimi in Chriſto Patris

JOHANNIS DOLBEN,

Archiepiſc. EBORACENSIS.

Interlocutores, *Corydon* & *Thyrſis.*

DIC mihi, dic Paſtor, (ſi jam communis utroſque
Cura tenet, communis amor) quo ſaucia luctu
Mens tibi languet, & unde dolor depaſcitur ora?
Talis enim, memini, tibi purpura læta ſolebat
Flagrantes veſtire genas; ſub vere rubenti
Qualis honor violas, & odoriferos Hyacinthos.

Jam

Jam color iſte abiit, ſeu ſævæ Phyllidis iræ
Exedêre animum; trepidi prædator ovilis
Seu lupus invaſit teneros cum matribus agnos.
Fare age; & ex illo ſic *Pan*, tibi Numen amicum,
Securas tueatur oves, ſic Phyllide Thyrſis
Conjuge ſit fælix, fælix ſimul illa marito.

Thyr. Ah! pereant mea cura greges, oviumq; magiſtrum
Mors eadem rapiat; poſtquam crudelior Orcus
Abſtulerit *Gallum*, atque imâ ſub nocte recondit.
Galle, decus Nemorum, Borealis fama *Briganti*;
Quà mediam, ante alias longè pulcherrima Nymphas
Ouſa ſecas urbem, lenique interluis alvêo.
Sed fluvios jam luctus habet, tuque imbre tumenti
Volvis aquas, queruloque immugit murmure ripa:
Nempe tuus periit *Gallus*, cui fiſtula ventos
Et poterat mulcere, & veſtros ſiſtere curſus.
Paſtorum immortalis honor, ſpes unica, & ingens
Præſidium Arcadiæ *Gallus*: te, *Galle*, ſub undis
Nereides deflent, te lugent paſcua circum
Faunique Dryadeſque. (*Cor.*) Ergo quando omnia damnum
Tangit idem, certè & *Corydon* ſua munera debet.
Te, natale ſolum, teſtor, placidæque fluenta
Auſonæ; propter veſtras ſi carmina ripas
Gallus adhuc juvenis luſiſſet, carmina valles

 Motura

Motura & montes; quin jam per flumina sævus
Rumor eat, *Gallus Coritanæ* gaudia terræ
Occubuit: Tu semper eras Custodibus ipsis,
Tu pecudi secura salus; Tu maxima, *Galle*,
Progenies Divûm: Vos mœsti dona quotannis
Libate Agricolæ (vestris sub ovilibus ursos,
Immanesque fugavit apros) ter spargite flores,
Ter lustrate umbras, evincti tempora, tristis
Et taxi ramis, & funereæ Cyparissi.

Thyr. Tu quoque pullatos inter, *Rhedycina*, triumphos
Tu socias misce lacrymas (Vos parcite Musæ
Agrestes) olim sacros dilecta recessus
Incoluit proles; Tibi plenâ munera flammâ
Galle, dedit, geniumque indulsit amicus Apollo.

Cor. Sed Musis fortuna obstat, brevis illa voluptas
Tum retrò fluere, adversusque evolvier ordo:
Nam Furiæ vetuêre moras, invasit Erinnys
Campos, alternusque animas demessuit ensis.
O, Monstrum *Pani* invisum, atque obscænior Ursâ,
Seditio Pestis! per Rura hinc cominus atque hinc
Pastoresque ruunt, pecorumque ignobile vulgus.

Thyr. Jam *Pani* devota fides Te, *Galle*, lacessit
Ad partes, laterique hæret delecta Caterva,
Fælix turma, duo Juvenes! Vos conscia virtus

Incitat,

Incitat, & pietas fucatæ nescia fraudis:
Vos Martis terrorem inter campique labores
Mens eadem tulit, & per casus mille coegit
Fata inimica sequi; seu sors incerta juberet
Aut unà superare, aut pulchræ occumbere morti:
O, Patriæ spes magna! O, duri in turbine belli
Nusquam victa cohors! O, turba haud millibus impar!

Cor. Sed jam canus amor, vicibusque infractus iniquis
Atque extremum emensus iter, cadit; ultima nodum
Avulsit sors Urnæ, & inexpugnabile bello
Disrupit vinclum: feros deflendus in annos
Interiit (1) *Celadon*; quo non præstantior alter,
Nec potior Judex (quoties *Melibæus* & *Ægon*
Certavere unà, atque alternâ lite cadentem
Divisere diem) Divinæ oracula Legis
Sacrasque ambages, & cæca ænigmata solvit.
Tu comes, heu nimium fidus; Tu proxime cœlis
Succedis, *Galle*; En & languet (2) *Myrtilus* alter
Et senio & morbo, super astra futurus Amicis
Jam socius: dolet Ille inimicæ tædia lucis
Ingratasque moras. Quanquam, O si Numina flectant
Singultus *Rhedycina* tui; Vos altera demùm

1. *Vir Rev.* Rich. Allestry *S. S. T. Profes. Regius, & Coll.* Æton. *Præfectus.* 2. *Rev. in Chr. Pater* Johan. Fell *Episcop.* Oxon. *&* Ædis Christi *Decanus.*

Pignora, Dii, servate, & magnis parcite fata
Relliquiis. ————

Thyr. At Vos nec fatum, meritorum aut immemor ætas
Dissimiles unquam arguerit; Vos una tabella
Vos tres una refert famamque æterna loquetur
Pictura: En! ut vicinos sub imagine vultus,
Jussit amor spirare, & eâdem vivere cerâ.
Fortunatæ animæ! primis adolevit ab annis
Jam matura fides, vobis & fœdera sanxit
Multa dies, junctasque exhausta pericula dextras.

Cor. Quali Marte pares in castra adversa ruistis,
Atque avidi pugnæ, per mistos pulvere campos,
Perque globos ignesque, & quà densissimus urget
Impetus! At quam pene die cecidistis in illo,
Cùm medios hostes inter temerarius ardor
Tercentum rapuit Juvenes; tum milite fuso
Ensesque, insidiasque, alato & fulgure glandes
Fervere vidisses: nimiæ tum prodigus iræ
Sæviit hostis, & ibat ovans latè agmina circum
Musarum spolia indutus. Sed Te tua, *Galle*,
Defendit virtus, medioque è turbine magnis
Eripit illæsum auspiciis fortuna, futuri
Grande ævi pretium. (*Th*) Quin nunc age, cardine verso
Diffugiunt, *Corydon*, nubes, & flore superbit

Rursùm

Rursùm lætus ager: ſupplex per rura colonus
Agnoſcit *Pana*, & latè nemus omne remugit
Io, *Pana* Deum! Tu jam ſine tempora circum
Fælices errare hederas, Tibi, *Galle*, ſereni
Indulgent cœli; Teque ambit pacis amœnæ
Intemeratus honos, atque inviolabile pignus.

Cor. O, noſtro dilecta Deo, & certiſſima *Galle*
Cœlorum cura! O, ſacros haud immemor unquam
Ritus aſſerere! ô quoties ardente tumultu
Paſtorum, cùm nunc auderet cæca Juventus
Sceptra affectare, atque æternos *Panis* honores:
Tu fluctus ſedas, tibi fandi copia torrens
Incantat rabiem, & gliſcentes temperat iras.
Talis vel Zephyri, vel blandior aura Favonî,
Si forte aſpiret, tum gaudet mutua ſilva
Inclinare apicem, & facili ſe flectere nutu.

Thyr. Neglectas inter valles tibi, *Galle*, loquenti
Auſcultant pecudes, arrectiſque auribus hærent
Suſpenſæ; tu Paſtorumque oviumque ſequaces
Huc illuc mulces animos, Tibi flumine lento
Hyblæis vox miſta favis, cùm roſcida mella
Sudant, & liquido diſtillant nectare quercus.

Cor. Tale tuum carmen, qualis molli incubat herbæ
Aut roris gemma, aut acclivi in tramite murmur

Lene cadentis aquæ: Quin vos jam flete capellæ,
Custodesque, agrique, & tu resonabilis Echo:
Jam vox ista silet, vicibus quam sæpe solebas
Alternis iterare, horæque involvit acerbæ
Longa quies *Gallum*, æternisque immiscuit umbris.

Sam. Jones, *Tho. Chester*, } Armigeri è Coll. Mert.

SCHOLÆ Weſtmonaſterienſis DESCRIPTIO:

AD

Reverend. in Chr. Patrem & Dominum

THOMAM,

Epiſc. Roffenſem, *&* *Eccleſ. Colleg.* Weſtmonaſt. *Decanum.*

ME Pia, me memorem Charæ Nutricis Alumnum
Dilectos monuit Clio celebrare Penates,
Et dare manſuræ nota incunabula Famæ.

Tu modò, Muſarum Columen, quo pendet ab uno
Gloria, & auguſti ſpes inclinata Lycæi,
Tu, qui tendentes duri ad faſtigia Pindi
Exemplo accendis juvenes, & lenta Tuorum
Deſpicis ex alto, & longè veſtigia rides,
Summo Ipſe innitens àpici, impaviduſque ruinæ;
Tu modò, da faciles Muſas, & dirige curſum.

Quà

Fanum S. Petri *Westmonast.*] Quà juxtà Thamesin, se tollit in æthera Moles,
Cæsaribus benè nota Domus; seu donet ovantes
Regali trabeâ, seu servet fida repostos,
Et Sceptri, & Cinerum pariter certissima Custos;
(Hos sera ingeminet luctus, hunc sera triumphum)
Hîc ubi porrigitur longus sub fornice trames,
Qui Templa à tergo claudens sinuatur in Austrum;
Hîc ubi porta patet, verso obice, panditur ingens
Musæum.] A lævâ limen; Pariisque innixa Columnis
Marmora, tornatæque trabes, laquearque superbum;
Mœniaque artifici multùm debentia dextræ.
Talem si Siculo donâssent æqua Tyranno,
Talem Fata Scholam; patrias fælicior exul
Despiceret sedes, & parva palatia Regum.
Mox ubi sepositis aperitur janua valvis,
Ut primùm ante oculos fervet numerosa juventus
Turba Silens; intenta operi, nunc dicta Magistri
Aure bibens pronâ, nunc alto in pectore condens,
Pythagoram remeâsse negas, Samiosque Nepotes?
Sed quò se ducat meliori tramite Clio,
Et regat immensum vestigia certa per æquor;
Signat iter dubium, & lustrat justo ordine *Classes.*
1. *Class.*] Hîc aditu in primo, studiis accenditur infans

Æmulus,

Æmulus, amotamque ardet contingere metam;
Et ſeptem à cunis qui vix numeravit ariſtas,
Romanas voces, primæ tentamina linguæ
Dimidiat, doctæque edit præludia Suadæ.

Sic teneros olim eduxit Cornelia Gracchos
Infantes facunda parens; dum didita circùm
Fama vocat Proceres, admiraturque Senatus
Præcocis Eloquii vires, Cunaſque diſertas.

2. *Claſſ.*] Mox, uti cum pedibus ſe credit debilis infans,
Et ſummis inſtat plantis, benè ſedula Nutrix
Tarda Ariadnæo firmat veſtigia filo;
Ne quà transverſum titubet, pronuſve feratur:
Sic ubi diſtantem certatim attingere Romam
Nituntur juvenes; ne fortè per avia tendant
Incerti, & duris illidant crura ſalebris,
Præbet Ariſtarchus normam, & data regula certum
Signat iter, ſolidatque gradus, & firmat euntes.

Intereà aut facilis teritur poſt prandia *Naſo*,
Aut lepida *Æſopi* ridetur fabula, utrinque
Et lactare animum, & mores formare parata.

3. *Claſſ.*] Nec tantum volvit veteres ignava Poetas,
Concipit ipſa intùs flammas, fervetque juventus;
Agnoſcitque Deum; & facili ſua carmina venâ
Qualiacunque poteſt, ſaltèm mediocria condit,

Quæ

Quæ facilis laudet judex, non arguat æquus,
Queis meliora Maro, Bavius pejora ſonaret.

His ſenſim gradibus formavit Mantua Vatem,
His & Smyrna ſuum; paulatim ad culmina Pindi
Carpendum eſt iter, & ſua habet cunabula Pallas.

Hic interpoſitus gemini maris arbiter Iſthmus
Siſtitur, & diffuſa aditum Cortina recuſat;
O teſtis ſtudii Cortina, & doctior illâ
Quam Delphi ſtupuere olim, quæ conſcia Phœbi
Secretas voces, & certa oracula fudit.
4. *Claſſ.*] Hactenus Auſoniâ pubes ſudavit arenâ,
Et tandem (heu longo) ſumma ad Capitolia curſu
Evehitur, mediâque locat vexilla Suburrâ:
Vicimus ingeminant læti; jam Roma curules
Inſequitur devicta, alias captivus in oras
Naſo redit; noſterque *Maro* eſt: Te, *Flacce*, tenemus
Invicti Britones; Voſque, ô par nobile Vatum,
Pellibus exiguis, unoque volumine clauſi,
Vos nox, & piceæ nequeunt celare tenebræ.

Non tamen hæc turmam Victoria reddit inertem,
Securamque ſui; longè trans Itala regna
Urget iter, tentatque vias, & tendit Athenas.
5. *Claſſ.*] Cecropiæ cedunt arces, ſua mœnia tradit
Victori Pallas; captâ dominatur in Urbe

Exultans

Exultans juvenis; Teque, ô ſpes ultima Graiûm,
Teque, Tuamque capit, longa ante decennia, Trojam.
Pergendum eſt Solymas; facilis Judæa repandit
Immenſas, quas ſervat opes; nova munera donat
Intellectus Arabs, gazaſque repandit Eoas.
Et tandem quis limes erit? quò vivida pubes
Expatiatur ovans; fixæque ignara Columnæ,
Thulenque extremam, & Calpen poſt terga reliquit?
6. Claſſ.] Siſtit pauliſper curſum, & (quia parta tueri
Eſt labor, & meliùs parent Cultoribus arva,
Quæ longùm ſubigit vomer, quæ frangit aratrum)
Saxum volvit idem, & noto ſe verſat in orbe,
Et citiore iterum relegit veſtigia paſſu.
Intereà flammâ propiore accendit Apollo
Fælices puerorum animos, & percutit œſtro:
Jam furit, & ſubitum fundit turba Enthea carmen,
Neglectum carmen; ſed quod culpare ſeverus
Vix poſſit Momus, vix carpere Zoilus auſit.
Sic, ſive id caſu fiat, ſeu numine Phœbi,
Se certo pede verba ligant; ſic arte remotâ
Sponte ſuâ numeros voces formantur in aptos.
Sic Epicure Tui coeunt vaga ſemina Mundi;
Fit lapis ipſe ſibi faber, & ſine legibus, ultrò
Seſe informe Chaos pulchrum glomeravit in Orbem.

Nunc

7. Claſſ.] Nunc tandem ſummi Juvenis faſtigia montis
Occupat, & bifido figit ſub vertice ſedem;
Et melius recolit notas, & promovet artes.
Seu nunc indulget Phœbo; fruiturque Deorum
Colloquio Muſiſque ſuis; ſeu roſtra diſertus
Conſcendit, magnique quatit *Demoſthenis* arma;
Seu vires *Numerorum* operoſo examine penſat,
Et Samij Siculique ſenis non negligit artes:
Curſuſque æthereos notat, & metitur Olympum.

His demùm exactis ſtudiis, hoc orbe laborum
Expleto, doctæ ſua reddere præmia pubi,
Et donare rude emeritos, & tradere palmam,
Aut forte antiquo ſegnes includere ludo,
Hoc, Pater, omne Tuum eſt; Illis dat *Granta* coronam;
His *Rhedycina* parat; quæ me manet utra? vel ulla?
Te penes augurium eſt; certam tu dicere ſortem,
Phœbe, potes, qui fata Regis, qui conjicis urnam.

——— Scholæ
Weſtmon. Regius Alum.

CARMEN

CARMEN
In OBITUM
AUGUSTISSIMÆ
ET
DESIDERATISSIMÆ
REGINÆ
MARIÆ,

Anno 1695.

POST fractas *Gallorum* iras, animumque subactum
Borbonii, avulsasque hostili vertice Laurus;
Dum *Rhodano Nassavus* ovat, manesque cruore
Auriacos placat, ruit & victricibus armis
Mortem inter mediam, & commista tonitrua fumo,
Te rapit è mediis mors immatura Triumphis,

O!

O! *Venus* haud impar, neque *Marte* indigna Marito.

Prima per ignotum ſparſit contagia vulgus
Dira lues; longùm exiguis contenta trophæis,
Egit ubique humiles, nondùm metuenda, triumphos.
Mox altè aſſurgens, tetraſque licentiùs auras
Invadens, toto ſe immiſcet noxia cœlo,
Cæſareaſque gravi ſufflamine polluit arces;
Privatum indignata rogum, tenuiſque ſepulchri
Gloriam inobſervatam, & vix memorabile funus.
Omnibus hìc inſtructa dolis, junctiſque venenis
Atque mali ſecura ſui, per mille nocendi
Artes progreditur, *repetito & vulnerat ictu.*
Intereà *Regina* haurit ſpirabile virus,
Exitiumque ignara trahit, mortemque futuram.
Jamque artus teneros depaſcitur ignea febris,
Formoſum pendet caput, & cruciatibus ægris
Torquetur cerebrum, lumbique dolore graveſcunt.
Purpureis maculata notis, & lurida turgent
Pectora, flagrantique rubent incendia pelle.
Nunc, frontis divinus honos, nunc læta genarum
Purpura marceſcit, ſolitos non ſpirat amores
Vultus, & innocuis langueſcunt lumina flammis.
Quam Tibi diſſimilis! quantùm O! mutaris ab Illâ,
Quæ modò per populum *incedens Regina*, coruſcis

Mille

Mille neces ſparſiſti oculis, & lucida tela!
Aſt Tibi nunc formæque æterna obducitur umbra!
  Nec via mortis erat ſimplex, ſed fœdere juncto
Miſta venena fluunt, regnantque impunè per artus
Pæoniam indignata artem, ſuccoſque potentes.
Quinetiam ſanies ſquallenti fluctuat atra
Sanguine, corruptiſque exæſtuat oſſibus ignis.
Per cutis excoquitur ſpiracula tabidus humor,
Nativoque tegit cruſtatum tubere corpus,
Perpetuo & nitidas Veneres velamine condit.
  Haud ſecùs ac quæ ſtella diù volventibus annis
Immenſum in toto diffuderat æthere lumen,
Gloria cœlorum, mundo nec inutile ſydus,
Cui longo innatas expreſſit tempore ſordes
Multa dies, variuſque ordo mutabilis ævi,
Ingenitâ nocte, & ſpiſſo ſe obnubit amictu,
Concretaſque ſubit maculas, radioſque diemque
Subducens, tacitas premit intra viſcera flammas.
  At *Tibi* nunc vanos temerè molimur honores,
Exequiaſque Tuas, & non violabile buſtum
Sacramus Muſis, & inani munere versûs.
Et Tu jam poſthàc miſerum plorabere funus
Gens quacunque ſuos egit *Romana* triumphos;
Te flebit vel triſtis *Arabs*, & inhoſpita *Turcæ*

Pectora,

Pectora, inassuetisque ferox nunc *Persa* dolebit
Luctibus, & *propriis* discent mansuescere linguis,
Dum procùl emittit doctas *Rhedycina* querelas,
Lugens mille sonis, & *multiplici* ingemit ore.
O! nunquàm ploranda satis venerabilis Urna!
Vel *Patri* deflenda Anima! & quam *Regius exul*
Deploret, lachrymisque senilia proluat ora
Dum *Natam* reputat, licèt Illi mente resurgat
Amissum Imperium lapsique infamia sceptri.

Quin *Te* pænè Tuæ junxit *Gulielme*, *Mariæ*
Et cineres amborum unâ commiscuit urnâ
Execranda dies, & ineluctabilis hora.
Quos etenim impatiens volvisti corde dolores!
Quosve dedit gemitus non enarrabile pectus!
Cùm vitam exhalantem, & fati angoribus actam
Extremò amplexus, moriturus & *Ipse Mariam*,
Tristis inhæsisti dilecto oneri, oscula libans
Suprema, & captasti animam super ora vagantem:
Ut Te præcipitem luctu pius abstulit error!
Ut Furiis agitavit Amor! cui mille ruinæ,
Stridentesque Globi, & displosa tonitrua flammis
Non poterant terrere animum, Tua fata, *Maria*,
Incutiunt propiora, magisque pericula tangunt.

Verùm O! jamdudum satis actum est Funere tanto,

Nec

Nec Superi noſtris majora *Piacula* poſcunt
Criminibus, ſi quid Pietas Divina labores
Reſpicit *Angliacos*, Tu cœlo inſerta *Maria*
Cæſaris eſto Tui memor, atque intende *Britannis*
Pervigiles curas, queîs acti *Marte* ſecundo,
Auſpiciis moveant ſemper fœlicibus arma,
Et noſtris lætare, ut quondam aſſueta, Triumphis.

At Tu lapſuri, *Princeps*, ſpes unica regni,
Tu *Naſſave*, Tuâ quamvis viduate *Mariâ*,
Abſtineas fletu, & vanis nunc parce querelis.
En! quæ turba Tui repetit connubia ſupplex,
Cæſareique tori *Geniales* ambit honores!
Quin age, ſume animos, & luctum diſcute fronti,
Fata *Tuos* vel adhùc maneant meliora *Britannos.*
Ecce! occulta tumet lumbis ventura propago,
Et nondum nati *Heroes*, & *Regius* Ordo!
Quodque *Maria* negat ſceptro dabit altera Conjux.
Ut Tibi cum totâ ſe tradit *Iberia* Gente
Fœmineâ, *Auſtriacæque* optant Diadema *Britannum*!
Ipſaque nunc ſperat gratum ſibi *Gallia* lectum,
Formoſaſque oſtentat opes, & *Præmia* pacis.

Sydereo ſic cum ſolio *Saturnia* ceſſit
Pauliſper Terras, propriumque inviſere Templum,
Dilectamque *Samon*; ſtat circùm turba *Dearum*

Optato ſtipata *Jovi*, dum quæque vocari
Juno ambit, fierique cupit Regina Tonantis:
Certant Divæ mille, atque Immortalia poſcunt
Gaudia, & Æterni *Sponſalia* munera Regis.

Henr. Sacheverel,
A. M. è Coll. Magd.

Machinæ

Machinæ Geſticulantes,

ANGLICE

A Puppet-ſhow.

ADmiranda cano levium ſpectacula rerum,
Exiguam gentem, & vacuum ſine mente popellum;
Quem, non ſurreptis cœli de fornice flammis,
Innocuâ melior fabricaverat arte *Prometheus.*
Compita quà riſu fervent, glomeratque tumultum
Hiſtrio, delectatque inhiantem ſcommate turbam;
Quotquot lætitiæ ſtudio aut novitate tenentur,
Undique congreſſi permiſſa ſedilia complent.
Nec confuſus honos; nummo ſubſellia cedunt
Diverſo, & varii ad pretium ſtat copia ſcamni.
Tandem ubi ſubtrahitur velamen, Lumina paſſim
Anguſtos penetranr aditus, quà plurima viſum
Fila ſecant, ne, cùm vacuo datur ore feneſtra,
Pervia fraus pateat: mox ſtridula turba penates
Ingreditur pictos, & mœnia ſquallida fuco.
Hîc humiles inter ſcenas, anguſtaque clauſtra,

Quicquid agunt homines, Concursus, Bella, Triumphos,
Ludit in exiguo plebecula parva Theatro.
Sed præter reliquos incedit *Homuncio* raucâ
Voce strepens; major subnectit fibula vestem,
Et referunt vivos errantia lumina motus;
In ventrem tumet immodicum; ponè eminet ingens
A tergo gibbus; Pygmæum territat Agmen
Major, & immanem miratur turba Gigantem.
Hic magnâ fretus mole, imparibusque lacertis
Confisus, gracili jactat convitia vulgo,
Et crebro solvit, lepidum caput, ora cachinno.
Quanquam res agitur solenni seria pompâ,
Spernit sollicitum intractabilis Ille tumultum,
Et risu importunus adest, atque omnia turbat.
Nec rarò invadit molles, pictamque protervo
Ore petit Nympham, invitoque dat oscula ligno.
Sed comitum vulgus diversis membra fatigant
Ludis, & vario lascivit mobile saltu.
Sæpe etiam gemmis rutila, & spectabilis auro,
Lignea gens prodit, nitidisque superbit in ostris.
Nam, quoties festam celebrat sub Imagine lucem,
Ordine composito Nympharum incedit honestum
Agmen, & exigui Proceres, parvique Quirites.
Pygmæos credas positis mitescere bellis,

Jam-

Jamque, infenſa Gruum temnentes prælia, tutos
Indulgere Jocis, teneriſque vacare Choreis.

Tales, cùm medio labuntur ſidera cœlo,
Parvi ſubſiliunt Lemures, populuſque puſillus
Feſtivos, rediens ſua per veſtigia, gyros
Ducit, & anguſtum crebro pede pulſitat Orbem.
Manè patent greſſus; hinc ſuccos terra feraces
Concipit, in multam pubentia gramina ſurgunt
Luxuriem, teneriſque vireſcit Circulus herbis.

At non tranquillas nulla abdunt nubila luces,
Sæpe gravi ſurgunt bella, horrida bella, tumultu.
Arma cient truculenta Cohors, placidamque quietem
Dirumpunt pugnæ; uſque adeo inſincera voluptas
Omnibus, & miſtæ caſtigant gaudia curæ.
Jam gladii, tubulique ingeſto ſulphure fœti,
Protenſæque haſtæ, fulgentiaque arma, minæque
Telorum ingentes ſubeunt; Dant clauſtra fragorem
Horrendum, ruptæ ſtridente bitumine chartæ
Confuſos reddunt crepitus, & ſibila miſcent.
Sternitur omne ſolum pereuntibus; undique cæſæ
Apparent turmæ, Civilis crimina Belli.

Sed poſtquam inſanus pugnæ deferbuit æſtus,
Exuerintque truces animos, jam Marte fugato,
Diverſas repetunt artes, curaſque priores.

Nec rarò prisci Heroes, quos Pagina sacra
Suggerit, atque olim peperit fælicior ætas,
Hîc parvâ redeunt specie, Cano ordine cernas
Antiquos prodire, Agmen venerabile, Patres.
Rugis sulcantur vultus, prolixaque barbæ
Canities mento pendet; sic tarda Senectus
Tithonum minuit, cùm moles tota Cicadam
Induit, in gracilem sensim collecta figuram.

Nunc tamen undè genus ducat, quæ dextra latentes
Suppeditet vires, quem poscat turba moventem,
Expediam. Truncos opifex & inutile lignum
Cogit in humanas species, & robore natam
Progeniem telo efformat, nexuque tenaci
Crura ligat pedibus, humerisque accommodat armos,
Et membris membra aptat, & artubus insuit artus.
Tunc habiles addit trochleas, quibus arte pusillum
Versat onus, molique manu famulatus inerti
Sufficit occultos motus, vocemque ministrat.
His structa auxiliis jam machina tota peritos
Ostendit sulcos, duri & vestigia ferri,
Hinc salit, atque agili se sublevat incita motu,
Vocesque emittit tenues, & non sua verba.

Jo. Addison, è Coll. Magd. A. B.

Neptuni Vindicta:

SIVE

* *Inedia Undecim Dierum.*

Vicerat Hesperios fluctus & præpete Cursu
Oceani fines audax sulcaverat Alnus:
Nec tulerat Phœbo visas, ipsasque negatas
Esse sibi terras hominum labor. Ergo parantur
Et Soli comites: Hi quicquid fabula Vatum
Finxerat hoc cernunt; dum non mendacia possunt
Verorum superare fidem: Naturaque doctis
Lusibus exæquat proprias Erroribus artes.
Quodcunque arcanum gremio studiosa recondit
Diva parens rerum, conversa in mille figuras,
Ignotas pecorum formas speciesque ferarum,
Incultos terræ tractus, & monstra virorum
Conspiciunt, & dum spectant Nova monstra putantur:
Per mare discurrunt & terræ pensile pondus,
Adversoque vident surgentia sidera Cœlo:
Hispanasque ultra metas extenditur orbis,

* *Vide* N. Tulpii *Observat. Medic. Lib.* I. *Cap.* 43.

Nec

Nec claudit noſtri *Bætis* confinia Mundi.
Jamque adeò præceps nobis audacia crevit,
Ut ſciſſo pateat contritus tramite Pontus;
Nec meliùs veteres tranſibant Flumina, fregit
Helleſpontiacos meliùs vel Navita fluctus,
Odryſiam quoties mutaret Seſton Abydo;
Quam terræ nobis fines, & diſſita longis
Littora *Neptuni* ſpatiis, fluctuſque domantur
Puppibus; & fiunt ipſi ludibria venti.
Non tulit hoc ultrà pelagi Deus. Ergone veſtris
Nullus erit finis cœptis, ait? Impetus iſte
Quo ruet? haud impune mihi hæc injurius Orbis
Inferet, hæc campis ſteterat modò ſilva Britannis,
Quam fera in Occiduo nunc excipit India portu:
Jamque ſuo major fato, & ſpumantibus Undis
Claſſis adeſt, fluctus tempeſtatumque labores
Irridens; licèt optatâ potiantur Arenâ,
Non impune ferent. Fremitu vix talia fatus,
Conſpicit audaces ponti per cærula Nautas
Exiguâ ferri cymbâ, ſociiſque relictis
Et portu, Oceano tenui inſultare Carinâ
Curarum vacuos, ut qui modò ſumma legebant
Littora, confiſique ſuis ſucceſſibus omnes
Dedidicere metus: non illic fercula Menſis
Portantur,

Portantur, plenisque cadis Vindemia fervet.
Septem turba fuit, turba heu! non digna Deorum
Vindictâ, aut tantæ quæ sese opponeret iræ,
Non remis agitare salum, dare carbasa ventis,
Luctari & contra surgentes scandere fluctus.
Nec satis hoc lenire Deos, injuria menti
Fixa sedet, vindexque animis ardescit Enyo.

Nec mora: crudelis cæcâ sese Æolus arce
Exerit, emittitque suos in prælia ventos;
Eripiturque à sole dies, obductaque velo
Cœlorum facies, rapidis nox fluctibus astra
Miscuit, & solæ veniunt à fulgure flammæ.
Nec perdunt rabiem flatus, non Africus Euro,
Non istic Aquilone Notus luctatur, in unam
Tempestas proram incumbit, facilemque Carinam
Abripuit, portusque oculis & terra recessit.

Et jam quassâ altum tenuit Ratis, undique Cœlum,
Undique Pontus adest, metuit dubiusque requirit
Navita, propulerit recto num Carbasa cursu
Ventus, an obliquo distorsit tramite Vela.
Incumbit gravior clades, cœloque furenti
Majorem extimuere *famem*; malè cæca futuri
Turba, cibum cœnæ qui vix suffecerit uni
Diducunt, timidique uno consumere luxu,

Divisere

Divifere dapes, Epulafque in frufta refolvunt.

Jamque quater reduci luftrarat lumine Phœbus
Adverfas noftris terras, nobifque reluxit
Iratus toties, noftrumque revifêrat orbem.
Nondum *vera fames*; nec in hos duraverat una
Cœna dies tantum, miferis etiam altera menfæ
Pars levior fupereft, quærunt ftomachumque fitimque
Fallere, & arenti Cyathos hic rejicit ore,
Ille reluctanti ambefas de fauce revellit
Sæpe dapes, durufque animi Jejunia perfert,
Dum vitare cupit, ferò malè providus ipfum
Quod metuit patitur. Fælix magis ipfe videtur
Tantalus, huic femper menfæ fluviufque parati.

At poftquam variis Titan per Cærula flammis
Luferat, & rutilos rediens vibraverat ignes:
Projiciunt fuper alta oculos, fluctufque pererrant
Lumine, at ingratos tantum dant cernere fluctus
Crudeles flammæ, non hâc fpumantia cautes
Æquora dilacerant, non illac tubere terra
Propendet, folæ magnâ fe mole procellæ
Devolvunt tractuque acies abrumpitur undæ.

Nec fatis eft timuiffe *Famem*, *Fame* fævior ipsâ
Tam tenuis cibus; at tandem frugalibus iftis
Relliquiæ deerant menfis, victufque caniftris

Deficit,

Deficit, & luxus ſubeunt Jejunia Nomen.

Et nunc triſte malum exiles graſſatur in artus,
Undique nativus membra exiccaverat ignis;
Et ſua præſtabat propriis alimenta ruinis.
Jam tandem decimus Sol mœſto illuxerat igne
Ex quo defecere Epulæ, exanguique coronâ
Pallida turba ſedet, ſqualentique horrida vultu,
Membra premit peſtis, torpent cava lumina, fauces
Arentes, torvi vultus, cutis aſpera, venter
Flaccidus, & magnis prodibant artubus oſſa.
Non alia Exangues faciunt ſpectacula Cives
Cocyti, quoties taciti Regnator Averni
Concilium deforme vocat: magis horrida nuſquam
Artibus aut Medicis corraſa Cadavera pendent,
Attonitas quoties terrent nuda oſſa puellas.

Quæ miſeros ſufferre mala? & quæ fata coegit
Vitæ dirus Amor? cur non tam flebile pondus
Innectunt nodis, eliſaque guttura frangunt?
At ſi è vorticibus Ponti propiora videntur,
Hinc ſint fata, ſitiſque undis extinguite flammas.
Sed quoniam mortes iſtæ molliſque leviſque
Fœmineique animi, date apertis faucibus enſes,
Atque uno vitam & luctus diſcindite ferro.
Quò tranſcribuntur Miſeri? quò ceſſerat iſta

Parcarum

Parcarum pietas? Morbis dum ſtragula laſſi
Diſcutiunt alii, & febrim patiuntur & ignes,
Mors ipſis tandem æqua venit, non ſubvenit unda
Ulla ſiti, miſeris tabeſcunt membra, nec iſtis
Pœna minor, non poſſe mori, ſint lenia quanquam
Flumina venarum, & lento ſe circulet amne
Sanguis, & exili ſignet vitæ ultima motu.

Jamque importunus languentia corpora vexat
Extimulatque dolor; menſiſque epuliſque relictis
Nunc inhiant jugulis, ſociiſque in vultibus hærent.
Nec dolor elinguis fuerat, quippe auſus & illud
E miſeris aliquis facinus, vehementior ignis
Cui ſpirat venis & deprædaverat artus,
Quò Comites, (inquit) verſatis lumina? non eſt
Muta Fames, quamvis ſonitus atque ora premantur:
Inque vicem voſmet votis oculiſque voratis.
Sed nec inhumani lances, & Menſa ſuperbi
Noſtra Thyeſtis erit, fiunt hæc crimina plenis
Et ſaturis; at nos ſic deliquiſſe neceſſe eſt,
Peccamus fato, Parciſque jubentibus ipſis.
Sed quid veſtra ego vota morer? nec dicere plura
Mors patitur propior, nulloque humore rigatus
Aeris alternos anguſtat Pulmo Meatus.
Ergo agite, iratis cadat unus victima Divis,

Commu-

Communem redimens privato Sanguine Vitam.
Fælicemque illum quem destinat Alea Fato,
Et tandem dat posse Mori! Ter terque beatum
Qui clade accrescit, per senaque corpora fusus
Multiplici vivens animâ Tumuloque superstes!

Dixerat: extemplo Sortes mittuntur in Urnam,
Consiliique duci fatalis Calculus exit:
Et sontem pœnæ constantia fata reposcunt:
Sic olim Siculus letho tormenta Tyrannus
Imbuit artificis, gemitusque Perillus in ære
Edidit ipse suo, Taurique emugiit ore.

Ille tamen lætus fatis hæc ore profatur:
Vicerunt jam Vota Metum, vestræque salutis
Victima succumbo; fælix defunctus Amicis
Qui possim prodesse meis: nec Parca timetur,
Accipite hanc animam, & nostrâ ex hoc vivite Morte.

Vix hæc, nec potuit jam plura; ecce impius alter
Involat in jugulum, dat vulnera, vimque volenti
Ingerit, at nondum lethalem evulserat ensem,
Procumbunt in prædam omnes, olimque voratæ
Luminibus toties, veniunt in Viscera Mensæ.
Nec coëunt Pudor atque Fames, dum sanguine fumant
Semineces artus, & adhuc luctantia membra
Præda avidis fiunt, saturi jam morte, sodali

Dant

Dant vivos tumulos, ſimilique in viſcere condunt.
Has epulas rabiemque virûm ut *Neptunus* ab alto
Conſpexit, torvum ridens hæc ore profatur:
Sat pœnis iræque datum, ſat cognitus orbi
Neptuni furor eſt. Aras ventura Nepotum
Turba illæſa meas timeat, tremefactaque tantis
Exemplis parvæ peragret freta pervia cymbæ.
Jam tandem in pœnis facilis mitiſque videtur
Jupiter; humanas mutare Lycaona formas
Juſſerat, & villis hirtos obduxerat artus.
Ingenioſa mihi magis eſt Vindicta, Ferarum
Humanâ per me latitant ſub imagine formæ,
Inque hominem migrat vel bellua. Siqua Leænæ,
Siqua Lupi feritas, vel ſiqua eſt Tigridis ira,
Unà jam coit hæc, eodemque in Corpore regnat.
Vix ita, proſcindens cùm Cærula, puppis ab alto
Cònſpicitur, Batavûmque gerens in culmine ſigna
Applicuit prôpiùs, tantæ miſerataque Cladis
Speratis dederat pelagi ludibria terris.

Phil. Fell, Omn. Anim. Soc.

FRAUS

FRAUS

Nummi Anglicani:

Anno 1696.

EST imâ ſub mole domûs Spelunca, frequenti
Uda cado, cui Frigus iniquos utile Soles
Propellit, *Bacchumque* inimico protegit æſtu.
Hîc quem Sors dura, aut Nummorum fœda Libido,
Aut Luxus finxêre Fabrum (nam credere cœlo
Non audet facinus) Vulcania ſubdolus arma
Exercet, cæciſque agitat ſub ſedibus artes.
Hîc Focus, & Flammæ; hîc candenti Lympha metallo
Stridet, & exiguis animantur follibus Ignes.
Nec minùs in toto procumbit plurimus antro
Malleus, & nitidæ ſplendent in parjete limæ.
Protinus Orbiculum, qui cunctos maximus inter

Edvardi

Edvardi facie, magnæve superbit *Elisæ*
Occupat, extremamque tenaci forfice massam
Furatur, tenuem mordens à margine prædam.
Illa Eadem, infestam quæ nostro ex æquore classem
Depulit, & *Britonum* radentes littus *Iberos*
Bellatrix, parvis finit Ipsa in finibus hostem
Sævire, & proprium populare licentiùs Orbem.

Extemplò alternans alienâ merce refectos
Sacrilegus mutat Nummos, spargitque per urbem
Laminulas curtas, defraudatumque metallum.
Dein antrum petit, infunditque fluentia falso
Æra Typo, insolito quæ partu nata repentè
Emergunt Reges; alienum *Edvardus* honorem
Induitur, decoratque orbes inglorius æreos.
Dedecus Angliaco repetitum mœret ab hoste
Infælix *Carolus*, cui truncatum Anglia quondam
Abstulerat caput, Illa iterans Opprobria Sacrum
Irridet Simulachrum, & vertice ludit aheno.
At ne detegeret fraudes erepta figuræ
Canities, tritoque Seni renovata Juventus;
Perniciosa manus venerandi pondera vultûs
Effingit, Frontisque imitatur Dædala rugas:
Atteritur lævis facies, extremaque Barba
Pendet acutùm extans, denormat plurimus oram

Angu-

Angulus, exesæ fluxêre à margine quædam
Litterulæ, & crines delevit ficta Senectus.
Protinùs à Nummis surreptas admovet igni
Particulas Argenti, & flammâ ardente solutas
In liquidam cogit massam; Rivoque fluenti
Impositam tingit Sobolem, quæ protinùs æris
Exuit, Argentique trahit ditata colorem.
Illa per elusos populos impunè vagatur,
Nec metuit ne Turba dolos suboleret, & Ipsam
Argueret fraudis, facies dum splendida Regem
Dat notum, & surgit radianti in vertice Laurus.

Sic quondam Augustâ lusit *Jacobulus* Aulâ
Plebeius Princeps; non Sarcina sacra *Mariæ*
Ille, nec in decimam movit fastidia Lunam:
At *Britonum* imperio Divinus scilicet Infans
Natus erat, quoniam Regalis Fascia corpus
Velavit, collumque nitens circumdedit Aurum.

Jamque attrita diu, derasaque crustula fraudes
Detegit, & fulvum prodit malè lubrica crimen:
Insidiæ extemplò patuêre, & ahenea Pestis
Serpit in immensum crescens; miratur avarus
Flavere Argentum, medioque excerpit acervo
Corruptum; ast *uno ablato non deficit alter*
Æreus, & simili pallent flavedine Lamnæ.

Inficitur tandem, & fato fuccumbit eidem
Tota Strues: Dominus fimulac ignobile pondus
Afpicit; heu! video tandem, funt, credo, fugaces
Divitiæ, didicit mortalia fallere vota,
Et fruftrà humanas lactare Pecunia Mentes.
Hoc nuper (dubiæ ni lux nocturna fefellit
Candelæ) Argentum cepi, nunc vertitur æris
Deformem in cumulum, & vili fplendore refulget.
Ceu quondam fub nocte (foco fi credere dignum eft
Fœmineo) exiles per opaca filentia Formæ
Difcurrunt, tranantque jocofis lufibus umbras;
Hæ loculum Agricolæ ftertentis divite complent
Somnio, & objiciunt falfi Simulachra metalli.
Ille rapit trepidans fallacem manè recenti
Thefaurum, aft avidam Taurinæ fruftula pellis
Eludunt dextram; mirantem evanida Turba
Linquit, & exiguum tollit lafciva cachinnum.

Haud nunc vexantur Merces, neque multa coarctat
Turba forum; in vicis jam murmure rara minori
Plebs fremit, & paffim per compita tardior errat.
Jam malè proponens venum frumenta Colonus
Ceffat, & incumbens pleno terit otia Sacco.
Vifum è longinquo Debentem Creditor, horrens
Vitat, & in denfum cautus fe proripit agmen.

Scilicet haud (quamvis cumulanda Pecunia mentem
Sollicitat) falſis curat diteſcere Nummis:
Haud fœnus quærit tam vile, nec anxius optat
Ut ſuo gravis Ære domum ſua dextra rediret.

Joſephus Trapp, è Coll. Wadh.

R 2 In

In OBITUM *Reginæ* MARIÆ.

QUid Divæ buſtum pompâ decoramus inani?
Quid vanos gemitus, & lamentabile carmen
Fundimus, exigua ingentis ſolatia damni?
Quin potius ſtemus fixa acri turba dolore
Circum udos fletu cineres, urnamque ſilentem
Mariæ, tacitoque imitemur marmora luctu;
Luctu, quo fractus, vicinâ morte rigeſcis
Naſſaide, Sponſæque cupis comes ire ſub umbras.
Heu Tibi nunc primùm torpent formidine membra,
Nunc altè infixum ſtridet ſub pectore vulnus,
Sævit atrox cura, atque ingens dolor oſſibus ardet.
Fruſtra *Celtarum* Te ſanguine *Moſa* rubeſcens
Vidit pulvereâ bellorum in nube tonantem,
Si partas Libitina jubet deponere fronte
Lauros, & mœſtâ crines fœdare cupreſſo;
Si Martis duri merces, & dulce levamen

Maria,

Maria, heu! frustra optatis frigescit in ulnis;
Si moriens reducem media inter gaudia linquat,
Elysiosque petat manes, heu! non tua conjux.
Illam non iterum attonita emirabitur Aula
Insolitum nitidis vibrantem fulgur ocellis;
Dira lues, nunquam sat detestanda Britannis
Distinxit pulchros maculis nigrantibus artus;
Idaliasque faces, arcusque, & lucida tela
Nox atra eripuit lethique inamabilis horror.

O si longa dies, si stamina justa dedissent
Mariæ sobolem enixæ, stabilire penates
Nassaidum, lapsæque domûs fulcire ruinam;
O si Cæsareâ lusisset parvulus Aulâ
Auriacus, Matrem qui redderet ore venusto,
Et virtute Patrem; tum non solaminis expers
Æternùm unius defleres *Anglia* funus:
Sed vetuit fatum, sed inexorabile pensum
Spem vanam elusit, florentesque abstulit annos.

At non cum gemitu, lugubri aut murmure, dulcem
Ægrè Diva animam exhalat; ceu pura columba,
Quam jaculum fixit stridens, aut missile plumbum,
Cervicem inclinat niveam, atque oblita querelæ
Labitur exanimis, vitamque relinquit in astris.
Augustæ non pompa domûs, non purpura luctum

Ponenda, accendit; rutilæ non tempora circum
Gemmæ, non ſceptrum movet, aut diadema caducum:
Hæc invita tulit, ſed non invita reliquit.

Vidimus orantem ante aras, oculoſque decoros
Dejectam, atque pio fletu nitida ora rigantem,
Vidimus auxilio miſeros opibuſque juvantem,
Vidimus. —— At Divæ virtutes obruit urnâ
Dura nimis lex fati, & non revocabilis ordo.

Quis nunc dum *Auriacus* meditatur vincla *Garumnæ*,
Et *Lodoice* tremis, *Britonum* Mavortia corda
Imperio placido, & blando moderamine flectet?
Quæ *Venus* ex acie redeuntem & pulvere tectum
Sanguineo, excipiet *Martem*, amplexuque fovebit
Molli, ſingultans; lacrymis ſordeſque decoras
Abluet, & medicis ſiccabit vulnera lymphis,
Dictamnum ſpargens, & odoriferam Panaceam?
Tu ſola *Auriaci* poteras lenire labores,
Maria, Ille tuis precibus devictus, ad hoſtes
Cautior acceſſit; nunc mille pericula quæret,
Anxius & *Senonum* in medios ruet obvius enſes.

Quid referam everſas turbato in gurgite claſſes
Borbonias? En cæde ardent, lateque relucent
Fulgure ſulphureo, & tonitru maria alta tremiſcunt!
Seu *Maria* colos, & pendula ſtamina ducit,

Seu

Seu texit pictas auri ſubtemine veſtes,
Illi Neptunus domitor maris, omnia jura
Et pelagi imperium cedit, ſævumque tridentem.

Atque utinam ſupereſſet adhuc, nec flebilis umbra
Lætitiam inſolitam *Celtis* animoſque dediſſet;
At licèt *Auriacus* gemitu æger languet inerti,
Mox lapſæ ſurgent vires, animoſaque ſurget
In *Gallos* rabies, & vitæ prodiga virtus.
En! iterum cerno ſpumantem ſanguine *Moſam*,
En acuit dolor iram! En! implacabilis ardet
Naſſaides, metit enſe acies, latumque per agmen
Limitem agens, toto graſſatur in æquore Victor.

Sic leo venantûm percuſſus vulnere ſævit
Acriùs, horrendùm frendens, ſetaſque comantes
Erigit; accenſo major violentia gliſcit:
Mox ruit in turmas, & toto fervidus arvo
Nunc hos, nùnc illos diſcerpit; viſcera paſſim
Effunduntur humi divulſa, & lubrica tellus
Cæde rubet morientûm, & rorat ſanguine campus.

G. Adams, Ædis Chr. Alumnus.

MEMO-

MEMORIÆ
BEATISSIMI PATRIS
JOH. FELL,
Olim Episc. OXON.
ET
ÆDIS CHRISTI *Decani.*
Cum ipsi Monumentum poneretur.

O Viva solers Marmora sculptili
Dolare ferro, qui lapidem sacrum
Fello reponis, sæpe doctis
Sæpe piis oculis legendum;
Eia arte diam canitiem Senis,
Vultumque fingas simpliciter bonum,
Suoque reddas os verendum
Quale precans tulit ipse, Templo.

Hîc

Hîc vernet inter tela rigentia
Flos non caducus, ſanctior implicet
Verbena lauros, & remiſtæ
Cum galeis lituiſque mitræ.
Huc forſan olim progeniem rudem
Muſis daturus deveniet ſenex,
Quem prælium *Naſebianum*
Incolumem Laribus remiſit:
Ni fallor, hæc quam conſpicis inquiet
Imago *Felli* eſt, En! venerabilem
Agnoſco vultum, En! ora mirè
Dædaleâ ſimulata dextrâ.
Hic ſæpe mecum (nam memini) breves
Fallebat horas, nunc iterum alloquor
Nunc prendo dextram, nunc amicas
Accipio, referoque voces.
Mecum Hic tremendam militiam tulit,
Dum ſævienti pervigil horruit
Totus pruinâ, dum gelatis
Dirigui pariter ſub armis.
Sed jam quieſcit ſurdus, & immemor
Commilitonis, non iterum mihi
Spectandus; heu! fas ſit rigare
Imbre pio cineres Amici.

Hæc

Hæc mœſtus inquit. Cætera lacrymæ
Reddunt loquaces. O tumuli ſitis
Avara, & immatura *Felli*
Mors viridem reſecans ſenectam!
Vix flore pulcros veſtierat novo
Lanugo vultus, cum decus extulit
Sublimem, & intonſo dederunt
Pierides ſua regna Phœbo.
At quanta adultò gloria contigit?
Quot ſerta canam cæſariem ſeni
Cinxere? quantùm innixa *Felli*
Imperio *Rhedycina* crevit?
Ad hunc cruenti quos ſtudium aſperum
Belli manebat, vel labor imperî
Fluxere, & auratæ per Ædes
Aonias micuere bullæ.
Hinc jam vigeſcit *Concilium Patrum*,
Multoque fœtum germine nobili
Et decolorem cæde *Tibrim*,
Et luteum refugit *Lemanum*.
Regnante *Fello* floruit artibus
Pubes aviti nominis æmula
Ormondus, & qui Heroa finxit
Aldricius propiore curâ.

Senſere

Senſere *Celtæ* magna quid indoles
Nutrita poſſet Socratico ſinu,
Ingens quid *Ormondi* juventus,
Atque animi generoſus ardor.
En cerno quanto vividus impetu
Marcellus alter proruat agmina!
Quantus reluctantes catervas
Fulmineo metat acer enſe!
Sic *Moſa* inundans illuvie vagâ,
Latè rapaci volvitur alveo,
Gregeſque, ſilvaſque, & virentes
Sternit agros, ſata læta ſternit.
Doctrina tantum pectora roborat,
Et fida vires promovet inſitas
Cultura. *Felli* O priſca virtus!
O animæ ſine labe candor!
Cur vita nequicquam pia labitur
Nec Te caducum, virgineus pudor,
Neve arma, neve artes Minervæ
Eripiunt Acherontis unda?
Dum ſternit atro turbine *Carolum*
Procella fati, Relligio caput
Dum languidum luctu recenti
Carolidæ tumulo reclinat.

Regni

Regni ruinas æger & anxius
Labantis horres, mox miſer interis,
Comes ſub umbras inſecutus
Caroliden, nimis heu! fidelis.
Sic marcet Anchiſes Priami rogo
Brevì ſuperſtes, ſic adiit patrem
Et Ditis Æneas ſonantem
Mox petiit novus hoſpes undam.
At O futuri mens hominum nimis
Præſaga! Si Te fata remitterent
Terramve ſpectares *Britannam*
Concilio Superum remiſtus;
Videre poſſes non ſine gaudio
Pulſos cucullos, pictaque numina,
Romamque concuſſam, & minantem
Naſſovium triplici Coronæ:
Videre poſſes, ut patriæ decus,
Bellique fulmen non imitabile
Florente Parnaſſo inter arma,
Auriacum, celebrant Camœnæ.
Quin Te loquuntur, dum Tibi fervida
Theatra clamant, ſaxaque perſonant,
* Tuaſque læto cum tumultu
Inſtituit *Rhedycina* pompas.

* *Comitia Oxonienſia.*

Nec

Nec ſi peribit quod Tibi ponimus
Marmor dolentes, Tu ſimul occides;
  Cunctis priorem Te reponent
    Aoniæ, Tua cura, Muſæ.
Te docta faſtis gens memor inſeret
Tibique ſurgent templa perennia,
  Lauroque florentes columnæ,
    Ad citharam properante ſaxo.

—— Ædis Chr. Alumnus.

EXPERI-

EXPERIMENTA
Machinæ Pneumaticæ
AB
HONORATISSIMO
D. D. BOYLÆO
INVENTÆ.

INclusam quâ vi Terram circùm ambiat Aer
Urgens mole gravi; errantes quo pondere cogat
Particulas; quanto oppressus sese explicet ictu
Carceris impatiens, primus, *Boylæe*, recludis:
Nam Te Naturæ deserta per ardua dulcis
Raptat amor; Tibi Res intactæ Laudis & Artis
Debemus; Tibi fas soli cognoscere causas
Abstrusas, *Verique* imos penetrare recessus.
O Terræ Cœlique potens! qui Limen utrumque

Exploras,

Exploras, geminique aperis commercia Mundi:
Tu referas quicquid fecum meditatur in Aulâ
Aeriâ Juno; Imperii Tu detegis oras
Cærulei, liquidamque plagam, & pellucida regna.
Quin *Hyalum* profer, latum quod crefcit in orbem,
Quâque *Tubo* aptatur, cerâ vifcoque tenaci
Unge fovens, ne fe infinuet penetrabilis Aer.
Atque ubi jam fpatio expreffâ eluctatur inani
Aura levis, tenuefque in ventos haufta recedit:
Continuò fragor auditur; ruit omnis ab alto
Incumbitque Aer Phialæ; & denfiffima torto
Verbere Tempeftas circum furit; illa fatifcens
Solvitur, & fparfo fcintillant fragmina vitro.
Sin fit convexa, & curvum lunetur in arcum,
Stat contra obluctans, partefque gravata coercet
Firmiùs, æthereum pondus confifa figuræ
Contemnit, laterique illifam decutit auram.
Sic fefe attollit nativo fornice fepta
Teftudo in Concham crefcens, fic grandia faxa
Fert tergo impunè, & ferratos fuftinet orbes
Vulneris haud metuens; nequicquam concava pulfu
Tefta fonat, folidumque terit rota ftridula dorfum.
Accipe nunc, quantas vires tenuiffima quævis
Particula aeria emittat, quali impete fefe

Expediat

Expediat vincla indignans: quin obice rupto
Non jam ſe capit expatiata, ita turbine magno
Evolat, & veterem poſcit revoluta figuram.
Nam ſi Veſicam Phialæ alvo includis, & auram
Cryſtallo errantem educis, ventoſa tumore
Protinus aſſurgit Pellis, majorque videri
Vitrum explet, raucoque crepat diſploſa fragore.
Scilicet urgentis Cœli gravitate remotâ
Funiculi aerii exiliunt, & murmure circum
Clauſtra fremunt, tentantque aditum, & latera undique pulſant.

Non vi majori Tormentis emicat ardens
Sulphur, non ruptâ fulmen de nube triſulcum
Irruit, evertitque imis radicibus ornos.

Haud aliter vento, quos preſſo implevit Ulyſſes
Turgeſcunt Utres gravidi, dum flatibus intus
Hinc ſævit Boreas, furit illinc turbidus Auſter,
Explorantque viam: donec mox carcere fracto,
Erumpunt omnes turmatim, atque æquora miſcent.

At fragilem ſaliens cum Rana intraverit Urnam,
Machinaque ingenti gyro circum acta rotetur:
Ecce! inflatum animal turgenti pectore anhelat,
Miraturque novam molem, atque immania membra;
Tum furiis accenſum Hyali cava mœnia tundit,

Singul-

Singultuſque ciet, mediâque in morte recumbens
Diſtinctam oſtendit maculis ſquallentibus alvum.
Illi Natura effinxit mirabile textum
Pulmonum, alternam tumidis qui follibus auram
Accipiant reddantque; illi altas ire ſub undas
Indulgens dedit, ambiguâque ſeneſcere vitâ;
Nequicquam; tenuis neſcit puri ætheris hauſtus
Erigere inflatu, & vacuas diſtendere cellas.

Sic ubi captivus limosâ educitur undâ,
Et patitur Cœlum Piſcis; mox frigore ſiccum
Horrere aſpicias, duriſque rigeſcere ſquamis.

Id metuens ſerâ *Teneriffam* nocte Viator
Aſcenſu cautus ſuperat, quando Aera Veſper
Humenteſque umbræ denſant, fumique volucres:
At ſub mane ruit, montiſque è vertice præceps
In Valles fertur, dubiâ cum luce rubeſcit
Nondum pura dies; nempe orto Sole vapores
Diffugiunt, ſimplex terrenâ fæce relictâ
Rareſcit, non jam ulteriùs ſpirabilis Æther.

Quid referam in Vitro Sonus ut vaneſcit, & aures
Debilis arrectas fallit, longeque recedens
Paulatim moritur? Radios ut vibrat inertes,
Et tremula incerto langueſcit lumine Tæda;
Ut Lympha ebullit magno commota tumultu,

Exultantque intùs latices, dum roſcida Fontem
Mentitur, crebrâque aſpergine ſubſilit unda
Irriguas ſimulans ſcatebras. Sic Cynthia Nerei
Turbatas attollit aquas; furit æſtus arenis,
Atque agitata imo ferveſcunt æquora fundo.

Henr. Stephens, A. B.
Coll. Mert. Socius.

In

In OBITUM Reginæ MARIÆ:

Anno 1695.

O Umbra Divis miſta volentibus,
Matura ſacris heu nimium choris;
Quæ patrio donata cœlo
Inter avos atavoſque regnas!
O quæ receptum in ſidera Carolum
Utrumque ſpectas! ô cui brachiis
Occurrit expanſis Eliſa,
Et capiti nova ſerta nectit!
Spectare ab alto ſi vacat æthere
Terras relictas; ſi lachrymabiles
Luctûs Triumphos, & ſepulchri
Cernere non vacuos honores:
Videbis Iſin nunc tua funera
Plorare; & umbræ carmina nobili
Donata conſecrare, partem
Funerei haud minimam Triumphi:

Videbis atras ut decoret vias
Pullatus ordo virginum; amabili
Decora luctu turba, telæ
Immemores simul & choreæ:
Videbis ægro murmure conqueri
Durum, relictâ cuspide, militem;
Tuumque, jam primum propinquo
Nassaidem trepidare fato.
Hic inter omnes impavidus stetit
Mortis tumultus; undique militum
Turmas ruentes, ultimosque
Audierat gemitus cadentum.
Illum nec armis fusus Hibernicis
Senilis Heros; nec tua funera,
Graftone; nobilesve rapti
Talmasii quatiunt ruinæ.
Tu prima magni pectora Conjugis
Maria, frangis; jam refugit metu
Perculsus Heros; & madenti
Insolitus tremit ore pallor.
Tu leniebas consilio Ducis
Duros labores; Tu, Dea, gaudium
Quæ semper illi, quæ Britannis
Una dabas, dabis una luctum.

Eheu!

Eheu! genarum purpureum decus,
Eheu! nitentis fulgura luminis,
Formæque flores (heu) caducos
Corripuit maculosa pestis.
Quis jam levabit, quis miserabilis
Luctus egeni? quis viduæ feret
Solatium? quis dulce reddet
Auxilium fragili senectæ?
Absente quis nunc incolumes Duce
Præstabit Anglos? Imperium maris
Quis asseret, quis tradet igni
Celtiacas iterum carinas?
En! flamma ferventi æquore volvitur
Contraria; en! puppes avido Thetis
Mergit barathro, semiustos
Dum liquidus lavat ignis artus.
En! acta nigro sulphuris impetu
Surgunt in altum corpora fumea.
En! specto nubes inter altas
Attonitos volitare Gallos.
Frustra at *Mariæ* tempora laureæ
Cingunt coronæ; frustra agit Anglia
Victrix Triumphos: Gallicanis
Sævior (heu) Libitina telis

Divam ſubegit. Non populi preces
Te, chara, ſervant; non miſeræ graves
Gentis querelæ; non repellit
Fulmineum Tua laurus ictum.
Fruſtra auget undas navita fletibus,
Damnatque Parcas & ſua ſidera;
Armatque claſſes; (heu!) ſepultam
Nulla ratis Dominam reducet.
Quin interemptâ reſtat adhuc Deâ
Spes una; reſtat *Naſſaides* ſuæ
Cuſtos Britanniæ, ſuperque
Celtiacas metuendus oras.
I, magne Princeps, Borbonias Tuo
Expelle naves victor ab æquore;
Et Gallicæ agnoſcant triremes
Supplicibus Tua ſigna velis.

Ant. Alſop, A. B.
Ædis Chr. Alumn.

In

In

Novum Hospitium,

Chelſeiani *prorſus æmulum, ad Occidentalem* Dublinii *Plagam feliciter extructum.*

DIC, precor, Amphion quali Chelys Enthea plectro
Inſonuit, quantiſque levi ſub pollice nervis
Facundum trepidavit ebur; cùm ſaxea moles
Senſerat inſolitum blando percuſſa furore
Carmen, & attonito rueret digeſta tumultu:
Cùm nova diſcordem ſociare induſtria cœpit
Congeriem, certâque fide coaleſcere juſſit
Unanimeſque rapi concurſu in mœnia rupes.
Dic mihi, nam magicâ quamvis teſtudine Muſa
Inſtaurare urbes captivaque ducere ſaxa
Neſciat; inſtaurata tamen celebrare ſuperbit,
Extructaſque arces audaci attollere cantu.
Parte ſub extremâ *Eblanæ*, quà tramite noto
Tendis in occaſum, viridi donata receſſu,
Surgit amœna domus, quæ limine denſa frequenti,

Multipli-

Multipliceſque Lares ſpatioſoque atri[illegible] magna
Amplexu numerat, vaſtaque capacia [illegible]æ
Mœnia, & immanem latis compagibus [illegible]um.
Urbem habet una domus: ſeu dicere ge[illegible]s Hybernæ
Palladium commune velis, ubi milite crebro
Fervet, quem fida in *Carolos* compeſcere motus
Civiles docuit Pietas, & nobilis ardor
Pectoris intrepidum miſit per tela, per hoſtes,
Fulmineoſque globos, atque atrum ſulphuris imbrem.
Seu quoque caſtra voces veteres ubi lege Phalanges
Exercens variâ, innocuam ſub imagine pugnam
Mentitur miles, ſimulachraque Martia ludit.

Stat ſibi præſidium moles operoſa, colonis
Muniturque ſuis; nec abeſt placidiſſima ſaxis
Gratia munitis; hinc præterlabitur amnis
Lenior ambiguiſque ſuſurrans flexibus errat;
Illinc fœcundum indefeſſo lumine campum
Metiri datur, & virides pulchro ordine ſilvas,
Valleſque & lætis flaventia meſſibus arva.

Aereis conis turritâ & Fabrica fronte
Declives longè curſus ſoliſque labores
Proſpicit occiduos, cum feſſo mitior igne
Ire ſolet, quem fama refert (ubi flexus ab axe
Sideream molem, & ſurgentes viderit arces)

Attonitum

Attonitum his tandem rupiſſe ſilentia dictis,
(Dum maris Indigenæ propero acceſſere natatu
Cæruleæque Deæ medio emerſêre profundo.)
Quà paſſim dubii penetro confinia mundi
Extremaſque oras æternâ luce pererro,
Nil mihi dignum adeo nec tam mirabile viſu
Occurrit, nec enim ſuperas jactare juvabit
Dardanidum turres, teſtataque mœnia Phœbum
Artificem, nec quas jactat felicior arces
Eblana, elatos apices atque æmula ſaxa
Cœlorum, nec ſacra mihi nec ſacra Camœnis
Templa placent; ingratus honos & inutile nomen.
Sæpe ſuas (quoties ſpiſſâ caligine languet
Pallidus Autumnus, lethalique incubat Auſter
Nube gravis, cœlumque udis contaminat alis)
Muſæ indignantur ſedes, nimiumque ſuperbi
Martis tecta petunt, & vel ſibi Pallas inermis
Invidet armatæ: placidos dumque ipſe receſſus
Suſpicio moriente die, mihi dextera pronum
Sponte retardat iter, frænoſque tenacior urget
Adſtrictos, nimiæque moræ diſpendia poſcit,
Vix ea, cùm leges æternaque fœdera cœli
Increpuere moras, & dicere plura volentem
Æquoreis merſere undis ——

Tuque

Tuque, Gradive Pater, fulgente invectus amictu
Aeriæ nebulæ, armorum dum ſplendidus ære
Immortale jubar vibras, lucemque coruſcam,
Sæpius adverſas aſpectas deſuper arces,
Et ſenio emeritas gaudens luſtrare cohortes,
Ora vides horrenda, & hiulcis aſpera rugis,
Immaneſque artus, rigidâ & membra hiſpida ſilvâ,
Relliquias belli ingentes, monumentaque geſtis
Facta ſuis, lacerumque cruenti inſigne Triumphi.

Tales dimidii ſpirant in marmore vultus
Fumo ſquallentes, & multo pulvere turpes;
Vulneribus pars nulla vacat, labefacta ruinæ
Membra premunt, patulique horrent in corpore ſulci.

Hic dubii expertus repetita pericula belli
Evulſos oculi nervos & vincula tabo
Oſtentat diſrupta, & inanem luminis orbem.
Hic pedibus læſus, memori de vulnere tardus
Claudicat, & torvâ converſus fronte ſuperbit,
Inceſſu lato, atque alternis paſſibus impar.
Ille minor cubito, veteri pro more lacertos
Jactat inæquales, gelido dum ſanguine torpet
Lævæ truncus iners, vacuæque injuria pendet
Deformis manicæ, lunatæ opprobria dextræ.

Sic ramos lacerata, annoſo corpore quercus

Silvæ

Silvæ creſcit honos, & crebro ſaucia ferro
Fronte petit ſuperâ nubes, ſic tuta ruentes
Ventorumque minas, & tela triſulca laceſſit.
 Non ultra querulis laſſat ſua brachia mater
Planctibus, & prono averſum ſuper oſcula vultu
Fuſa tenet natum, tardis nec noctibus uxor
Ingemit, & pavidis ducit ſuſpiria votis.
Mätre jubente ruit proles, ardetque cruentâ
Tempeſtate frui, patriæque impendere vitam,
Et cæco miſcere undantem turbine campum;
Vulnus amat, plauditque ſibi mercede ſuperbus
Oblatâ, pretioque juvat ſua damna paciſci.

Jo. Whitfeld, è Coll. Mert.

Ad

Ad Insignissimum Virum
D. THO. BURNETTUM,
Sacræ Theoriæ Telluris Autorem.

NON usitatum carminis alitem,
Burnette, poscis, non humiles modos:
Vulgare plectrum, languidæque
Respuis officium camœnæ.
Tu mixta Rerum Semina conscius,
Molemque cernis Dissociabilem,
Terramque concretam, & latentem
Oceanum gremio Capaci:
Dum Veritatem quærere pertinax
Ignota pandis, sollicitus parùm
Utcunque stet commune Vulgi
Arbitrium & popularis Error.
Auditur ingens continuò fragor,
Illapsa Tellus lubrica deserit
Fundamina, & compage fractâ
Suppositas gravis urget undas.

Impulsus

Impulſus erumpit medius liquor,
Terras Aquarum effuſa Licentia
Claudit viciſſim; has inter orbis
Relliquiæ fluitant prioris.
Nunc & recluſo carcere lucidam
Balæna ſpectat Solis imaginem,
Stellaſque miratur natantes,
Et tremulæ ſimulacra Lunæ.
Quæ pompa vocum non imitabilis!
Qualis caleſcit ſpiritus Ingenî!
Ut tollis undas! ut frementem
Diluvii reprimis tumultum!
Quis tam valenti pectore ferreus
Ut non tremiſcens & timido pede
Incedat, orbis dum doloſi
Detegis inſtabiles ruinas?
Quin hæc cadentûm fragmina montium
Natura vultum ſumere ſimplicem
Coget refingens, in priorem
Mox iterum reditura formam.
Nimbis rubentem ſulphureis Jovem
Cernas; ut udis ſævit atrox Hyems
Incendiis, commune mundo
Et populis meditata Buſtum!

Nudus

Nudus liquentes plorat Athos nives,
Et mox liquefcens Ipfe adamantinum
Fundit cacumen, dum per imas
Saxa fluunt refoluta valles.
Jamque alta cœli mœnia corruunt,
Et Veftra tandem Pagina (proh nefas!)
Burnette, Veftra augebit ignes,
Heu focio peritura Mundo.
Mox Æqua Tellus, mox fubitus viror
Ubique rident: En teretem Globum!
En læta vernantis Favonî
Flamina, perpetuofque flores!
O Pectus ingens! O Animum gravem,
Mundi capacem! fi bonus auguror,
Te, noftra quo tellus fuperbit,
Accipiet renovata Civem.

Jo. Addifon, A. B. è Coll. Magd.

MARIA

MARIA

REGINA

Ex Gente ESTENSI.

DIva potens formæ, ſceptri Regina Britanni
Immortale decus, Cui frontis gloria majus
Imperium, & latos tribuit toto orbe Triumphos.
Diva favens adſis, laudique, *Maria*, ſecundos
Sterne Tuæ curſus; primæ incunabula famæ
Seu reſerare juvat, priſcumque à Cæſare Nomen
Majorum eruere, & multâ deducere virgâ;
Sive Tuis meritos aris libamus honores,
Et Tibi ſolenni inſtaurantes Orgia ritu
Angliacæ canimus, Præſes Saturnia, terræ
Magna Jovis Conjux, & digna Tonante Britanno.
Talis eras Paphiâ frontem redimita coronâ,
Cùm Veneri lætos indixiſti Hymenæos.

Poſtquàm

Poſtquàm omnis Comitum longè proceſſerat ordo,
Ipſa aderas alias inter præſtantior omnes,
Inſigniſque auri radiis, & luce ſmaragdi;
Dives opum, & vultu melior: Berecynthia Mater
Inſtituit talis lætas feſtiva choreas,
Dum Socias inter mediâ ſpectabilis urbe
Incedit, gradienſque altis cervicibus extat.

Quæ Tibi tum roſeo Majeſtas luſit in ore
Intactam perfuſa nivem? cui plurima flammam
Purpura ſubjecit, caſtâque in fronte Pudoris
Illuxere faces; ſed vultum obnubit amictus,
Involvitque diem; ſic umbra obducit opaca
Purpureos cœlorum ignes, Titaniaque aſtra.

Jamque oculos pompa invadit, cum finibus olim
Angliacis hoſpes, cum jam *Thameſina* ſubires
Oſtia, ſentit onus *Thameſis*, fluctuque ſuperbo
Expatiatur ovans, placidoque exuberat æſtu.

Intereà mediis, avidus ſpectator, ab undis
Neptunus, viridi implicitum caput extulit algâ,
Et vultum attonitus, ſuſpenſa ſilentia rupit.
"Prima, nec indignor, cedat Tibi gloria ſortis,
"Æthereaſque regas Dictæus Jupiter arces;
"Jam mihi ſurgit honos, creſcitque immane Tridentis
"Imperium, cœloſque æquant Neptunia regna,

"En

"En nova cæruleo emergit Dea Cypria ponto
"Nereidum comitante choro; Quæ jura furenti
"Dat pelago, rapidosque jubet mitescere fluctus.
"Nympha potens salve, nostri gratissima Regni,
"Advena, Quæ Thetin exuperas pulcherrima, quantum
"Ipsa Thetis reliquas superat pulcherrima Nymphas:
"Aureâ sic tumidos radianti lampade fluctus
"Luna ferit, tremulus latè super æquora splendor
"Emicat, & vastum incendit multo igne profundum.
Dixerat, & rauco confusum murmure littus
Intremuit, plausuque secundo immugiit æther.

Servit, Diva, Tibi quascunque allaberis oras
Lætus honos, longê clamorque & plausus ovantum
Assequitur gressus; seu Gallica regna peragras,
Mox induta novo incandescit Gallia cultu,
Præsentem confessa Deam; fulgore coruscat
Terra sacro, rutiloque albescit semita tractu.
Sive per Italiam transis, mox Itala tellus
Sponte suâ croceos ridens vestitur amictus;
Fragrantem circa nebulam jucundior aer
Fundit, & undantes redolenti Nectare rores.

Sic ubi Mænalios Virgo Latonia saltus
Ingreditur, jactatque humeris resonantibus arma
Venatrix, crines latè per colla fluentes

Luxuriant, atque Ambrosios Dea spirat odores.
Quàm lætas indulget opes Saturnia tellus
Indigenis, quali ridet Tua patria luxu!
Illic vere novo, cùm primæ à vulnere gemmæ
Materno erumpunt, passimque injussa superbit
Herbarum pubes, ac florum lucidus ordo;
Non sic Hyblæi fragrantia germina colles
Exhalant, quoties Zephyrus mulcentibus alis
Nascentes libat violas, lætosque Hyacinthos.
Illa ferax opibus tellus, ubi quælibet arbor
Sudat odorato spirantia Balsama succo;
Lenæusque Pater generosâ vite coronat
Purpureas valles, stratique fluentibus agri
Luxuriant ramis, dum pondere lassa tumenti
Nutat curva arbor, fœtuque premente gravescit.
Illic mala nitent auro ditata, putares
Hesperidum florere nemus, cui fulgida poma
Ardescunt, flavoque rubent pretiosa metallo.
Sed mihi quanta acies, vel quis suffecerit ardor
Per juga panda sequi, per nubiferumque cacumen:
Quà procul aeriam latè Pater Appenninus
Erigit in superos frontem? premit hispida durum
Colla gelu, & canus latet inter sidera vertex:
Porrigit Ille avidos per tædia multa viarum

Ad

Ad Mutinam gressus; Latios dorsa aspera campos
Vallâ mole secant, *Mutinensesque* ardua turres
Despectant, longoque patent immania tractu.
Tu *Mutina* ante alios multùm dilecta recessus,
Multùm digna cani; longos dominantia in annos,
Tu quondam *Estensis* primordia maxima stirpis,
Vagitumque ingentem, atque incunabula læta
Heroum, & teneros cœlo plaudente *Mariæ*
Vidisti risus: lævùm Saturnius arce
Cum intonuit Pater, & flammas per inane coruscas
Disjecit, certique dedit læta omina regni:
Est via, quà collis frondenti assurgere dorso
Gaudet, vernantique jugum vestire coronâ:
(Planities lata indè patet, cui flumina circum
Fundit humus flores, viridique inducitur umbrâ)
Acclivem, *Mutina*, in frontem, tua mœnia tollis,
Et fluvii cursus, & dulcia prospicis arva;
Tardior hinc *Panarus* dilectæ allabitur urbi,
Innectitque moras, lascivaque murmura miscens,
Hinc, atque hinc udæ libat mille oscula ripæ.
Protinùs Hæc vario circum undique fusa colore
Læta nitet, depictas fœcundo ubere valles
Jactat, & æternos opulenti ruris honores.
Sic tibi Roma urbem campi subjecta coronat

Planities, blandi quà mollior aura Favonî
Ludit, dum facilis juxta leni agmine Tibris
Labitur, & placido testatur gaudia fluctu.
Terra Tibi similis, Regina, atque æmula vultûs
Diva Tui, radios spargit, lumenque juventæ
Purpureum.
Sic Mutina æthereas surgit sublimis in auràs,
Hinc sibi vicinas *Veronæ* despicit arces,
Hinc *Patavî* campos & *Bolognensia* castra:
Tuque etiam acclini demittis vertice turres
Æmula quantumvis *Ariostum*, *Mantua*, jactes
Virgiliumque tuum. —— Talis mihi pectora fervor
Incendat, similique ruat per anhela tumultu
Corda furor pulsans: Quis enim, Regina valebit,
Quis Proavos celebrare Tuos, à sanguine Divûm?
Quis digno poterit *Forrestum* attollere cantu?
Ille ubi grassantes adverso Marte Phalanges
Hunnorum vidit Latiis incendia campis
Jactare, atque urbes hostili involvere flammâ:
"Quis mecum, exclamat, miseræ spondere salutem
"Audebit Patriæ? stat certè avertere pestem
"Communem terris, vel honesto occumbere fato.
Dicta fides sequitur, parvâ stipante coronâ,
Perque hostes, perque arma ruit, latam undique cladem
Sternit,

Sternit, & ingentes confusæ cædis acervos;
Huc, illuc adigit violento fulmine turmas,
Exosumque pecus procul *Hunnos* finibus arcet.
Nec magis Almannis, Tibi nec, gens Vandala, campos
Vastanti Ausonios, belli fortuna pepercit:
Namque volans mediis se fervidus ingerit armis,
Perque globos immane furens, *Acarinus* inundat;
Mille cadunt cæsi duro discrimine, mille
Captos vincla premunt; paucos à morte redemit
Noctis amica quies, tacitæque silentia Lunæ.

Quis referat præclarum *Azo*, bellique potentem
Barsilium, *Narcemque* cruento rore madentem,
Insignemque armis fulgentibus *Aldovardum*?
Quis *Borsum* celebrabit, Amazoniamque *Matildin*?
Tuque *Erneste* ardens, & *Berengarius* Heros,
Albertusque ferox, & *Saracennius Otho*
Ingens fama, *Domûs* magnum decus *Atestinæ*:
Tu tamen antiquos ingentia stemmata Patres,
Rinalde, exsuperas, viridi Tibi tempora lauro
Innectit *Tasso*, sacras Latonius artes
Cui dedit, & plenâ indulsit sua munera flammâ.

Quantus Judæis *Rinaldus* victor in arvis
Ibat! qui medio *Turcarum* ardente tumultu,
Appetere invisum Superisque, hominique Gigantem

(Incessu lato, & magnâ se mole moventem)
Ausus, & imparibus bellum decernere telis:
Illi alternantes in mutua vulnera surgunt,
Et ferrum obnixi infigunt, collisaque vastos
Dant sonitus arma, atque exundant imbre cruento.
Tum sic *Rinaldus*: "Non te mea dextera vincit,
" Cede Deo, magnum te certo vulnere Numen
" Immolat, & dicens capulo tenus egit in imas
Mucronem costas, nec dum media ilia rupit.
Ille tremit graviter frendens, cum vertice prono
Volvitur, & sese per totam extendit arenam.
Sic ferro percussa ingenti robore quercus,
Huc, illuc nutat tremefacta, & vulnere duro
Victa cadit; magno tellus commota fragore
Horrescit, gemituque vago nemus omne remugit.
Proximus accedit, sed major semper in armis
Emicat *Alphonsus*, teneris qui doctus ab annis
Primitias hausit Juvenis, bellique cruenti
Dura rudimenta; Ille artes in utrasque paratus,
Seu dubium regere Imperium, si forte minaci
Turba fremit strepitu, sævitque ignobile vulgus:
Seu galeam indutus, fælici hastilia dextrâ
Vibret, & in densos immani turbine campos
Ingruat, horrendumque externis intonet arvis.

Si

Si titulos, *Alphonse*, Tuos numerare velimus,
Si magnas Patrum exuvias, atque agmine facto
Congerere annales, Major Tibi gloria surgit
Major adhuc fama est Divam genuisse *Mariam*;
Prole Tuâ fœlix, fœlix simul Illa Parente!
Illam stirpis honos, & Aviti sanguinis ordo
Evehit ad cœlos, atque inter Numina tollit.
Illa suis fulget Titulis, & Nomina jactat
Prolixa, & seriem fœcundam ostentat honorum.

Haud secus audivi exundanti flumine ripis
Intumuisse suis, & pleno gurgite Nilum
Per campos ferri; dum fontis nobile traxit
A Cœlo caput, & superis immiscuit astris.

Quanta, *Maria*, Tibi laudum seges, æquore quanto
Panditur, & magnæ ditescit gloria messis!
Seu longè à Patriis *Jacobus* finibus Exul
Egregius properet (dum vexat tristis Erinnys
Vipereis Anglos odiis, & murmura plebi
Inspirat cæca, atque horrendi semina belli.)
Te quoque per similes eadem fortuna dolores
Impulit, & sequeris per tot dispendia, fati
Consors indefessa, atque inviolabile pignus;
Una salus, unum Vobis commune periclum.
Seu populo rursum adversante, & sorte novercâ

Tendit

Tendit ad algentes Boreali cardine Scotos;
Tu comes ire paras, atque effera turba potentis
Imperium formæ agnoscunt, Teque auspice Divâ
Et vulgi rabiem fregit, pelagique tumultus.

Sic comites Divos ostentat Troïus Heros,
Securusque ruit, densa inter tela, per ignes,
Perque maris, vastæque exhausta pericula terræ.

Sed damnat Fortuna nefas, ac fœnore multo
Præteritos reparat casus, & crimina fati;
Jam vultu meliore dies, nitidosque juventâ
Instauras, Saturne, annos, seriemque superbis
Infantem revocare, & lætam evolvere scenam.
Jam video, nec vana fides, per compita plausus
Ingentes furere, & sacras effervere pompas.
En Diva incedit solenni invecta triumpho,
Dumque oculi latè radiorum tela coruscant
Ipsa micat stellis fulgentibus intertexta.

Æthereâ nuper lapsus Cyllenius arce,
Fragrantisque imbres Nardi, & redolentis Amomi
Perfundit rivos, dum molli tempora serto
Implicat, & ramo nectit fælicis olivæ.
Fusa utrinque cohors Magnatum, atque ordine longo
Turba nitet Procerum; sequitur dum splendidus ære
Miles, & ignitæ lucent umbone Phalanges.

Haud

Haud ſecus ardenti radiorum fulgure cincta,
Æternoque armata die, cum Juno ſuperbâ
Majeſtate ſedet, quatit hinc circum Ægida Pallas
Bellatrix, illinc Pharetrâ metuendus Apollo
Præſidet, & rutilis Mavors Pater horret in armis.

Jo. Whitfeld, A. B. Coll. Mert. Soc.
recitavit in Theatro Apr. 23. 1685.

CAROLUS,

CAROLUS, *WALLIÆ PRINCEPS,* EX HISPANIA REDUX

Anno 1623.

COngerite fasces, struite lignorum pyras,
Totusque largâ fulgeat vicus face,
Stellentur urbes singulæ flammis suis,
Trabesque & ipsa digna conferte in focum.
Campana festos multa proclamet sonos,
Funes strepentes brachium vexet frequens.
Nostram Apparatus iste Pietatem decet,
Simplex, & hilaris iste, vernaclus, probus,
Extemporale gaudium quicquid jubet.
Te sumptuosis mulceat ludis licet
Hispana tellus, illa meditatos Tibi
Paret triumphos, pompam ut ostendat *suam*:
Nos tantùm Amorem cupimus: haud Nobis vacat

Rude

Rude expolire Gaudium, & moram pati
Cunctantioris Ingenî; subitum damus,
Erumpit importuna Lætitia, & sonum
Ingeminat unum, *Carolus* Princeps redit,
Revisit *Anglos Carolus* Princeps suos.
Spectetis, *Ipse* est. Densa jam premit vias
Avida videndi turba, scintillat frequens
Oculis fenestra; quin & ancipiti pede
Crepidines hic scandit, & Magnæ Domûs
Proclive culmen. Quisque nunc epulum suo
Oculo voraci præbet, haud satiat tamen.
Spectetis, *Ipse* est; jam nec obscurat genas,
Dubiosque cultus artifex tegit coma;
Sed clarus, & noscendus, & facie suâ,
Stat liberalis jam sui, & largus manu.

Secede tandem Turba: sat vobis datum,
Sat impedistis, jam suam pergant viam
Ad Aulam; ubi illum charior manet sinus,
Et prole tantâ digna Majestas Patris.
Quàm dulce collo pondus incumbet tuo?
Quàm differêre amplexibus? quantum *Hic* modò
Flebitque spectabitque? Quis strepitus erit
Tumultuantis gaudii? Quàm nunc putem
Auresque & animos ore pendentes tuo?

Dum

Dum propriam nunc *Ipſe* commemoras viam,
Iterque quicquid vidit, aut fecit novum,
Probaſque populi vota, confutas metus,
Et quanta fueras cura Fortunæ. refers,
Quamque innocentes ſuſpicabamur Deos,
Quàm mitis unda, quàm Tibi ſtratum mare,
Lævis *Pyrene*, comis *Hiſpanus* fuit,
Quodcunque de Te Fama narravit loquax,
Quodcunque finxit. Parce trepidanti *Angliæ*,
Quiſquis ſeverus es Patriæ Cenſor nimis,
Hunc Charitas creavit, hunc Fides Metum,
Nec curioſa noſtra, ſollicita fuit.
  Ceu Mater alma Filium emittens ſuum,
Omnes ſuſurros captat, & cudit ſibi,
Quod porrò metuat, ipſum & hoc pavet procul,
Et quicquid oculos habeat, haud tutum putat.
  Nunc ſi quid olim Vota ſuggererent Boni,
Speràſſe gaudet, ſive quid dubius Timor
Offendit, hîc erràſſe vel gaudet magis,
Spectaculo jam tota perfruitur ſuo,
Tantoque fidos Pignore abſolvit Deos.

Jo. Earle, Coll. Mert. Soc.

In JUVENEM NOBILEM SIDNEIUM, CAROLI MONTACUTI FRATREM,

Occiſum à *Batavis* in Navali Prælio Anno 1672.

ODE.

Mater Defuncti, & Umbra.

M. DUM noctis tenebræ & grata ſilentia
Componunt oculos, dum lacrymis bonus
Irrepit ſopor, aſtas
O ſpes atque Decus Tuis.

U. Te, Mater, vacuâ ſolor imagine:
Nec me reſtituunt fata, ſed opprimi
Te mœrore Diurno
Nocturnoque vetat Deus.

M. At ſaltem in patriâ debueras domo
Extingui, in patriâ debuerant domo
Te fleviſſe Sorores
Planctus inter & Oſcula.

U.

U. Sic viles animas, ſic timidos mori
Lethæo tacitum condit in alveo
Fatum: Mene ſupremo
Linquat Laudis Amor Die?

M. Quid, *Sidneje*, juvat fervor, & ultimo
Partum Marte decus, quem loca ſquallida,
Quem tetræ Stygis ulva,
Cocytuſque tenet Lacus?

U. His me Fama locis extulit, inſerens
Diis conſanguineis. Me comitem accipit
Clarâ qua micat ingens
Sandovicus adoreâ.

M. Quin *Belga* haud meruit talia; Sanguine
Non æquo intumuit Pontus, & infimâ
Noſtrum fæce cruorem
Miſceri doluit Mare.

U. At cœlo placuit. Tu pia næniis
Jam parce, atque vale: me ſubitus vocat
Portæ ſtridor Eburneæ,
Et ſurgens pelago Dies.

POCOC-

POCOCKIUS.

DUM cæde tellus luxuriat Ducum
Meum *Pococki* barbiton exigis,
Maneſque Muſam faſtuoſam
Sollicitant pretioſiores.
Alter virentum proruat agmina
Sonora Thracum, donaque Phillidi
Agat puellas, heu decoris
Virginibus nimis invidenti.
Te nuda Virtus, Te Fidei pius
Ardor ferendæ, ſanctaque Veritas
Per ſaxa, per pontum, per hoſtes
Præcipitant Aſiæ miſertum:
Cohors catenis quà pia ſtridulis
Gemunt onuſti, vel ſude trans ſinum
Luctantur actâ, pendulive
Sanguineis trepidant in uncis.
Sentis ut edunt ſibila, ut ardui
Micant Dracones, Tigris ut horridos
Intorquet ungues, ejulatque
In madido Crocodilus antro.

Vides

(Inceſſu lato, & magnâ ſe mole moventem)
Auſus, & imparibus bellum decernere telis:
Illi alternantes in mutua vulnera ſurgunt,
Et ferrum obnixi infigunt, colliſaque vaſtos
Dant ſonitus arma, atque exundant imbre cruento.
Tum ſic *Rinaldus*: "Non te mea dextera vincit,
"Cede Deo, magnum te certo vulnere Numen
"Immolat, & dicens capulo tenus egit in imas
Mucronem coſtas, nec dum media ilia rupit.
Ille tremit graviter frendens, cum vertice prono
Volvitur, & ſeſe per totam extendit arenam.
Sic ferro percuſſa ingenti robore quercus,
Huc, illuc nutat tremefacta, & vulnere duro
Victa cadit; magno tellus commota fragore
Horreſcit, gemituque vago nemus omne remugit.
Proximus accedit, ſed major ſemper in armis
Emicat *Alphonſus*, teneris qui doctus ab annis
Primitias hauſit Juvenis, bellique cruenti
Dura rudimenta; Ille artes in utraſque paratus,
Seu dubium regere Imperium, ſi forte minaci
Turba fremit ſtrepitu, ſævitque ignobile vulgus:
Seu galeam indutus, fælici haſtilia dextrâ
Vibret, & in denſos immani turbine campos
Ingruat, horrendumque externis intonet arvis.

Si

Si titulos, *Alphonse*, Tuos numerare velimus,
Si magnas Patrum exuvias, atque agmine facto
Congerere annales, Major Tibi gloria surgit
Major adhuc fama est Divam genuisse *Mariam*;
Prole Tuâ fælix, fælix simul Illa Parente!
Illam stirpis honos, & Aviti sanguinis ordo
Evehit ad cœlos, atque inter Numina tollit.
Illa suis fulget Titulis, & Nomina jactat
Prolixa, & seriem fœcundam ostentat honorum.
Haud secus audivi exundanti flumine ripis
Intumuisse suis, & pleno gurgite Nilum.
Per campos ferri; dum fontis nobile traxit
A Cœlo caput, & superis immiscuit astris.
Quanta, *Maria*, Tibi laudum seges, æquore quanto
Panditur, & magnæ ditescit gloria messis!
Seu longè à Patriis *Jacobus* finibus Exul
Egregius properet (dum vexat tristis Erinnys
Vipereis Anglos odiis, & murmura plebi
Inspirat cæca, atque horrendi semina belli.)
Te quoque per similes eadem fortuna dolores
Impulit, & sequeris per tot dispendia, fati
Consors indefessa, atque inviolabile pignus;
Una salus, unum Vobis commune periclum.
Seu populo rursùm adversante, & sorte novercâ

Tendit

Tendit ad algentes Boreali cardine Scotos;
Tu comes ire paras, atque effera turba potentis
Imperium formæ agnoscunt, Teque auspice Divâ
Et vulgi rabiem fregit, pelagique tumultus.
Sic comites Divos ostentat Troïus Heros,
Securusque ruit, densa inter tela, per ignes,
Perque maris, vastæque exhausta pericula terræ.
Sed damnat Fortuna nefas, ac fœnore multo
Præteritos reparat casus, & crimina fati;
Jam vultu meliore dies, nitidosque juventâ
Instauras, Saturne, annos, seriemque superbis
Infantem revocare, & lætam evolvere scenam.
Jam video, nec vana fides, per compita plausus
Ingentes furere, & sacras effervere pompas.
En Diva incedit solenni invecta triumpho,
Dumque oculi latè radiorum tela coruscant
Ipsa micat stellis fulgentibus intertexta.
Æthereâ nuper lapsus Cyllenius arce,
Fragrantisque imbres Nardi, & redolentis Amomi
Perfundit rivos, dum molli tempora serto
Implicat, & ramo nectit fælicis olivæ.
Fusa utrinque cohors Magnatum, atque ordine longo
Turba nitet Procerum; sequitur dum splendidus ære
Miles, & ignitæ lucent umbone Phalanges.

Haud

Haud ſecus ardenti radiorum fulgure cincta,
Æternoque armata die, cum Juno ſuperbâ
Majeſtate ſedet, quatit hinc circum Ægida Pallas
Bellatrix, illinc Pharetrâ metuendus Apollo
Præſidet, & rutilis Mavors Pater horret in armis.

Jo. Whitfeld, A. B. Coll. Mert. Soc.
recitavit in Theatro Apr. 23. 1685.

CAROLUS,

CAROLUS,
WALLIÆ PRINCEPS,
EX
HISPANIA REDUX
Anno 1623.

COngerite faſces, ſtruite lignorum pyras,
Totuſque largâ fulgeat vicus face,
Stellentur urbes ſingulæ flammis ſuis,
Trabeſque & ipſa tigna conferte in focum.
Campana feſtos multa proclamet ſonos,
Funes ſtrepentes brachium vexet frequens.
Noſtram Apparatus iſte Pietatem decet,
Simplex, & hilaris iſte, vernaclus, probus,
Extemporale gaudium quicquid jubet.
Te ſumptuoſis mulceat ludis licet
Hiſpana tellus, illa meditatos Tibi
Paret triumphos, pompam ut oſtendat *ſuam*:
Nos tantùm Amorem cupimus: haud Nobis vacat

Rude

Rude expolire Gaudium, & moram pati
Cunctantioris Ingenî; subitum damus,
Erumpit importuna Lætitia, & sonum
Ingeminat unum, *Carolus* Princeps redit,
Revisit *Anglos Carolus* Princeps suos.
Spectetis, *Ipse* est. Densa jam premit vias
Avida videndi turba, scintillat frequens
Oculis fenestra; quin & ancipiti pede
Crepidines hic scandit, & Magnæ Domûs
Proclive culmen. Quisque nunc epulum suo
Oculo voraci præbet, haud satiat tamen.
Spectetis, *Ipse* est; jam nec obscurat genas,
Dubiosque cultus artifex tegit coma;
Sed clarus, & noscendus, & facie suâ,
Stat liberalis jam sui, & largus manu.

Secede tandem Turba: sat vobis datum,
Sat impedistis, jam suam pergant viam
Ad Aulam; ubi illum charior manet sinus,
Et prole tantâ digna Majestas Patris.
Quàm dulce collo pondus incumbet tuo?
Quàm differêre amplexibus? quantum *Hic* modò
Flebitque spectabitque? Quis strepitus erit
Tumultuantis gaudii? Quàm nunc putem
Auresque & animos ore pendentes tuo?

Dum

Dum propriam nunc *Ipse* commemoras viam,
Iterque quicquid vidit, aut fecit novum,
Probasque populi vota, confutas metus,
Et quanta fueras cura Fortunæ refers,
Quamque innocentes suspicabamur Deos,
Quàm mitis unda, quàm Tibi stratum mare,
Lævis *Pyrene*, comis *Hispanus* fuit,
Quodcunque de Te Fama narravit loquax,
Quodcunque finxit. Parce trepidanti *Angliæ*,
Quisquis severus es Patriæ Censor nimis,
Hunc Charitas creavit, hunc Fides Metum,
Nec curiosa nostra, sollicita fuit.
  Ceu Mater alma Filium emittens suum,
Omnes susurros captat, & cudit sibi,
Quod porrò metuat, ipsum & hoc pavet procul,
Et quicquid oculos habeat, haud tutum putat.
  Nunc si quid olim Vota suggererent Boni,
Speràsse gaudet, sive quid dubius Timor
Offendit, hìc erràsse vel gaudet magis,
Spectaculo jam tota perfruitur suo,
Tantoque fidos Pignore absolvit Deos.

Jo. Earle, Coll. Mert. Soc.

In JUVENEM NOBILEM SIDNEIUM, CAROLI MONTACUTI FRATREM,

Occiſum à *Batavis* in Navali Prælio Anno 1672.

ODE.

Mater Defuncti, & Umbra.

M. DUM noctis tenebræ & grata ſilentia
Componunt oculos, dum lacrymis bonus
Irrepit ſopor, aſtas
O ſpes atque Decus Tuis.

U. Te, Mater, vacuâ ſolor imagine:
Nec me reſtituunt fata, ſed opprimi
Te mœrore Diurno
Nocturnoque vetat Deus.

M. At ſaltem in patriâ debueras domo
Extingui, in patriâ debuerant domo
Te fleviſſe Sorores
Planctus inter & Oſcula.

U.

U. Sic viles animas, ſic timidos mori
Lethæo tacitum condit in alveo
Fatum: Mene ſupremo
Linquat Laudis Amor Die?
M. Quid, *Sidneje*, juvat fervor, & ultimo
Partum Marte decus, quem loca ſquallida,
Quem tetræ Stygis ulva,
Cocytuſque tenet Lacus?
U. His me Fama locis extulit, inſerens
Diis conſanguineis. Me comitem accipit
Clarâ quâ micat ingens
Sandovicus adoreâ.
M. Quin *Belga* haud meruit talia; Sanguine
Non æquo intumuit Pontus, & infimâ
Noſtrum fæce cruorem
Miſceri doluit Mare.
U. At cœlo placuit. Tu pia næniis
Jam parce, atque vale: me ſubitus vocat
Portæ ſtridor Eburneæ,
Et ſurgens pelago Dies.

POCOC-

POCOCKIUS.

DUM cæde tellus luxuriat Ducum
Meum *Pococki* barbiton exigis,
Manesque Musam fastuosam
Sollicitant pretiosiores.
Alter virentum proruat agmina
Sonora Thracum, donaque Phillidi
Agat puellas, heu decoris
Virginibus nimis invidenti.
Te nuda Virtus, Te Fidei pius
Ardor ferendæ, sanctaque Veritas
Per saxa, per pontum, per hostes
Præcipitant Asiæ misertum:
Cohors catenis quà pia stridulis
Gemunt onusti, vel sude trans sinum
Luctantur actâ, pendulive
Sanguineis trepidant in uncis.
Sentis ut edunt sibila, ut ardui
Micant Dracones, Tigris ut horridos
Intorquet ungues, ejulatque
In madido Crocodilus antro,

Vides

Vides Lacunæ ſulphure lividos
Ardere fluctûs, quà ſtetit impiæ
Moles Gomorrhæ mox procellâ
Hauſta rubrâ, pluviiſque flammis:
Quod iſta tellus ſi ſimiles Tibi
Si forte denos nutrierat Viros,
Adhuc ſtetiſſet, nec vibrato
Dextra Dei tonuiſſet igne.
Quin nunc requiris tecta virentia
Nini ferocis, nunc Babel arduum,
Immane opus, creſcentibuſque
Vertice ſideribus propinquum.
Nequicquam: Amici diſparibus ſonis
Eludit aures neſcius Artifex,
Linguaſque miratur recentes
In patriis peregrinus oris.
Veſtitur hinc tot Sermo coloribus,
Quot Tu, *Pococki*, diſſimilis Tui
Orator efferś, quot viciſſim
Te memores celebrare gaudent.
Hi non tacebunt quo Syriam Senex
Percurrit æſtu raptus, ut arcibus
Non jam ſuperbis, & verendis
Indoluit Solymæ ruinis.

Quis

Quis corda pulsans tunc pavor hauserat!
Dolor quis arsit non sine gaudio,
Cum busta Christi provolutus
Ambiguis lachrymis rigaret!
Sacratur arbos multa *Pocockio*,
Locosque monstrans inquiet accola
Hæc quercus Hoseam supinum,
Hæc Britonem recreavit ornus.
Hîc audierunt gens venerabilem
Ebræa Mosen, inde *Pocockium*
Non ore, non annis minorem,
Atque suam didicere linguam.
Ac sicut albens perpetuâ nive
Simul favillas, & cineres sinu
Eructat ardenti, & pruinis
Contiguas rotat Ætna flammas;
Sic Te trementem, Te nive candidum
Mens intus urget, mens agit ignea
Sequi reluctantem Ioelem
Per tonitru, aeriasque nubes.
Annon pavescis, dum tuba Pallidum
Ciet Sionem, dum tremulum polo
Caligat astrum, atque incubanti
Terra nigrans tegitur sub umbrâ?

Quod agmen! heu quæ turma ſequacibus.
Tremenda flammis! quis ſtrepitantium
Flictus rotarum eſt! O *Pococki*
Egregie, O animoſe Vatis
Interpres abſtruſi, O ſimili ferè
Correpte flammâ, Te, quot imagine
Crucis notantur, Te, ſubacto
Chriſticolæ gravis *Ottomannus*
Gemens requirit, Te Babylonii
Narrant Poetæ, Te Pharetris Ara
Plorat revulſis, & fragoſos
Jam gravior ferit horror agros.
Quà Geſta nondum cognita Cæſaris,
Quà nec Maronis ſcripta, *Pocockius*
Ploratur ingens, & dolenda
Neſtoreæ brevitas Senectæ.

E. Smith, Ædis Chr. Alumnus.

FINIS.